

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
พฤษภาคม 2557

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
พฤษภาคม 2557

ปัทมา วาสาหมัคคี. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญานิพนธ์: อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุชาติโนบล, อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 72 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร 5 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จากนั้นจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 60 นาที (รวม Pretest - Posttest จำนวน 2 คาบ)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design โดยผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน และระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ในระยะที่ 1 เครื่องมือในการวิจัยคือ ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.77/81.02 ส่วนระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน สำหรับกลุ่มทดลอง 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .72 และ 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .70 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test for Independent Sample และ t-test for Dependent Sample

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านเป็นภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.77/81.02
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF GRADE 4 STUDENTS' ACHIEVEMENT AND ATTITUDE ON
ENGLISH THROUGH MYTHS AND FOLKLORES BASED ON COMMUNICATIVE
LANGUAGE TEACHING AND TRADITIONAL METHOD

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University

May 2014

Pattama Wassamakkee. (2014). *A Comparison of Grade 4 Students' Attitude on English through Myths and Folklores based on Communicative Language Teaching and Traditional Method*. Master thesis, M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University Advisor Committee: Dr.Kittichai Suthasinobon, Dr.Pornpimon Prasongporn.

The research aims to compare of Grade 4 students' achievement and attitude on English through myths and folklores based on Communicative Language Teaching and Traditional Method.

The sampling group of this research was the 4th year primary students, Semester 2 of the academic year 2013, Anuban Nakhon Nayok School, Muang District, Nakhon Nayok Province, 2 classrooms, which were derived from simple random sampling of the population of 5 classes and draw lots one class for the experimental group and one class for the control group. There were 36 students in total in each group. The experimental group was taught through the communicative language teaching by using myths and folklores and the control group was taught through the traditional method. The period of experiment was 7 weeks, 3 experiments a week, 60 minutes each. (total pretest - posttest, 2 periods)

This research is experimental research by using the randomized control group pretest – posttest design which the researcher divided the research project into two phases: phase 1, the development of myths and folklores, and Phase 2, the trying out period. phase 1, the research tools were myths and folklores which had the efficient value E_1/E_2 ; 84.77/81.02. Phase 2, the trying out period of using the research tools which were 1) the learning plans of the communicative language teaching using myths and folklores for the experiment group, 2) the learning plans of the traditional method for the control group, 3) the achievement test in learning English with its reliability value was .72, and 4) the attitude toward learning English with the reliability value was .70. The data was statistically analyzed by t-test independent sample and t-test for dependent sample

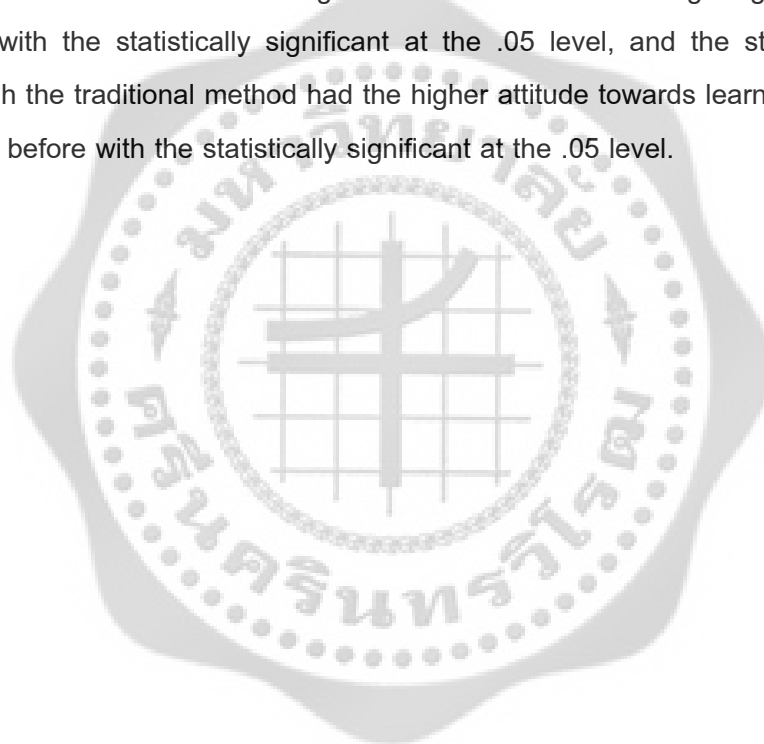
The results of the research were as follows :

1. The myths and folklores were in English had the Efficiency value E_1/E_2 ; 84.77/ 81.02.
2. The students who were taught through the communicative language teaching using myths and folklores had higher learning achievement than students who were taught through the tradition method learning with the statistically significant at the .05 level.

3. The students who were taught through the communicative language teaching using myths and folklores had the higher attitude towards learning English than students who were taught through the traditional method with the statistically significant at the .05 level.

4. The students who were taught through the communicative language teaching using myths and folklores had the higher learning achievement after learning than before learning English with the statistically significant at the .05 level and the students who were taught through the traditional method had the higher learning achievement after learning than before learning English with the statistically significant at the .05 level.

5. The students who were taught through the communicative language teaching using myths and folklores had the higher attitude towards learning English after learning than before with the statistically significant at the .05 level, and the students who were taught through the traditional method had the higher attitude towards learning English after learning than before with the statistically significant at the .05 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

ของ

ปัทมา วาสสามัคคี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

(การประถมศึกษา)

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2557

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุทธาสีโนบล)

(อาจารย์ ดร.วรินทร์ โพนน้อย)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ้ง)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุทธาสีโนบล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุทธาสีโนบล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า อีกทั้งกรุณาให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข งานวิจัยอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ให้กำลังใจ ห่วงใยเอื้ออาทรตลอดมา เป็นแรงบันดาลใจทำให้ผู้วิจัย มีความมานะพยายาม และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ้ง และอาจารย์ ดร.วรินทร์ โพนน้อย ที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงานวิจัย จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษาทุกท่าน ที่อบรมดูแลประสิทธิ์ประสาทความรู้วิทยาการต่างๆ และให้คำปรึกษาด้วยความรักความเมตตา ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษา ในสถาบันนี้ และขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการประถมศึกษาทุกคนที่เป็นกำลังใจให้กัน ด้วยดีเสมอมา

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะครูโรงเรียนอนุบาลนครนายก จังหวัดนครนายก ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ Mr.Michael Gismondi ครูอาสาสมัครชาวอเมริกัน ที่ช่วยปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ มหาวิทยาลัยบูรพา นายปรีชา ภาวโน ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ และนางวาสนา วรณฉวี ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก นายสุรศักดิ์ ดิษยสุวรรณ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลนครนายก และนางสาวแสงอรุณ สุขดี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปลายคลอง 22 ที่ได้ตรวจและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น กตัญญูตาแก่บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

ปัทมา วาสสามัคคี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	10
ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	10
เรียนรู้อะไรในภาษาอังกฤษ	11
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	11
คุณภาพนักเรียนระดับประถมศึกษา	12
เอกสารเกี่ยวกับการใช้ตำานานและนิทานพื้นบ้านประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ..	14
ความหมายของตำานาน	14
ตัวอย่างของตำานาน	15
ความหมายของนิทานพื้นบ้าน	15
ความสำคัญของนิทาน	16
ประเภทของนิทาน	17
การนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19
แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	20
ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	21
กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	28
จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	30
วิธีการและเครื่องมือสำหรับการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	31
หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	36
ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	38
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ	40
เจตคติหรือทัศนคติ ค่านิยม จริยธรรม และพฤติกรรมเสริมสร้างสังคม	40
แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับเจตคติ	42
ลักษณะของเจตคติ	43
องค์ประกอบของเจตคติ	45
การวัดเจตคติ	47
การสร้างเครื่องมือและการวัดผลการเรียนรู้ด้านเจตคติ	47
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
งานวิจัยในต่างประเทศ	50
งานวิจัยในประเทศ	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	52
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	52
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	52
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	53
ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ	53
แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	58
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	60
แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	62
แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง	64
วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ	66
สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	69
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการวิจัย	81
สมมติฐานของการวิจัย	81
วิธีดำเนินการวิจัย	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83
วิธีดำเนินการทดลอง	83
การวิเคราะห์ข้อมูล	84
สรุปผลการวิจัย	84
อภิปรายผลการวิจัย	85
ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	92

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก	101
ภาคผนวก ข	111
ภาคผนวก ค.	115
ภาคผนวก ง	199
ประวัติย่อผู้วิจัย	201

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างและแผนผังวิเคราะห์การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	60
2 วิเคราะห์การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	61
3 แสดงแบบแผนการวิจัย	64
4 ประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ	71
5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม	71
6 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม .	72
7 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	74
8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการ ทดลองของกลุ่มควบคุม	74
9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	74
10 เปรียบเทียบเจตคติต่อทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการ ทดลองและหลังการทดลอง	75
11 เปรียบเทียบเจตคติต่อทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนการทดลองและหลัง การทดลอง ของกลุ่มควบคุม	78
12 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	80
13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของตำนานและนิทานพื้นบ้าน	103
14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	104
15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	106
16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ	108
17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	109
18 การหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1/E_2 ของตำนานและนิทานพื้นบ้าน	112
19 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษ	113

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 คำอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	114

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อน การทดลองและหลังการทดลอง	75
3 เจตคติต่อการทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่าง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	80
4 กิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	200

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนี้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลต่อสังคมความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของคนในชาติเป็นอย่างมาก การเตรียมคนให้พร้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การพัฒนาประเทศจะดำเนินไปด้วยดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของพลเมืองของประเทศเป็นสำคัญ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งให้เห็นว่า ระบบการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ยังปรับไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ไม่ได้สร้างคนให้คิดเป็นทำเป็นและมีคุณธรรมจริยธรรม ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2543: 10) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2549 – 2554) ที่ได้รื้อฟื้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแผนบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาอย่างจริงจังก็ยังไม่สามารถก้าวหน้าได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549: ข)

ดังนั้นจึงเป็นการปรับเปลี่ยนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรู้ อย่างเท่าทันอารยประเทศ มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงามมีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) จึงเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ให้บังเกิดผลในการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายในหลักการพัฒนาพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2555: คำนำ) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้คุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยมุ่งส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทยมีทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1)

แต่เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้การทำกิจกรรมและการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศทั่วโลกเพิ่มทวีมากขึ้น ประกอบกับในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC : Asean Economic Community) จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการในปี พ.ศ. 2555 – 2558 เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน (กระทรวงการต่างประเทศ. 2554: 4) ดังนั้นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1) วิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ วิชาภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1 – 2)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง (ปัญญา อึ้งสกุล. 2545: 53) การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเลียนแบบที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน โดย สการ์เซลลา และ อ็อกซ์ฟอร์ด (Scarcella; & Oxford. 1992: 88 – 91) และกระทรวงศึกษาธิการ (2545ก: 121 – 134) ได้ให้แนวคิดว่าเป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าการใช้กฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) ริชาร์ด, รอทเจอร์ และ สตีเฟน ลิสเตลวูด (Richards Rodgers; & Stephen. 2001; Littlewood. 1995) และ วิลเลียมส์ (Williams. 1995: 12 – 13) ได้กล่าวว่า นักเรียน

ที่เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้น การสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้นและลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาของนักเรียนส่วนใหญ่อายุขาดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มองว่าเป็นเรื่องไกลตัวและไม่สามารถบอกสาระสำคัญ หรือตอบคำถามของเรื่องที่ฟังและอ่านได้ ปัญหาเหล่านี้เป็นผลกระทบต่องทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีหน้าที่ในการช่วยและแนะนำให้นักเรียนให้ความรู้ ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยเลือกกิจกรรมที่อยู่ใกล้ตัว และเหมาะสมกับระดับความสนใจของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ เช่น เทเลอร์ (Taylor. 2000: 4 – 15) ได้กล่าวว่า นิทานสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสอนแบบ บูรณาการทักษะทั้งสี่ หรือแยกสอนแต่ละทักษะก็ตาม ทั้งนี้เพราะเนื้อเรื่องในนิทานมีการเรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งนักเรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์การใช้คำ เหตุการณ์ที่คล้ายๆ กัน ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ ประโยค รวมทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ และเพิ่มความสนุกสนานในการที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ภาพที่ใช้ประกอบนิทานสามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อภิญา เบญจวรรณการ (2540: 45) และ (ประนอม สุรัสวดี. 2541: 29 และสมณฑา วงษ์สวัสดิ์. 2552: 19) ซึ่งกล่าวว่า การเล่านิทานสามารถสร้างความก้าวหน้าในการฟัง พูด อ่านและเขียนได้ การจำคำศัพท์ รูปประโยค เพราะเด็กสามารถรู้ ความหมาย จากเรื่องในนิทานภาษาอังกฤษได้ แม้จะยังไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม ในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานควรคำนึงถึงรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า นิทานมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนสามารถเล่านิทานให้น่าสนใจได้หลากหลายวิธี วยุพา ทศะ (2541: 1 – 6) และ สมณฑา วงษ์สวัสดิ์ (2552: 1 – 5) ได้ศึกษาผลของการเล่านิทาน และนำเสนอการเล่านิทานแบบต่างๆ เช่น การเล่านิทานประกอบการวาดภาพ การเล่านิทานเป็นภาษาอังกฤษที่มีการแปลเป็นภาษาพื้นบ้านและภาษาไทย การเล่านิทานประกอบการแสดงละคร และการเล่านิทานโดยการร้องเพลง การศึกษาพบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การศึกษาของ บราวน์ (Brown. 2006: 1) พบว่า การนำบทกลอน การพูดเข้าจังหวะ บทเพลง นิทานและเรื่องเล่า มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและเข้าใจคำศัพท์ การออกเสียงคำ และประโยคได้ ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจนำตำนานและนิทานพื้นบ้าน มาเป็นสื่อการสอน เนื่องจากตำนานนิทานพื้นบ้าน มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของสังคมไทย ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้เกิดการอยากรู้ (เปรมฤดี จรรย์นันทจิต. 2554: 2) ตำนานและนิทานพื้นบ้านมีลักษณะเป็นเรื่องราวในรูปแบบมุขปาฐะ ต่อมาบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญและเป็นเครื่องมือสั่งสอนศีลธรรม โดยสอดแทรกคติสอนใจของเรื่องอย่างแนบคาย (เสาวลักษณ์ อนันตศานต์. 2548: 28; วิเชียร เกษประทุม. 2550: 9 – 10

และ ทศนีย์ ทานตวณิช. 2553: 62 – 63) แสดงให้เห็นว่า ตำนานและนิทานพื้นบ้านของไทย จำนวนมาก ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ ทำให้นิทานเกิดการแพร่หลายไปทุกท้องถิ่น เช่น นิทานท้องถิ่น นิทานเรื่องสัตว์ เป็นต้น (กุหลาบ มลลิกะมาส. 2516: 105 – 110 และ เปรมฤดี จรรย์นันทจิต. 2554: 2 – 3)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ โรงเรียนอนุบาล นครนายก ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยนี้เป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนาน และนิทานพื้นบ้าน และระยะที่ 2 ขั้นการทดลองใช้ และนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และผู้วิจัยมีความมุ่งหวังให้ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ให้สามารถเพิ่มศักยภาพการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตาม ความเหมาะสมของวัย มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างสื่อตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับ การสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอน แบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อน และหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนเรียน และหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการนำตำนานและนิทานพื้นบ้าน ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการเรียนการสอนในบทเรียน เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถใช้ภาษาในทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 206 คน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบความสามารถ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยการจับสลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 3 คาบต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 60 นาที รวมกลุ่มละ 20 คาบเรียน (รวม Pretest-Posttest จำนวน 2 คาบ)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต.1.1 ป.4/1, ต 1.1 ป.4/2, ต 1.1 ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.4/1 และมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/2 โดยใช้สื่อที่เกี่ยวกับตำนาน และนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 6 เรื่องนี้ ดังนี้

เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร

เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะโงก

เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบวช

เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์

เรื่องที่ 6 ตำนานบึงพระอาจารย์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ วิธีการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้าน หมายถึง สื่อที่เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาภายในเป็นตำนานและนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครนายก จำนวน 6 เรื่อง ที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งภายในเล่มประกอบด้วย

- 1.1 ชื่อเรื่อง เป็นการตั้งชื่อเรื่องให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแต่ละเรื่อง
- 1.2 เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่บอกถึงเวลาที่ใช้ในการทำตำนานและนิทานพื้นบ้าน
- 1.3 คำชี้แจงการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นส่วนที่อธิบายลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง
- 1.4 จุดประสงค์เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนทำตำนานและนิทานพื้นบ้านแล้ว
- 1.5 เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่อธิบายถึงเนื้อหาที่ใช้ในตำนานและนิทานพื้นบ้าน
- 1.6 สื่อการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึง สื่อ รูปภาพประกอบ ที่ต้องใช้ในตำนานและนิทานพื้นบ้าน
- 1.7 กิจกรรมเป็นส่วนที่อธิบายถึงขั้นตอน และวิธีการดำเนินกิจกรรมในเนื้อหาโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านจังหวัดนครนายก ทั้ง 6 เรื่อง มีรายละเอียด ดังนี้

- 1.7.1 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 1.7.2 เนื้อเรื่องแต่ละเรื่องที่ 1 – 6
- 1.7.3 แบบทดสอบหลังเรียน
- 1.7.4 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
- 1.7.5 แบบฝึกหัดการฟังและการพูด
- 1.7.6 แบบบันทึกผลกิจกรรม

1.8 การประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินความรู้ความสามารถ และพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครนายก จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร

เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะโงก

เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบวช

เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์

เรื่องที่ 6 ตำนานปึงพระอาจารย์

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ จังหวัดนครนายก เป็นสื่อในการเรียนรู้ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน

2.1 ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) เป็นการให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

2.2 ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษา โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เพื่อให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษา ทำความเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษาโดยการฝึกซ้ำๆ

2.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ภาษาเพื่อในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้น

3. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามคู่มือครูที่ผู้วิจัยใช้กับกลุ่มควบคุม มีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการสนทนา อธิบาย เพลงหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน

3.2 ขั้นสอน ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ โดยนักเรียนทำการอภิปรายและทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันอ่านเนื้อเรื่อง แล้วทำแบบฝึกหัด

3.3 ขั้นสรุป เป็นการสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนมาตลอดชั่วโมง

3.4 ขั้นการประเมินผล เป็นการใช้เครื่องมือต่างๆ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4. ประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน หมายถึง คะแนนร้อยละที่ได้ จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านของนักเรียนแต่ละคนกับคะแนนร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยใช้เกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านแต่ละเรื่อง ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

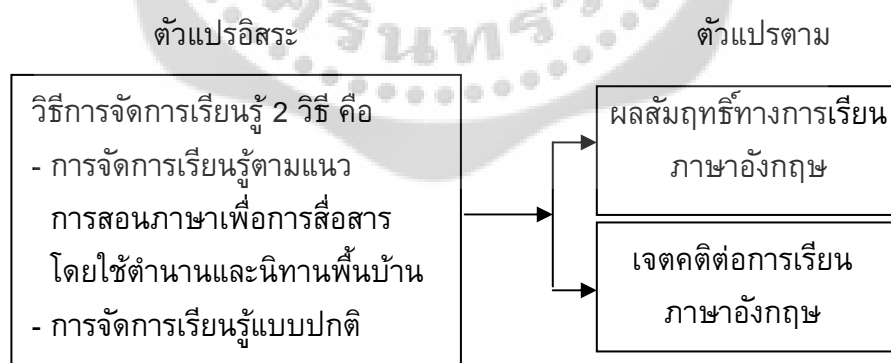
80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ตำานานและนิทานพื้นบ้าน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และความสามารถ ในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่วัดได้จากแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบ คุณภาพแล้ว โดยวัดระดับพฤติกรรม 4 ด้าน คือ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การตรวจให้คะแนนจากกระดาษคำตอบ โดยข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิด ไม่ได้ตอบหรือตอบเกิน ให้ 0 คะแนน

6. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็น ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำานาน และนิทานพื้นบ้าน ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะการวัดตามวิธีการ ของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ซึ่งหมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ คือ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนว การสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำานานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ นำเสนอด้วยภาพประกอบ ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ดำเนินและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ดำเนินและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ดำเนินและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ดำเนินและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ดำเนินและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการก่อนทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน และระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. เอกสารเกี่ยวกับการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและในประเทศ

1. เอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.1 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 1) ได้อธิบายและให้เหตุผลถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

จากการศึกษาถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงสรุปได้ว่าภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษต้องเรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 1 – 2) อธิบายว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษ ในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น การใช้ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก คือ การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการศึกษาว่า ต้องเรียนรู้อะไรในภาษาอังกฤษ พอสรุปได้ว่า มีสาระสำคัญ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 1 – 2) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาสาระมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงสรุปได้ว่า สาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 สาระ และ 8 มาตรฐาน ในงานของผู้วิจัยครั้งนี้ได้นำเอาสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.1 ป.4/1, ต1.1ป.4/2, ต1.1ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.2 ป.4/1 และมาตรฐาน/ ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/2 มาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.4 คุณภาพนักเรียนระดับประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 3 – 5) ได้กำหนดคุณภาพนักเรียน ระดับประถมศึกษา ไว้ ดังต่อไปนี้

1.4.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4.1.1 ปฏิบัติตามสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค ง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

1.4.1.2 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบ ที่ฟังใช้ คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ เพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

1.4.1.3 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของ บุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

1.4.1.4 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

1.4.1.5 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

1.4.1.6 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

1.4.1.7 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

1.4.1.8 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

1.4.1.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม ของว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 – 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

1.4.1.10 ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.4.2 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4.2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่านออกเสียง ประโยคข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยค และข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

1.4.2.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

1.4.2.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

1.4.2.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.4.2.5 บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

1.4.2.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

1.4.2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.4.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

1.4.2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

1.4.2.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

จากการศึกษาคุณภาพนักเรียนระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า คุณภาพของนักเรียน ต้องเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คุณภาพของนักเรียนจะเป็นพฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ มาใช้เป็นสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เอกสารเกี่ยวกับการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของตำนาน

ตำนาน (Myth) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เรื่องแสดงกิจการอันมีมาแล้วแต่ปางหลัง เรื่องราวมนานที่เล่ากันสืบๆ มา เช่น ตำนานพุทธเจดีย์สยาม” ดังนั้น ตำนาน คือ นิยายหรือเรื่องเล่าที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน จนหาต้นตอไม่ได้ และมีเนื้อหาเพื่ออธิบายที่มาของสิ่งต่างๆ หรือสถานที่ต่างๆ ที่คนในสมัยก่อนยังไม่สามารถเข้าใจได้ ลักษณะการเล่าเรื่องเพื่อตอบคำถามที่คนไม่สามารถเข้าใจได้เป็นลักษณะร่วมของมนุษย์ ทุกชนชาติ เพราะมนุษย์มีปัญญา ย่อมต้องการรู้และต้องการคำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว จึงเป็นส่วนที่ทำให้ตำนานเกิดขึ้นมา มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของตำนาน ดังนี้

ศรีศักร วัลลิโภดม (2550: 7) หมายถึง ประวัติศาสตร์ที่คนในท้องถิ่นสร้างขึ้นหรือจินตนาการหรือสมมุติขึ้น เพื่อสร้างให้เกิดสำนึกร่วมของคนในกลุ่มชาติพันธุ์และการเป็นที่ยึดในพื้นทีวัฒนธรรมหรือท้องถิ่นเดียวกันเป็นสำคัญในการทำให้เกิดชุมชนทางจิตนาการ (Imagined Community) ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติขึ้น

จากการศึกษาความหมายของตำนาน สรุปได้ว่า ตำนาน หมายถึงเรื่องเล่าขานที่มีมาแต่อดีต เปรียบได้เหมือนเครื่องมือที่มีช่วยถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ รวมถึงประเพณีต่างๆ ของคนในอดีตประวัติศาสตร์ที่คนในท้องถิ่นสร้างขึ้นหรือจินตนาการหรือสมมุติขึ้น เพื่อสร้างให้เกิดสำนึกร่วมของคนในกลุ่มชาติพันธุ์และการเป็นที่ยึดใน

พื้นที่วัฒนธรรมหรือท้องถิ่นเดียวกันเป็นสำคัญในการทำให้เกิดชุมชน ทางจินตนาการทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติขึ้น

2.2 ตัวอย่างของตำนาน

ศรีศักร วัลลิโภดม (2550: 10) กล่าวว่า ตำนานนั้นเกิดจากการการเขียนขึ้นของคนภายในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้นๆ หรือเรียกว่าประวัติศาสตร์ข้างใน (Internal History) ตำนานนั้นเป็นประวัติศาสตร์ที่มีชีวิต (Living History) กล่าวคือ เกิดการโต้ตอบอยู่ตลอดเวลา และจะเป็นสิ่งที่นำมา ซึ่งการเกิดการประนีประนอมจากประวัติศาสตร์ภายนอก (External History) หรือบุคคลภายนอก ซึ่งจะบอกว่า ถูกผิดไม่ได้ เพราะเป็นมายาคติ ซึ่งจะเป็นการหาข้อยุติไม่ได้จากคนภายนอกแต่ต้องศึกษาและค้นคว้า สอบถามจากคนภายในชุมชนนั้นๆ ซึ่งจะมีการโต้ตอบจากคนภายนอกได้ และได้ตัวอย่างตำนานที่เกิดขึ้น ในแต่ละท้องถิ่นของประเทศไทยที่สำคัญๆ ดังนี้

1. ตำนานทางภาคเหนือ คือ พระนางจามเทวี ท้าวรุ่งหรือท้าวเจือง ฯลฯ
2. ตำนานทางภาคกลาง คือ ท้าวอุทอง พระร่วง ฯลฯ
3. ตำนานทางภาคอีสาน คือ ตำนานผาแดงนางไอ่ พระปาดิตกับนางอรพิน ฯลฯ
4. ตำนานทางภาคใต้ คือ ตำนานเมืองนคร ตำนานเมือง ฯลฯ

จากการศึกษาตัวอย่างของตำนานพอสรุปได้ว่า ตัวอย่างตำนานสำคัญน้อยใหญ่ต่างๆ มีมากมาย ซึ่งตำนานจะมีความแตกต่างและเกี่ยวข้องกับบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปและเป็นสิ่งที่ทุกคน ต้องศึกษาและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากการศึกษาประเภทของตำนานสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของตำนานมีการแบ่งได้หลาย ประเภท คือแบ่งตามลักษณะของเนื้อเรื่อง ความสำคัญของเรื่องของการบันทึกประวัติศาสตร์ และเรื่องราว เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์และสัตว์ในอดีต

2.3 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน (Folk Tale) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546: 588) อธิบายความหมายไว้ว่า “นิทาน คือ เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดกและนิทานอีสป เป็นต้น” นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการ นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ อธิบายความหมายและให้คำจำกัดความและอธิบายความหมาย ของนิทานไว้ ดังนี้

คุรุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2540: 45) สันหพัฒน์ อรุณธารี (2542: 1 – 2) สมศักดิ์ ปรีบูรณ์ (2542: 48) และ ดวงฤดี ดาราไตร (2543: 35 – 36) ได้สรุปความหมายของนิทานพื้นบ้านไว้ในหมวด เดียวกัน ดังนี้ นิทานเป็นเรื่องที่มีผู้แต่ง แต่งขึ้นใหม่หรือเป็นการเล่าสืบต่อกันมาเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเป็นสำคัญ และสอดแทรกคติธรรมสอนใจ การฟังนิทานยังช่วยส่งเสริมให้เกิดกเกิด การพัฒนาทางด้านภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน อีกทั้งช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดี ของผู้ฟังและผู้เล่า นิทานเป็นเรื่องราวต่างๆ ไป ที่เล่าสืบทอดกันมามีจุดประสงค์ เพื่อสืบทอดประสบการณ์ความรู้ ความคิด หรือค่านิยมบางอย่างให้กับผู้ฟังพร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรมและความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆ กัน อาจเป็นเรื่องที่ผูกขึ้นโดยการใช้อาณาเป็นสื่อในการถ่ายทอดหรือใช้รูปแบบการเขียนทำนองในการเล่า

ด้วยปากเปล่า จุดประสงค์หลักของนิทานเพื่อความบันเทิงใจและสอดแทรกคำสอนไว้เป็นจุดประสงค์รอง แม้โลกปัจจุบันจะเจริญก้าวหน้าเพียงไร แต่เมื่อมีใคร นำนิทานมาเล่าให้เด็กหรือผู้ใหญ่ฟัง ต่างก็จะได้ รับต่างก็ได้รับความสนใจทันทีโดยเฉพาะเด็กๆ เพราะเด็กมีโลกจินตนาการเป็นของตัวเอง จินตนาการ เป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ให้มนุษย์จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน และไม่มีขอบเขตจำกัด

จากการศึกษาความหมายของนิทานพื้นบ้าน สรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านหมายถึง นิทานเป็น เรื่องราวที่เล่าต่อๆ กันมา โดยมีเนื้อเรื่องที่อ้างอิงจากความจริง หรือเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมา โดยมีจุดประสงค์ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดแทรกคติธรรมสอนใจ ทั้งยังส่งเสริมผู้พัฒนาการด้านภาษา ด้านการฟัง การพูด และการอ่าน

2.4 ความสำคัญของนิทาน

นิทาน มีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านภาษาของนักเรียน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ แนวคิดไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 11 – 12) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของนิทานไว้ ดังนี้

1. นิทานส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิด ขยายความคิดของตนให้กระจ่างและ เป็นการพัฒนาภาษาอีกทางหนึ่ง
2. สร้างนิสัยรักการอ่าน นักเรียนรู้สึกเพลิดเพลินขณะฟังครูเล่า ซึ่งนำไปสู่การค้นคว้า หาอ่านนิทานด้วยตนเอง
3. นิทานเป็นการสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายให้กับนักเรียน เนื้อหาในนิทาน ที่ประเด็นชัดเจน และการเล่านิทานซ้ำๆ ทำให้นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลใหม่เนื้อหาข้อสรุปได้

สันหพัฒน์ อรุณธารี (2542: 3 – 4) ได้กล่าวถึงในการเล่านิทานให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ จะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเกิดพัฒนาการทั้งทางภาษา อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กล่าวคือ

1. สร้างเสริมพัฒนาการทางภาษา เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังการพูด เด็กรู้จัก คำมากขึ้น รู้จักจับใจความสำคัญของเรื่อง
2. พัฒนาการด้านอารมณ์ และสังคม นิทานช่วยให้เด็กได้แสดงออก อีกทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างเด็กด้วยกัน และระหว่างครูกับเด็ก
3. ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา นิทานช่วยให้เด็กได้ฝึกคิดพิจารณา เกิดความคิด สร้างสรรค์ การได้รับแง่มุมด้านต่างๆ จากนิทานที่ฟังทำให้สามารถตัดสินใจในด้าน การแสดงออก และ สมองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากคำกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความสำคัญของนิทานได้ว่า นิทานเป็นสื่อที่สามารถช่วยให้ เด็กมีพัฒนาการในทุกด้าน นอกจากนี้นิทาน ยังเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้ ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ความดี สร้างความคิดริเริ่ม และ การเลียนแบบที่ดีให้กับเด็กอีกด้วย

2.5 ประเภทของนิทาน

ในการเลือกนิทานเพื่อที่จะนำไปใช้กับนักเรียนนั้น ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกนิทานให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนแต่ละวัย มีนักวิชาการได้เสนอแนะประเภทของนิทานไว้ ดังนี้

กุหลาบ ตันติมาลาชีวะ (2541: 12 – 14) และ ดวงฤดี ดาราไตร (2543: 40) ได้สรุปการแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของการเล่านิทาน ดังนี้

1. การเล่านิทานปากเปล่า นิทานปากเปล่าเป็นนิทานที่ดึงดูดความสนใจของผู้ฟังด้วยน้ำเสียง แว่วตา และลีลาท่าทางประกอบของผู้เล่า ผู้เล่าต้องคิดท่าทางประกอบการเล่าให้เหมาะสมและดำเนินเรื่องต่อไปจนจบ สิ่งที่สำคัญที่สุดในขณะเล่าคือ น้ำเสียงและลีลาท่าทาง การเว้นจังหวะของคำและประโยค ตลอดจนการเน้นเสียงตรงที่มีประโยคหรือคำสำคัญปรากฏอยู่ เพื่อจะตรึงสมาธิของเด็กให้จดจ่ออยู่กับเรื่องและฟังจนจบ

2. นิทานเล่าไปวาดไป เป็นนิทานที่ผู้เล่าต้องมีประสบการณ์การเล่าปากเปล่า และเพิ่มการวาดรูปขณะเล่าด้วย ภาพที่วาดขณะเล่าเรื่องอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเรื่อง ที่เล่าก็ได้แต่เมื่อเล่าจบจะได้ภาพใหม่ขึ้น

3. การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้ มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่าปากเปล่าเพราะเด็กสามารถจินตนาการเรื่องราว เป็นรูปธรรมมากขึ้นตามท่าทางของผู้เล่าและสนุกมากขึ้น

4. การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามีหลายชนิด เช่น ภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์จากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว ภาพลาย เป็นต้น การมีภาพสวยๆ ประกอบการเล่านิทานจะจูงใจและสร้างจินตนาการอันบรรเจิดให้กับเด็กมาก เด็กจะสนุกมากขึ้น ถ้าผู้เล่ากระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและร่วมสร้างจินตนาการไปกับนิทานที่เล่า

5. การเล่านิทานประกอบเสียง ได้แก่ เสียงดนตรี เทปบันทึกเสียงต่างๆ สามารถนำมาประกอบการเล่านิทานได้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เร้าใจเกิดความตื่นต่อนักติดตาม อาจใช้เสียงเด็กประกอบการเล่าก็ได้ ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศสนุกสนานไปอีกแบบหนึ่ง

6. การเล่านิทานโดยใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ เป็นนิทานที่ผู้เล่าต้องจัดเตรียมสื่อ เช่น หน้ากากตัวละครในนิทาน หุ่นมือ ตุ๊กตา เป็นต้น สื่อหรืออุปกรณ์เหล่านี้สามารถทำให้เด็กสนุก ตื่นตาไปกับนิทานที่เล่าเป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การแบ่งประเภทของนิทานมีการแบ่งได้หลายประเภท แต่ที่นิยมกันมากที่สุดคือ การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน โดยยึดตามลักษณะของเนื้อเรื่อง ความสำคัญของเรื่องและที่มาของนิทานเป็นสำคัญ จุดมุ่งหมายของการแบ่งประเภทนิทาน เพื่อให้ผู้เล่านิทาน ได้เลือกนิทาน ให้เหมาะสมกับวัย และความต้องการของเด็กเป็นสำคัญ อีกทั้งเพื่อจัดเก็บนิทานที่มีเรื่องคล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน เพื่อสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.6 การนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การนำนิทานมาใช้สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นิทานนอกจากให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วเนื้อหาในนิทานช่วยส่งเสริม

ประสบการณ์ชีวิต การใช้ทักษะชีวิต นักเรียนสามารถตีความจากเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย นอกจากนี้ยังเสริมสร้างจินตนาการและสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ในการนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงจุดหมายรวมทั้งกิจกรรมการใช้นิทานในการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน มีนักการศึกษาในต่างประเทศได้กล่าวถึงจุดหมาย ในการนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอนทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

เทเลอร์ (Taylor. 2000: 4 – 15) กล่าวว่า นิทานสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะนำมาสอนแบบบูรณาการทักษะทั้งสี่ หรือแยกสอนแต่ละทักษะก็ตามรวมทั้งการฝึกการออกเสียง ทั้งนี้เพราะเนื้อเรื่องในนิทานมีการเรียงลำดับ เหตุการณ์ ซึ่งนักเรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์การใช้คำเหตุการณ์ที่คล้ายกัน ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ ประโยค รวมทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์อีกทั้งภาพที่ใช้ประกอบนิทานสามารถสื่อความหมายได้

ไวท์ (Wright. 2000: 4) กล่าวว่า การนำนิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควร นำมาสอนให้ครอบคลุมทักษะทั้งสี่ โดยเน้นความคล่องมากกว่าความถูกต้อง กล่าวคือ นักเรียนควร ได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังและการอ่าน โดยเน้นให้นักเรียนค้นหาความหมายของเนื้อเรื่องโดยการทำนาย หรือการเดาเรื่อง หรือเขียนเรื่องเพื่อสื่อความหมายจากที่ได้อ่านหรือฟังโดยไม่ต้องกังวลกับการพูดผิด

ฮาร์มอน (Hamon. 2003: 51) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ในการนำนิทานไปใช้ในการเรียน การสอนสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. เนื้อหาในนิทานเหมาะสมในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง กล่าวคือ นักเรียนมีโอกาสได้พูดเพื่อสื่อความหมายมากกว่าการเน้นความถนัด ที่เนื้อหา
2. การนำนิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ฝึกทักษะที่จำเป็น เช่น การคาดเดาเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ภาพประกอบในหนังสือเป็นบริบทที่สำคัญ นำไปสู่ ความเข้าใจนักเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่าน การเล่าเรื่อง การสรุปความ นอกจากนี้ การใช้คำศัพท์ วลี หรือประโยคซ้ำๆ ยังทำให้นักเรียนฝึกเกี่ยวกับการออกเสียง
3. นิทานเป็นสื่อที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่สัมพันธ์กับการสอนวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น นักเรียนได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. นิทานสามารถนำมาบูรณาการได้กับกลุ่มวิชาอื่น
5. นิทาน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่หาได้ง่าย ซึ่งมีแพร่หลายอยู่ทั่วไป
6. นิทานสามารถนำมาสอนนักเรียนด้านคุณธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการปลูกฝัง แก่ นักเรียน

สุจิตรา ศาสตราหา (2541: 11) กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 120) และ สมณทนา วงษ์สวัสดิ์ (2552: 12 – 14) ได้สรุปจุดหมายในการนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง เพราะเนื้อหาของนิทานจะมีลำดับทางภาษา อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถพัฒนาด้านโครงสร้างของภาษา ซึ่งจะช่วยให้นักเรียน

สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องนิทานที่ใช้ภาษาสลับซับซ้อนได้มากยิ่งขึ้น

2. เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยการฝึกทักษะการฟังร่วมกับการพูด การอ่านและการเขียน

3. เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจากการฟังนิทาน
ประนอม สุรัสวดี (2541: 29) กล่าวเสริมถึงประโยชน์ของการใช้นิทานในการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. นักเรียนคุ้นเคยกับเนื้อเรื่อง จึงทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็ว
2. นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ง่าย โดยการเปรียบเทียบกับภาษาไทย ตามเนื้อเรื่องในนิทานที่เคยรู้มาก่อนแล้ว
3. นักเรียนสามารถฝึกสมาธิในการฟังและการจับใจความ
4. นักเรียนสามารถสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการนำนิทานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งยังสามารถนำมาใช้ฝึกเรื่องการออกเสียง นอกจากนี้มีนักเรียนสามารถเรียนภาษา และวัฒนธรรมจากการฟังนิทานได้เช่นกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก โดยผู้วิจัยได้สร้างสื่อตำนานและนิทานพื้นบ้าน จำนวน 6 เรื่อง ดังต่อไปนี้

- เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร
- เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน
- เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะโงก
- เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบวช
- เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์
- เรื่องที่ 6 ตำนานบึงพระอาจารย์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.1 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) วิธีการสอนแบบนี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่ง ไฮเบล (Hybel. 1995: 6) และ สมยศ แม่นแย้ม (2543: 26) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารสอดคล้องกันว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อ

ขอข้อมูลกับบุคคลอื่นๆ ในสังคมโดยสามารถรู้ได้ว่า เมื่อไรควรจะพูดและควรพูดอะไรกับใครที่ไหน และในลักษณะอย่างไร ความหมายของคำว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้เอง ทำให้วิธีการสอน เพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) ริชาร์ด รอทเจอร์ และ สตีเฟน ลิตเติลวูด (Richard; Rodgers; & Stephen. 2001; Littlewood. 1995) ประกอบกับ วิลเลียมส์ (Williams. 1995: 12 – 13) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครูต้องรู้และเข้าใจวิธีการสอนภาษาอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้โดยแสดงความคิด ความรู้สึกทางภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ สังคมสภาพแวดล้อม

3.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือ พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2540: 110 – 111) ได้ให้แนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารไว้ ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้เรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียน คือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูดนักเรียนสามารถพูดถามทางไปยังสถานที่ ที่ต้องการจะไปได้
2. การสอนภาษาโดยแยกทักษะ ไม่ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวมๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ
3. ต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าว ควรมีลักษณะเหมือนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำมาใช้ได้จริง กิจกรรมการเติมเต็มข้อมูล (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะนักเรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย
4. ต้องให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ การที่นักเรียนจะสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นนอกจากนักเรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมใน

รูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกม (Game) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. นักเรียนต้องไม่กลัวการใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ (Usage) ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น มิฉะนั้นอาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นลำดับแรกซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แต่สื่อความหมายได้ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงเช่นกัน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษา (Use) ของนักเรียนมากกว่าเกณฑ์การใช้ภาษา (Usage) โดยการฝึกภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ ในการสอนนั้นควรสอนแบบบูรณาการระหว่างสาระอื่นๆ ในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ครูควรยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

3.3 ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เบิร์น (Byrne. 1990: 9) ลิตเติลวูด (Little, Wood. 1995: 45 – 49) และ ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 45 – 49) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุด เพราะในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกภาษาในลำดับถัดไป ซึ่งในการเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาในการสอนเนื้อหา อาจจะดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนโดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาแต่ไม่ควรเป็นประโยคเดียวๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่นักเรียนได้เรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง

1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่า นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามและให้คำตอบหรือกระตุ้นให้นักเรียนพูด ถ้านักเรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่ต้องเสียเวลาด้วยการเสนอเนื้อหาใหม่มากนัก ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้านักเรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาบางภาษา ดังกล่าวให้นักเรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้นักเรียน

เห็นว่า เนื้อหาทางภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไป การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษา จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้ง เรียกว่า การฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill) คือ เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆ ตามด้วยตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจ หรือไม่เข้าใจความหมายของรูปภาษาที่ฝึกก็ได้ ในการฝึกในขั้นนี้อาจทำตามขั้นตอนในการฝึก ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษา จากเทปหรือจากครูผู้สอนประมาณ 2 – 3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยความเร็วปกติ

2.2 ให้นักเรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่างอาจจะให้นักเรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมๆ กัน ได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.3 หลังการฝึกพร้อมกัน ผู้สอนสุ่มเรียกนักเรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันให้นักเรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกได้ ถ้านักเรียนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อร่วมกิจกรรมแม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.4 ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในด้านความหมายได้โดยถามด้วยคำถามง่ายๆ ให้นักเรียนตอบสั้นๆ ว่า ใช่-ไม่ใช่ หรือถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่าง การเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไป มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอน เป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกการใช้ภาษาในลักษณะนี้ มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและนักเรียนได้รู้ว่านักเรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้อีกด้วย เพราะนักเรียนไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มนักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม หรือให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมใน

ภายหลัง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และกาลเทศะในสังคม ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน จึงเน้นเนื้อหาที่จะใช้ในการสื่อสารโดยใช้กลุ่มเป็นศูนย์กลางของการฝึก และ ใช้กิจกรรมต่างๆ เป็นเครื่องมือ นักเรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรม ครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือและเป็นผู้จัด กิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ดังนี้ ขั้นเสนอเนื้อหา ภาษาอังกฤษ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) ขั้น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 22) ได้เพิ่มเติม ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ก่อนขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) และขั้นสรุปผล (Wrap up) หลังขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

3.4 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหัวใจของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมาก จึงได้เสนอกิจกรรมในรูปแบบ ต่างๆ กัน ลิสเติลวูด (Littlewood. 1983: 20 – 21) แบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้ เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้มากที่สุด ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ นักเรียนอาจไม่ได้ใช้ภาษาที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์เสมอไป แต่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุผลได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยวัดจาก ความสำเร็จในการทำกิจกรรม กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์อาจจัดได้หลายแบบ แต่มีหลักการร่วมกัน ครูผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนเกิดความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษา เพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังขาดอยู่หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้คือ

- 1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) กิจกรรมอาจเป็นงานคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ก็ได้ นักเรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงบางส่วน (Information Gap) และต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อน หรือหาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถาม-ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วนได้และในการ ถาม-ตอบ นั้น ผู้ตอบจะให้ข้อมูลก็ต่อเมื่อผู้ถามใช้วิธีถามตามที่กำหนดไว้แล้วเท่านั้น เช่น ถามคำถามที่ให้ตอบว่า ใช่-ไม่ใช่ เป็นต้น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัดนี้เหมาะสำหรับนักเรียนในทุกระดับ เพราะ เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

- 1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing information with Unrestricted Co-operation) กิจกรรมนี้มีวิธีการแบ่งนักเรียน เช่นเดียวกับประเภทแรก แต่แตกต่างกันที่กิจกรรม ประเภทแรกจำกัด วิธีการให้ข้อมูลข่าวสารในขณะที่กิจกรรมนี้ ไม่จำกัดการให้ข้อมูลข่าวสาร นักเรียน ที่มีข้อมูลข่าวสาร สามารถที่จะแนะนำอธิบายบอก รายละเอียด หรือปรึกษาหารือกับนักเรียนที่ไม่มี ข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่ไม่มีข้อมูลข่าวสารได้มีโอกาสทราบ ข้อมูลที่ตนไม่มีหรือไม่ทราบ

ได้ง่ายขึ้น ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การหาความแตกต่าง (Discovering Differences) การปฏิบัติตามคำแนะนำ (Following Direction)

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล และหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) กิจกรรมประเภทนี้แบ่งนักเรียนออกเป็นคู่เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน โดยที่นักเรียนทั้งคู่จะมีข้อมูลข่าวสารต่างกั้กันดังนั้นนักเรียนจะต้องร่วมมือกัน นำข้อมูลข่าวสารที่แต่ละคนมีอยู่มารวมกันจึงจะแก้ปัญหาาร่วมกันได้ ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ โดยการลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องของเรื่องให้ถูกต้อง (Reconstructing Story-Sequences)

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) กิจกรรมประเภทนี้เน้นที่กระบวนการหรือวิธีการที่นักเรียนแก้ปัญหาและตัดสินใจสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ (Problem Solving)

1.5 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้ นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้เลือกใช้ภาษาตามหน้าที่การใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังคำนึงถึงการให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมอีกด้วย กิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพห้องเรียนมากที่สุด ได้แก่

1.5.1 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ใช้สถานการณ์จำลองให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและเป็นการจัดกิจกรรมที่นักเรียนไม่ใช่แสดงตามบทบาทเท่านั้น แต่นักเรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น และใช้ประสบการณ์ของตนเอง เพื่อตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1.5.2 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Playing) เป็นการแสดงบทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงนักเรียนจะต้องพลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึกฝนภาษาในการเข้าสู่สังคมตามบทบาทของตนที่ได้กำหนดไว้ได้

1.5.3 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างทันทีทันใดต่อสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนนักเรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์นั้น โดยไม่ได้เตรียมการมาก่อนล่วงหน้า

สมิตรา อังควัฒนกุล (2535: 1 – 7; อ้างอิงจาก Byrne. 1987: 130) ได้แบ่งกิจกรรมตามการสร้างเสริมพฤติกรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่สร้างเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) กิจกรรมประเภทนี้ เน้นให้นักเรียนตอบคำถามได้หลายรูปแบบ โดยนักเรียนต้องพยายามใช้ศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนรู้ กิจกรรมประเภทนี้ทำให้นักเรียนตระหนักว่าสามารถตอบคำถามได้หลายรูปแบบแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องภาษาก็ตาม

2. กิจกรรมที่สร้างเสริมความยืดหยุ่นทางความคิด (Flexibility) กิจกรรมนี้ ใช้มากในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การให้นักเรียนแปลความหมายโดยการแปลงคำ วลีและประโยคเป็นอีกแบบหนึ่ง ยั้รักษาเนื้อหา และความหมายเดิมไว้ (Paraphrasing) การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ (Roleplaying)

และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ (Problem solving)

3. กิจกรรมที่สร้างเสริมการใช้ภาษาแบบขยายความ (Elaboration) นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมักจะไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างพอเพียงทั้งในการพูดและการเขียน จะเห็นได้จากการที่นักเรียนมักจะใช้ประโยคเดียวๆ มากกว่าที่จะใช้เป็นประโยคที่มีความสลับซับซ้อน ดังนั้นการให้นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมประเภทนี้ จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด และสื่อความหมายได้ตลอดจนสามารถขยายข้อความในประโยคได้

4. กิจกรรมที่สร้างเสริมนักเรียนสร้างประโยคหรือข้อความใหม่ๆ ในภาษาที่สองได้ กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การเขียนโคลง เรื่องสั้น หรือการเขียนเรื่องจากรูปภาพ หรือการ์ตูน

ดังนั้นสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งนี้ นักเรียนจะสามารถปรับใช้ภาษาได้หลากหลายตามความเหมาะสม รวมทั้งสื่อความหมายและขยายข้อความของประโยคได้กว้างขึ้นและสร้างประโยคหรือข้อความใหม่ได้

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความสนใจนำเอาแนวการสอนแบบ CLT มาเป็นแนวในการเรียนการสอน โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นสื่อหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปสู่การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ริชมัท (Reichmuth. 1996: Online) ได้ทำการสำรวจประสิทธิภาพของการใช้วิธีการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสารกับผู้ใหญ่ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะในการอ่าน โดยที่กลุ่มทดสอบได้ใช้เวลา 40 ชั่วโมงเท่ากัน ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการจดจำคำ (Word Recognition) และความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี พบว่า นักเรียนได้รับการสอนตามกลวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการจดจำคำและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะการอ่าน

มาติโน (Martino. 1998: Online) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้วิธีการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะในการอ่าน กลุ่มละ 4 คน และแต่ละคนกลุ่มได้รับการสอนเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ใน 8 สัปดาห์ ระหว่างสัปดาห์กลุ่มทดลองจะถูกทดลองจะถูกทดสอบโดยการประเมินความเข้าใจทางด้านภาษาและการตอบคำถามเกี่ยวกับชีววิทยาและอธิบายเกี่ยวกับเรื่องี่อ่าน ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีการพัฒนาในด้าน ความเข้าใจและการตอบคำถามได้ดีขึ้น แต่กลุ่มที่ได้รับการสอนตามกลวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสาร สามารถทำให้นักศึกษابرลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพในการอ่านได้เร็วกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะการอ่าน

คาร์ทมิล (Cartmill. 2003: 1) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน โดยให้อ่านเนื้อหาที่จัดให้ด้วยวิธีการอ่านแบบปกติเปรียบเทียบกับวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยที่กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 2 คน และนักเรียนในระดับเกรด 6 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการพูดของรัฐหลุยส์เซียนา ในการทดลองได้ใช้เวลาสัปดาห์ละ 3 ครั้งๆ ละ 40 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถตอบคำถามตามเนื้อหาที่อ่านได้ โดยนักเรียน 4 คน ไม่มีผลแตกต่างทางสถิติ ระหว่างการอ่านทั้ง 2 แบบ แต่มีนักเรียน 1 คน ทำคะแนนทางด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างจากการอ่านปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หวางเซง จุน (Wang, Cheng-Jun. 2006: 56 – 80) ได้ศึกษาผลการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในวิชาภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษาปัญหา พบว่า มี 2 สาเหตุหลักคือ การใช้ภาษาของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และเกิดความล้มเหลวในการสื่อสารขั้นพื้นฐานโดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวจีน ระดับชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ของ กิงนอร์มอล จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 38 และ 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและกลุ่มควบคุมสอนแบบเดิม ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการแตกต่างกัน กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติ

3.5.2 งานวิจัยในประเทศ

ขนิษฐา นาคน้อย (2550: 49 – 50) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้อยู่ด้วยโครงงานกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ผลปรากฏว่า ภายหลังการจัดเรียนด้วยโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อนุตรา สวัสดิ์ศรี (2550: 43) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551: 50) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเลิศเกล้า ถนนกาญจนาภิเษก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กฤษดา ดีพิการณ์ (2551: 45) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิวไผ่งาม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การนำเอกสารจริงมาปรับใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทำให้นักเรียนมีความสามารถและพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษได้ผลดีขึ้นรวมทั้งมีแรงจูงใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ณิราวรรณ จิตตรินิตย์ (2552: 59) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อสื่อสาร สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้วสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดขึ้นตรงกับรูปแบบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1. **ขั้นนำ** คือ นำเข้าสู่บทเรียนโดยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจเรียน ครูใช้การสนทนาหรืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและพร้อมที่จะเรียนต่อไป

2. **ขั้นสอน** แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. แจ้งตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อบอกให้ทราบว่าเมื่อเรียนจบแล้ว จะต้องมีความรู้ ความสามารถในด้านใดบ้าง

2. ทบทวนความรู้เดิมเป็นการทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว เพื่อเป็นการปูพื้นความรู้ สำหรับการเรียนในบทเรียนใหม่ ต้องการสนทนา ชักถาม อภิปรายแล้วโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่

3. เสนอเนื้อหาใหม่ เป็นการอภิปรายเนื้อหาและใช้สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ มาประกอบการสอน เช่น ใบความรู้ บัตรคำ แถบบันทึกเสียง รูปภาพ เกม เป็นต้น

4. ให้แนวทางในการเรียนรู้เพื่อชี้แนวทาง การฝึกทักษะด้านต่างๆ ด้วยการให้ตัวอย่างการใช้คำถาม เพื่อเป็นการกระตุ้น การใช้ความคิด โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับสมรรถภาพของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5. การฝึกปฏิบัติ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง หรือแสดงพฤติกรรมตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. **ขั้นสรุป** คือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องที่เรียน พร้อมสรุปแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

4. **ขั้นประเมินผล** วัดหรือประเมินผลพฤติกรรมที่นักเรียนได้กระทำนั้น บรรลุตามตัวชี้วัดของบทเรียนเพียงใดโดยครูสังเกต ตรวจรายงาน การอภิปราย การตอบคำถาม เป็นต้น

จากการศึกษาวิธีการสอนแบบปกติ สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบนี้ ไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ใช้กับกลุ่มควบคุม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนอนุบาลนครนายก

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้ และเป็นดัชนีชี้วัดประการหนึ่งที่บ่งถึงคุณภาพการศึกษา จึงมีนักวิชาการ นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความหมายในทัศนคติที่แตกต่างกัน ดังนี้

อนาสตาซี (Anastasi. 1970: 107) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบ ด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่นๆ กระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งร่างกาย และสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีขนาดของความสำเร็จ ที่ได้จากการเรียน โดยอาศัย ความสามารถเฉพาะตัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากระบวนการที่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปเกรดของโรงเรียน โดยอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และ ระยะเวลาอันพอสมควรด้วยการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

กู๊ด (Good. 1973: 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาการต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว โดยได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

สุณิสรา เกียวกุล (2548: 48) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะทั้งสี่ด้านของการสื่อสาร คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ศักดิ์ชัย จันทะแสง (2550: 38) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ในด้านความรู้และทักษะทางการเรียน โดยปกติจะพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูกำหนดให้ ทำหรือทั้งสองอย่าง

จารุวรรณ นาคคุบัว (2552: 25) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือ ความสามารถของนักเรียนในการพยายามเข้าถึงความรู้ ที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน ซึ่งสามารถ วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รัตนา กองสวัสดิ์ (2553: 17) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากประสบการณ์ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความสามารถของบุคคลอันเกิดจาก การเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม

หรือจากการสอน ความรู้ ความสามารถ หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ในวิชาการต่างๆ โดยพิจารณาจากผลคะแนนสอบหรือผลงาน และมีการวัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 29 – 32) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพสมองของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร เช่น มีพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพุทธิพิสัยนั่นเอง โดยแบ่งการวัดออกเป็น 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้ การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบแบบปากเปล่า การสอนแบบนี้ มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบเป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้คำตอบหรือกำหนดคำตอบมากให้เลือกซึ่งมี 4 รูปแบบ คือ

2.2.2.1 แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง

2.2.2.2 แบบจับคู่

2.2.2.3 แบบเติมคำ

2.2.2.4 แบบเลือกตอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์อ่านเนื้อหาโดยการเขียนตอบนั้น เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายในโรงเรียน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัดเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หรือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ จากข้อความดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบ การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลว่า หลังจากได้เรียนรู้แล้วมีความสามารถด้านใดบ้าง และความสามารถดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเชื่อถือได้

5.3 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538: 78) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบลงในกระดาษและให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 แบบดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า นักเรียนมีความรู้มากเพียงใด บกพร่องตรงไหนจะได้สอนซ่อมเสริม หรือวัดความพร้อมก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนี้ มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน แบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียน โดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือ แบบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ แบบทดสอบถูกผิดแบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูที่สอนวิชานั้น และผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียน การสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้ จะใช้วัดอัตราการพัฒนาของเด็กแต่ละวัยในแต่ละกลุ่มแต่ละภาคก็ได้ จะใช้สำหรับให้ครูวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ระหว่างวิชาต่างๆ ในเด็กแต่ละคนก็ได้ ข้อสอบมาตรฐานนอกจาก จะมีคุณภาพของแบบทดสอบสูงแล้ว ยังมีมาตรฐานในด้านวิธีดำเนินการสอบ คือ ไม่ว่าโรงเรียนใดหรือส่วนราชการใด จะนำไปใช้ต้องดำเนินการสอบเป็นแบบเดียวกัน แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการสอบว่าทำอย่างไร และยังมีมาตรฐานในการแปลคะแนนอีกด้วย ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน คือ จะเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ได้สอนนักเรียนไปแล้ว สำหรับพฤติกรรมที่สามารถ ตั้งคำถามวัดได้ นิยมใช้ตามหลักที่ได้จากการประชุมของนักวัดผล

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540: 16) กล่าวว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลของการเรียนหรือการสอน

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545: 95) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมาแล้ว บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

กล่าวโดยสรุป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่างๆ ของแต่ละสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่จัดให้มีการเรียนการสอน

ในระบบโรงเรียน ซึ่งมีแบบทดสอบที่เป็นข้อเขียนและที่เป็นภาคปฏิบัติจริง

5.4 วิธีการและเครื่องมือสำหรับการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 66) กล่าวถึงไว้ว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดระดับของการดำเนินการไว้เป็น 4 ระดับ คือ การวัดและประเมินระดับชั้นเรียน การวัดและประเมินระดับสถานศึกษา การวัดและประเมิน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา การวัดและประเมินระดับชาติ ระดับที่มีความเกี่ยวข้องกับครูสอนมากที่สุด และเป็นหัวใจของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน คือ การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ดังนี้

1. ประเภทของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 67 – 68) กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งประเภทเป็นอย่างไรบ้าง จะช่วยให้ผู้สอนออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนยิ่งขึ้นในที่นี้ได้นำเสนอประเภทของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนมี 4 ประเภท ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันตามบทบาท จุดมุ่งหมายและวิธีการวัดและประเมิน ดังนี้

1.1.1 การประเมินเพื่อจัดวางตำแหน่ง (Placement Assessment) การประเมินก่อนเริ่มเรียนเพื่อต้องการข้อมูลที่แสดงความพร้อมความสนใจระดับความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียน เพื่อให้ผู้สอนนำไปใช้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วางแผนและออกแบบกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งรายบุคคลรายกลุ่มและรายชั้นเรียน

1.1.2 การประเมินเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic Assessment) เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อค้นหาว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้าง เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนสิ่งที่รู้มาก่อนนี้ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นการใช้ ในลักษณะประเมินก่อนเรียน นอกจากนี้ ยังใช้เพื่อหาสาเหตุของปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่มีจะเป็นเฉพาะเรื่องเช่นปัญหาการออกเสียงไม่ชัดแล้วหาวิธีปรับปรุงเพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ขั้นต่อไปวิธีการประเมินใช้ได้ทั้งการสังเกตการพูดคุยสอบถามหรือการใช้แบบทดสอบก็ได้

1.1.3 การประเมินผลย่อย (Formative Assessment) เป็นการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอนโดยมิใช่ใช้แต่การทดสอบระหว่างเรียนเป็นระยะๆ อย่างเดียว แต่เป็นการที่ครูเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการด้วย ขณะที่ให้นักเรียนทำภาระงานตามที่กำหนดครูสังเกตซักถามจดบันทึกแล้ววิเคราะห์ข้อมูลว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่จะต้องให้นักเรียนปรับปรุงอะไรหรือผู้สอนปรับปรุงอะไร เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด การประเมินระหว่างเรียน ดำเนินการได้หลายรูปแบบเช่นการให้ข้อเสนอแนะข้อสังเกตในการนำเสนอผลงาน การพูดคุยระหว่างผู้สอนกับนักเรียนเป็นกลุ่มรายบุคคลการสัมภาษณ์ตลอดจนการวิเคราะห์ ผลการสอบเป็นต้น

1.1.4 การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) มักเกิดขึ้นเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด และยังใช้เป็นข้อมูล ในการเปรียบเทียบกับการประเมินก่อนเรียนทำให้ทราบพัฒนาการของนักเรียนการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ยังเป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตอนปลายปี/ปลายภาคอีกด้วยด้วยการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินได้หลากหลายโดยปกติมักดำเนินการอย่างเป็นทางการมากกว่า การประเมินระหว่างเรียน

1.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามวิธีการแปลความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามลักษณะการแปลผลคะแนน ดังนี้

1.2.1 การวัดและประเมินแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Assessment) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยเปรียบเทียบกับตนเองภายในกลุ่มหรือในชั้นเรียน

1.2.2 การวัดและประเมินแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Assessment) เป็นการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

2. วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 68 – 72) กล่าวถึงไว้ว่า วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หมายถึงรูปแบบยุทธวิธีและเครื่องมือประเภทต่างๆ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เพื่อรู้จักนักเรียนเพื่อประเมินวิธีเรียนของนักเรียน และเพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียนผู้สอน สามารถเลือกใช้หรือคิดค้นวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการ 3 ประการ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีทั้งวิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) และแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันมาแต่ดั้งเดิม เช่น วัดและประเมินโดยการทดสอบและใช้แบบสอบหรือแบบวัด (Test) ที่ครูสร้างขึ้นโดยการเก็บข้อมูลดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ในการวัดและประเมินที่ได้ผลเป็นคะแนนและนำไปใช้ในการเปรียบเทียบเช่นเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อดูพัฒนาการหรือใช้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือรายวิชา วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ เหมาะสำหรับการประเมินเพื่อตัดสินมากกว่าที่จะใช้เพื่อประเมินพัฒนาการนักเรียนหรือ เพื่อหาจุดบกพร่องสำหรับนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างไรก็ตามวิธีการและเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้แบบเป็นทางการที่ให้ข้อมูลสารสนเทศในเชิงปริมาณมีข้อสังเกตที่ผู้สอนต้องระมัดระวังในการนำไปใช้เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเป็นตัวแทนของระดับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนคือข้อมูลต้องได้มาจากวิธีการวัดที่ถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะข้อมูลเครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดและมีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ผลการวัดมีความคงเส้น

คงวามเมื่อมีการวัดซ้ำโดยใช้เครื่องมือคู่ขนานหรือวัดในระยะเวลาใกล้เคียงกัน และวิธีการวัดมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบและเชื่อถือได้ (Acceptable)

2.2 วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment)

เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นรายบุคคล จากแหล่งข้อมูลหลากหลายที่ผู้สอนเก็บรวบรวมตลอดเวลาวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาความพร้อม และพัฒนาการของนักเรียนปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนลักษณะของข้อมูลที่ได้ นอกเหนือจากตัวเลขหรือข้อมูลเชิงปริมาณแล้วอาจเป็นข้อมูลบรรยายลักษณะพฤติกรรมที่ผู้สอนเฝ้าสังเกต หรือผลการเรียนรู้ในลักษณะคำอธิบายระดับพัฒนาการจุดแข็งจุดอ่อนหรือปัญหาของนักเรียนที่พบจากการสังเกตสัมภาษณ์หรือวิธีการอื่นๆ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินการเรียนรู้กลุ่มสาระ ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนผลการพัฒนาพฤติกรรมตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์และผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนั้นมีความเหมาะสมกับวิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคลช่วยให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างลึกซึ้งกว่าการประเมินแบบเป็นทางการ และเป็นวิธีการที่ยืดหยุ่นตามสถานการณ์และบริบท ซึ่งมีวิธีการประเมินแบบต่างๆ ที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ ดังนี้

2.2.1 การสังเกตพฤติกรรมเป็นการเก็บข้อมูลจากการดูการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนโดยไม่ขัดจังหวะการทำงานหรือการคิดของนักเรียนการสังเกตพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ทำได้ตลอดเวลาแต่ควรมีกระบวนการและจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าต้องการประเมินอะไรโดยอาจใช้เครื่องมือเช่นแบบมาตราประมาณค่าแบบตรวจสอบรายการสมุดจดบันทึกเพื่อประเมินนักเรียนตามตัวชี้วัดและควรสังเกตหลายครั้งหลายสถานการณ์หลายช่วงเวลาเพื่อขจัดความลำเอียง

2.2.2 การสอบปากเปล่าเป็นการให้นักเรียนได้แสดงออกด้วยการพูดตอบประเด็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามมาตรฐานผู้สอนเก็บข้อมูลจดบันทึกรูปแบบการประเมินนี้ ผู้สอนและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงสามารถมีการอภิปรายโต้แย้งขยายความปรับแก้ไขความคิดกันได้มีข้อที่พึงระวังคืออย่าเพิ่งขัดความคิดขณะที่นักเรียนกำลังพูด

2.3 การพูดคุยเป็นการสื่อสาร 2 ทางอีกประเภทหนึ่งระหว่างผู้สอนกับนักเรียนสามารถดำเนินการเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้ โดยทั่วไปมักใช้อย่างไม่เป็นทางการเพื่อติดตามตรวจสอบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใดเป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาวิธีการนี้อาจใช้เวลาแต่มีประโยชน์ต่อการค้นหาวินิจฉัยข้อปัญหาตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่อาจเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เช่น วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เป็นต้น

2.4 การใช้คำถามการใช้คำถามเป็นเรื่องปกติมากในการจัดการเรียนรู้ แต่ข้อมูลงานวิจัยบ่งชี้ว่า คำถามที่ครูใช้เป็นด้านความจำและเป็นเชิงการจัดการทั่วๆ ไป เป็นส่วนใหญ่ เพราะถามง่าย แต่ไม่ท้าทายให้นักเรียนต้องทำความเข้าใจและเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง การพัฒนาการใช้คำถามให้มีประสิทธิภาพแม้จะเป็นเรื่องที่ยาก แต่สามารถทำได้ผลรวดเร็วขึ้นหากผู้สอนมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการประเมิน

ในชั้นเรียนโดยทำการประเมินเพื่อพัฒนาให้เข้มข้น ซึ่งสามารถใช้แนวทางการตั้งคำถามของ คลาร์ก (Clarke) และการใช้การตั้งคำถามตามระดับของ บลูม (Bloom's Taxonomy) เป็นกรอบแนวคิดในการตั้งคำถาม

2.5 การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ (Journals) เป็นรูปแบบการเขียนอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ให้นักเรียนเขียนตอบกระทู้หรือคำถามของครู ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความรู้ทักษะที่กำหนดในตัวชี้วัด การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ นอกจากทำให้ผู้สอนทราบความก้าวหน้าในผลการเรียนรู้แล้ว ยังใช้เป็นเครื่องมือประเมินพัฒนาการด้านทักษะการเขียนได้อีกด้วย

2.6 การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นวิธีการประเมินงาน หรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาของนักเรียนการประเมิน ลักษณะนี้ ผู้สอนต้องเตรียมสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ภาระงาน (Tasks) หรือกิจกรรมที่จะให้นักเรียน ปฏิบัติเช่นการทำโครงงาน/โครงการการสำรวจการนำเสนอการสร้างแบบจำลองการท่องปากเปล่า การสาธิต การทดลองวิทยาศาสตร์การจัดนิทรรศการการแสดงละคร เป็นต้น และเกณฑ์ การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ซึ่งการประเมินการปฏิบัติอาจจะปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะงานหรืองานประเภทกิจกรรม เช่น การจัดนิทรรศการเป็นภาระงานที่เน้นขั้นตอนการปฏิบัติ และผลงานผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมิน วิธีการทำงานที่เป็นขั้นตอนและผลงานของนักเรียนการรักษา ความสะดวกเป็นภาระงานที่มุ่งเน้นการสร้าง ลักษณะนิสัยผู้สอนจะต้องประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับนักเรียนเหล่านี้ เป็นต้น

2.7 การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) แฟ้มสะสมงาน เป็นการเก็บรวบรวมชิ้นงานของนักเรียนเพื่อสะท้อนความก้าวหน้า และความสำเร็จของนักเรียน เช่น แฟ้มสะสมงานที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนต้องมีผลงานในช่วงเวลาต่างๆ ที่แสดงถึงความก้าวหน้า ของนักเรียนหากเป็นแฟ้มสะสมงานดีเด่น ต้องแสดงผลงานที่สะท้อนความสามารถของนักเรียน โดย นักเรียนต้องแสดงความคิดเห็นหรือเหตุผลที่เลือกผลงานนั้นเก็บไว้ตามวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน

2.8 การวัดและประเมินด้วยแบบทดสอบเป็นการประเมินตัวชี้วัด ด้านการรับรู้ ข้อเท็จจริง (Knowledge) ผู้สอนควรเลือกใช้แบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมิน นั้นๆ เช่น แบบทดสอบเลือกตอบแบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบจับคู่ แบบทดสอบเติมคำแบบทดสอบ ความเรียง เป็นต้น ทั้งนี้แบบทดสอบที่จะใช้ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตรง (Validity) และเชื่อมั่นได้ (Reliability)

2.9 การประเมินด้านความรู้สึกรู้สึกคิด เป็นการประเมินคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะ และเจตคติที่ควรปลูกฝังในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดและประเมินผลเป็นลำดับขั้น จากต่ำสุดไปสูงสุด คือ ขั้นรับรู้ขั้นตอนสนอง ขั้นเห็นคุณค่า ขั้นจัดระบบคุณค่า ขั้นสร้างคุณลักษณะโดยอาจใช้เครื่องมือ วัดและประเมินผลแบบมาตรฐานค่าแบบตรวจรายการ เป็นต้น

2.10 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมิน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริง ของนักเรียนจึงควรใช้การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) ร่วมกับการประเมินด้วย

วิธีการอื่นภาระงาน (Tasks) ควรสะท้อนสภาพความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากกว่าเป็น การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ไป ดังนั้น การประเมินตามสภาพจริงจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลไปด้วยกันและกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ให้สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง

2.11 การประเมินตนเองของนักเรียน (Student Self-assessment) การประเมินตนเอง นับเป็นทั้งเครื่องมือประเมิน และเครื่องมือพัฒนาการเรียนรู้ เพราะทำให้นักเรียนได้คิดใคร่ครวญ ว่าได้เรียนรู้อะไรเรียนรู้อย่างไร และผลงานที่ทำนั้นดีแล้วหรือยังการประเมินตนเองจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะ ช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้การประเมินตนเองของนักเรียนให้ประสบ ผลสำเร็จได้ดี จะต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่ชัดเจนมีเกณฑ์ที่บ่งบอกความสำเร็จของชิ้นงาน/ภาระงาน และมาตรการการปรับปรุงแก้ไขตนเอง เครื่องมือที่ใช้การประเมินตนเองมีหลายรูปแบบ เช่น การอภิปราย การเขียนสะท้อนผลงานการใช้แบบสำรวจ เป็นต้น

2.12 การประเมินโดยเพื่อน (Peer Assessment) เป็นเทคนิคการประเมิน อีก รูปแบบหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เข้าถึงลักษณะของงานที่มีคุณภาพ เพราะการที่นักเรียน จะบอกได้ว่าชิ้นงานนั้นเป็นเช่นไร นักเรียนต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนว่าเขากำลังตรวจสอบอะไร ในงานของเพื่อนฉะนั้น ผู้สอนต้องอธิบายผลที่คาดหวังให้นักเรียนทราบก่อนที่จะลงมือประเมิน การที่จะ สร้างความมั่นใจว่า นักเรียนเข้าใจการประเมินรูปแบบนี้ ควรมีการฝึกนักเรียนโดยผู้สอนอาจหาตัวอย่าง เช่น งานเขียน ให้นักเรียนเป็นกลุ่มตัดสินใจว่า ควรประเมินอะไรและควรให้คำอธิบายเกณฑ์ที่บ่งบอก ความสำเร็จของภาระงานนั้น จากนั้นให้นักเรียนประเมินภาระงานเขียนที่เป็นตัวอย่างนั้น โดยใช้เกณฑ์ ที่ช่วยกันสร้างขึ้นหลังจากนั้นครูตรวจสอบการประเมินของนักเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนที่ ประเมินเกินจริง การใช้ประเมินโดยเพื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ที่สนับสนุนให้เกิดการประเมินรูปแบบนี้ กล่าวคือนักเรียนต้องรู้สึกผ่อนคลายเชื่อใจกันและไม่อคติ เพื่อ การให้ข้อมูลย้อนกลับจะได้ชื่อตรงเป็นเชิงบวกที่ให้ประโยชน์ผู้สอน ที่ให้นักเรียนทำงานกลุ่มตลอดภาคเรียน แล้วใช้เทคนิคเพื่อนประเมินเพื่อนเป็นประจำ จะสามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เก่งขึ้นได้

กล่าวโดยสรุป แบบทดสอบที่ใช้ในปัจจุบันมีมากมายหลายชนิด แต่ละชนิดก็มีจุดมุ่งหมายและ ขีดความสามารถในทดสอบแตกต่างกัน ดังนั้นในการนำแบบทดสอบไปใช้ต้องระมัดระวังว่า เลือกใช้ แบบทดสอบได้ถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งที่เราต้องการหรือไม่ การจำแนกของแบบทดสอบจึงช่วยให้สามารถ เข้าใจและเลือกใช้แบบทดสอบได้ถูกต้องยิ่งขึ้น การจำแนกแบบทดสอบสามารถทำได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับ ผู้จำแนกว่าจะยึดถืออะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนก มีรูปแบบ ยุทธวิธี และเครื่องมือประเภทต่างๆ ที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อรู้จักนักเรียน ประเมินวิธีการเรียนของนักเรียน และพัฒนาการของนักเรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือคิดค้นวิธีการวัดและประเมินผล ให้เหมาะสมกับ จุดมุ่งหมายของการนำผลการประเมินไปใช้

5.5 หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดพฤติกรรมด้านสมองที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด และทักษะต่างๆ หรือเรียกว่า พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ที่มีความซับซ้อน ตามหลักการของเบนจามินเอสบลูม จำแนกพฤติกรรมออกเป็น 6 ชั้น ตามความยากง่ายที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ (รณิดา เขยขุ่ม. 2553: 3 – 4; อ้างอิงจาก Bloom. 1976) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความรู้ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (Application) หมายถึง การนำสาระสำคัญต่างๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริง

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การแยกเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อยๆ

ขั้นที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน

ขั้นที่ 6 การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายได้โดยการใช้เกณฑ์ที่แน่นอน

จากหลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนรู้ด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักของ เบนจามิน เอสบลูม ประกอบด้วยพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการวิเคราะห์

5.6 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อป้องกันการหลงประเด็น เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และสามารถสร้างแบบทดสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักวิชาการ นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ได้กล่าวถึงไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 98) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษา ขั้นนี้เป็นการวางโครงการล่วงหน้าว่า การวิจัยนั้น ต้องการศึกษาอะไร กับใคร และศึกษาเพื่ออะไร

2. กำหนดลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้ขั้นนี้เป็นการกำหนดรูปแบบของแบบทดสอบที่จะใช้ในการวิจัย โดยกำหนดว่าจะใช้แบบทดสอบประเภทใดจึงจะสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการศึกษา จำนวนข้อควรมีเท่าใด และเวลาที่ใช้ควรเป็นเท่าใดจึงจะเหมาะสม

3. การสร้างแบบทดสอบ ขั้นนี้เป็นการพิจารณาว่า คุณลักษณะที่ต้องการศึกษานั้น มีองค์ประกอบของพฤติกรรมใดบ้าง โดยค่านึงว่าตัวข้อสอบหรือแบบทดสอบนั้นเป็นเพียงตัวแทนของพฤติกรรมทั้งหมด ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีพิจารณาอย่างดีในการพิจารณาเลือกตัวแทนพฤติกรรม แต่ละ

องค์ประกอบที่นำมาสร้างแบบทดสอบ อาจจะต้องใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างเนื้อหา (Content Sampling) โดยอาศัยตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นแนวทางในการสร้าง

4. การสร้างตัวคำถาม ยึดหลักใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และมีความเป็นปรนัย ถ้าข้อสอบนั้นเป็นข้อสอบปรนัยการสร้างตัวเลือกต้องให้เป็นอิสระจากกัน มีความชัดเจน ไม่แนะคำตอบ

5. การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบดูว่า เนื้อหาและพฤติกรรมต่างๆ ที่นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบนั้นเป็นตัวแทนที่ดีหรือไม่ ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมทั้งหมดหรือไม่ โดยตรวจสอบคุณภาพที่สำคัญๆ ต่อไปนี้

5.1 ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นการตรวจสอบว่าแบบทดสอบนั้น วัดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

5.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นการตรวจสอบว่าผลของการวัดจากแบบทดสอบนั้น มีความคงที่แน่นอนมากน้อยเพียงใด

5.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นการตรวจสอบว่า คำถามหรือสิ่งที่ถามในแบบทดสอบมีความชัดเจนดีพอหรือไม่ ระบบให้คะแนนและการแปลความหมายคะแนน นำไปใช้ได้ตรงกันทั่วไปได้หรือไม่

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545: 97 – 98) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
3. กำหนดชนิดของข้อสอบและการศึกษาวิธีการสร้าง
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจทานข้อสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
7. ทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบ
8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

กล่าวโดยสรุปกระบวนการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ จะมีขั้นตอนสำคัญคือ ขั้นวางแผนขั้นเตรียม ขั้นทดลองสอบ และขั้นประเมินผลแบบทดสอบ กระบวนการนี้จะทำกันติดต่อกันไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้คุณภาพแบบทดสอบตามที่ต้องการ การวางแผนการสร้างแบบทดสอบนับว่าเป็นขั้นสำคัญมาก เพราะจะเป็นตัวกำหนดการเขียนข้อสอบให้ถูกต้องตั้งแต่แรก ดังนั้นตารางวิเคราะห์หลักสูตร จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะต้องสร้างขึ้นก่อนที่จะทำการสร้างแบบทดสอบทุกครั้ง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เปรียบเทียบกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นความรู้ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก

โดยแบ่งพฤติกรรมที่ต้องการวัดเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ความจำ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 60 ข้อ

5.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.7.1 งานวิจัยต่างประเทศ

การ์เซีย (Garcia. 1998: 3459 – A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียน และสะกดคำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 แบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนคิดเองกับการสอนสะกดคำตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนอ่านเหมือนกันและสอนการเขียนทุกวัน ตามเวลาที่กำหนดไว้ การทดสอบใช้สอบก่อนและหลังการเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอน สะกดคำแบบให้นักเรียนคิดเอง มีผลดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำรา ในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับสูงกว่าระดับประถม 1 ความยาวของประโยค และจำนวนคำ นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวนการเขียน การวิเคราะห์ ใช้คำ ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อนเพื่อช่วยในการสะกดคำบ่อยมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

บรูคส์ (Brooks. 1999: 60 – 80A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนอ่านและเขียน และการสอนอ่านของครู โดยมีความเชื่อว่า ครูต้องมีความเชื่อมั่นและมีความสามารถในการเป็นนักอ่านและนักเขียน จึงจะสามารถเป็นครูสอนอ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพได้โดยศึกษากับครูในระดับชั้นเกรด 4 จำนวน 21 คน จาก 5 มลรัฐ ที่ได้รับการยกย่องจากครูใหญ่หรือ ฝ่ายนิเทศ การศึกษาว่า เป็นผู้สอนอ่านและเขียนที่มีประสิทธิภาพ การเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ครูเหล่านี้ส่วนมากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของการเป็นนักอ่านมีความชอบการอ่าน เพื่อค้นหาการ ส่วนครูที่เชื่อว่า ตนเองเป็นพวกนักเขียนเรื่องจริงไม่ใช่เขียนเพื่อความบันเทิง มีความรู้สึก ว่าพวกเขาสามารถเขียนได้รับการร้องขอให้เขียน การได้ฝึกปฏิบัติ การอ่านและการเขียนมีบทบาทสำคัญ ต่อการอ่านและเขียนมาก นอกจากนี้ครูยังเชื่อใจว่ามีปัจจัยอื่นๆ เช่น ความสนใจและความต้องการเรียน ของนักเรียน ท้องถิ่น รัฐ และเป้าหมายหลักสูตรที่ครูใช้มีอิทธิพลต่อการสอนอ่านและเขียน ทั้งเรื่องส่วนตัว และวิชาการมากกว่าการปฏิบัติการณ์อ่าน และการเขียนของครู

เมซิก (Mazyck. 2002: 1718 – A) ได้ศึกษาผลขององค์ประกอบของสมาชิกในกลุ่ม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มและเจตคติของนักเรียนที่ใช้ระบบ การเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนเกรด 3 จำนวน 71 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มเรียนเก่งและเรียนอ่อน และใช้การจัดกลุ่มแบบสุ่มหรือเรียนเป็นรายบุคคล โดยนักเรียนจะเรียน คณิตศาสตร์ตามระบบการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นกลุ่มละ 2 คน มีสมาชิกเรียนเก่งด้วยกันหรือมีสมาชิก ที่ละความสามารถหรือเรียนเป็นรายบุคคลเป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียน เป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล หรือกลุ่มที่มีสมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกันกับกลุ่มละความสามารถ มี ผลการเรียนไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถมีคะแนน การคำนวณและการนำไปใช้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่เรียนอ่อนในกลุ่มละความสามารถได้คะแนนสูงกว่า

กลุ่มเรียนอ่อนที่มีสมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน นักเรียนที่เรียนเก่งกลุ่มความสามารถเท่าเทียมกัน มีคะแนนสูงเพิ่มขึ้นและนักเรียนกลุ่มอ่อนความสามารถมีคะแนนสูงเพิ่มขึ้น และนักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มไม่ว่าจะจัดสมาชิกในกลุ่มแบบใด มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคล และนักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือกัน มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนรู้อย่างบูรณาการ และต่อวิชาคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคล แต่นักเรียนในกลุ่มทั้งความสามารถและความสามารถเท่าเทียมกัน มีเจตคติดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

เคิร์ก (Kirk. 2003: 780 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการศึกษาระบบการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ใช้สอนเสริมการเรียนการสอนแบบปกติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นเกรด 2, 3 และ 4, 5 โดยมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ระดับชั้นระดับความสามารถ และเพศ ผลการศึกษาพบว่า ระบบการเรียนรู้แบบบูรณาการมีทั้งผลเชิงบวกและผลเชิงลบและไม่มีผลต่อผลการเรียนดังกล่าว โดยผลทางลบเกิดขึ้นในช่วงปีที่มีการใช้ระบบดังกล่าว น้อยมากและไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ เกิดขึ้นต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน นักเรียนชั้นเกรด 2, 3 มีคะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์และแนวคิดทางคณิตศาสตร์ เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีผลต่อนักเรียนระดับชั้น 4, 5 และสืบเสาะทางคณิตศาสตร์มีผลทางบวกต่อคะแนนคณิตศาสตร์โดยรวม

5.7.2 งานวิจัยในประเทศ

จิตรา ศาสตราวหา (2541: 46) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามคู่มือและการสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบด้วยวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสวัสดิ์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 30 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเรียนโดยการสอนแบบสื่อสารที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบ และกลุ่มควบคุมโดยการสอนตามคู่มือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม การเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ นำไปใช้ประโยชน์ เข้าใจเนื้อหา และใช้ภาษาได้คล่องกว่านักเรียน ในกลุ่มควบคุม

เบญจมา ลาภาโสภณ (2548: 105) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค TOT และ STAD นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยการเขียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าการอ่าน

สุณิสสา เกียวกุล (2548: 111) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ 4 MAT หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน

สุนารี เขียรธารณา (2549: 31) ได้ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของ เมอร์ตอกซ์ ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ (2549: 50) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ที่ได้รับการสอนโดยใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อ ในชีวิตประจำวัน เพิ่มขึ้นโดยคะแนนก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ย 20.36 และหลังการเรียน มีค่าเฉลี่ย 23.12 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก

ธิดา ทิพย์สุข (2552: 143) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัย พบว่า ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัด การเรียนรู้ พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับ ซึ่งกันและกัน สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและ เขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี นักเรียนได้พัฒนาการอ่าน การเขียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

6. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

6.1 เจตคติหรือทัศนคติ ค่านิยม จริยธรรม และพฤติกรรมเสริมสร้างสังคม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงเจตคติไว้ ดังนี้

สรวงศ์ โค้วตระกูล (2554: 395) กล่าวว่า เมื่อกล่าวถึงสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ คนทั่วไป มักจะนึกถึงผลสำเร็จที่ได้รับการศึกษาในวิชาต่างๆ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งเป็นผลของวัตถุประสงค์พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) แท้จริงแล้วสัมฤทธิ์ผลของวัตถุประสงค์ เจตพิสัย (Affective Domain) มีความสำคัญมาก โคมส์ (Comps. 1982) นักจิตวิทยามนุษย์นิยม ได้กล่าวว่า ทางโรงเรียนควรจะเน้นความสำคัญของวัตถุประสงค์เจตพิสัยตั้งแต่ชั้นอนุบาลขึ้นไป การที่จะช่วยให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตัวอย่าง นักเรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะทางสังคม ทัศนคติ ค่านิยมที่ดี และจริยธรรม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนและการจัด บรรยากาศของห้องเรียนที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีมีค่านิยมที่สังคมยอมรับและมีจริยธรรม

จึงมีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียนมีชีวิตที่มีคุณค่าและมีความสุข ปัจจุบันปัญหาสังคมที่ได้รับความสนใจระหว่างหมู่คน หลายประเภท เริ่มตั้งแต่แต่ประชาชน นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา นักการเมืองจนถึงองค์พระประมุขของประเทศก็คือปัญหาจริยธรรมซึ่งเป็นปัญหาที่เป็นผล เนื่องมาจากความเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 ประเทศไทยเรามีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 – 2509) ถึงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2530 – 2539) และเริ่มฉบับที่ 8 ในปี พ.ศ. 2540 แผนพัฒนา ฉบับที่ 1 – 4 รัฐบาลได้เน้นเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจ แต่ในฉบับที่ 5 ได้รวมการพัฒนาจิตใจและศีลธรรมไว้ด้วยทั้งนี้เพราะประเทศไทยเราก็มีปัญหาเหมือนประเทศทั้งหลายที่กำลังพัฒนาหรือที่พัฒนาแล้วคือ ในขณะที่มีความเจริญทางอุตสาหกรรม อย่างรวดเร็ว ก็มีความเสื่อมทางศีลธรรมและจริยธรรมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทย เรามีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างน่าพอใจ เป็นเหตุให้ประชาชนจากชนบทหลั่งไหลมาทำงานตามโรงงานต่างๆ และมาอาศัยอยู่ในเขตเมืองอย่างหนาแน่น ทำให้เกิดชุมชนแออัดขึ้นมากมาย นอกจากนี้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอย มีวิกฤติทางการเงินร้ายแรง ทำให้เกิดปัญหาคนถูกปลดออกจากงานและมีคนว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งซึ่งทำให้ปัญหาทางจริยธรรมที่มีอยู่รุนแรงขึ้น

สุราง โคว์ตระกูล (2554: 396) กล่าวว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีความห่วงใยในปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางจริยธรรมมาก จะเห็นได้จากบรมราโชวาทที่พระราชทานในการประชุมยุวพุทธภิกษุมงคลประเทศไทย ครั้งที่ 12 และในการประชุมสมัชชาพุทธศาสนาที่ราชอาณาจักร ครั้งที่ 36 ดังข้อความต่อไปนี้

“...ในบ้านเมืองเราทุกวันนี้มีเสียงกล่าวกันว่า ความคิดจิตใจของคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อม ความประพฤติที่เป็นความทุจริตหลายอย่างมีทำที่ที่จะกลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไป พากันยอมรับและสมยอมให้กระทำได้เป็นธรรมดา สภาพการณ์เช่นนี้ย่อมทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนมีดมัวลงไปเป็นปัญหาใหญ่ ที่เหมือนกระแสน้ำอันไหลบ่าเข้ามาท่วมทั้งไปหมด จำเป็นต้องแก้ไขด้วยการฝืนคลื่นที่กล่าวนั้น...”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่ยุวพุทธภิกษุมงคลแห่งชาติ 9 – 12 ธันวาคม 2513.

“...ความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งที่น่าวิตกก็คือ ทุกวันนี้ความคิดอ่านและความประพฤติหลายอย่าง ซึ่งแต่ก่อนถือว่าเป็นความชั่ว ความผิด ได้กลายเป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับ แล้วพากันประพฤติปฏิบัติ โดยไม่รู้สึกระส่ำระส่าย จนทำให้เกิดปัญหาและทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนมีดมัวลงไป ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นหน้าที่ของชาวพุทธจะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ อย่างจริงจัง แต่ละท่านแต่ละฝ่ายต้องยึดหลักการให้มันคงที่ที่ไม่ทำสิ่งใดๆ ที่ชั่วที่เสื่อม ต้องกล้า และบากบั่น ที่จะทำแต่สิ่งที่เป็นความดี เป็นความถูกต้องและเป็นธรรม เพื่อให้ผลความประพฤติปฏิบัติชอบ บังเกิดเพิ่มพูนขึ้นและคำจูนส่วนรวมไว้มิให้เสื่อมทรุดลง หากให้กลับฟื้นคืนดีขึ้นได้เป็นลำดับ...”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่พุทธภิกษุมงคลแห่งประเทศไทยฯ 18 พฤศจิกายน 2532.

กล่าวโดยสรุป เจตคติหรือทัศนคติที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ให้เป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างและสังคมแวดล้อม จะช่วยให้ชีวิตมีคุณค่า มีความสุข ทั้งยังส่งผลต่อสังคมส่วนรวมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การเสริมสร้างเจตคติหรือทัศนคติที่ดี จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่งในภาวะการณ์โลกาภิวัตน์นี้

6.2 แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับเจตคติ

เจตคติ หรือทัศนคติ (Attitude) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เป็นพฤติกรรมการวัดด้านเจตพิสัย (Affective Domain) โดยเน้นการวัดความรู้สึก อารมณ์ การยอมรับ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาแต่ละท่านได้ให้ความหมายของเจตคติหรือทัศนคติไว้อย่างแตกต่างกัน ตามทรรศนะของตน ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาให้ความหมายเกี่ยวกับเจตคติ ดังนี้

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962: 1962: 564) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติเพิ่มเติมว่า เป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และพร้อมที่จะสนองแนวความคิดหรือสภาพการณ์ ในการเข้าหาหรือออกห่างเมื่อพบสิ่งดังกล่าวในครั้งต่อไป

กู๊ด (Good. 1973: 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมา ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 106) ล้วน สายยศ (2543: 50) ได้สรุปความหมายของเจตคติ ไว้ในแนวเดียวกันว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือต่อต้านก็ได้ เป็นความรู้สึกที่พอใจและไม่พอใจที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลให้แต่ละคน สมองตอบสนองเร็วแตกต่างกัน และเป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยา ระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 243) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้ หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั้น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายใน มากกว่าพฤติกรรมภายนอก

สุรางค์ โค้วตระกูล (2554: 396) กล่าวว่า เจตคติเป็นอักษณาสัย (Disposition) เมื่อ แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรม ที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบก็หลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยม และความเชื่อของบุคคล

จากความหมายของเจตคติข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจความคิดเห็นส่วนบุคคล ค่านิยม ความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งทางบวก ทางลบ สร้างและเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทาสันับสนุนหรือการต่อต้านก็ได้

6.3 ลักษณะของเจตคติ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติได้ ดังนี้

สุรวิทย์ ศรีพล (2540: 17) ได้สรุปลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำมีผลให้บุคคลมีท่าทีในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางใดทางหนึ่ง

2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิดแต่จะเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้อง

3. เจตคติมีความหมายที่อ้างถึงบุคคลหรือสิ่งของเสมอ นั่นคือ เจตคติเกิดจากสิ่งที่มีตัวตนและสามารถอ้างอิงได้

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 58 – 59) กล่าวว่า การมองคุณลักษณะของเจตคติแปรเปลี่ยนไป 5 ประการ ดังนี้

1. มีทิศทาง (Direction) เจตคติมีทิศทาง เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้า เจตคติเป็นบวกและลบ หรือชอบและไม่ชอบ กรณีวัดเจตคติต่อเป้าเจตคติชนิดหนึ่งนักเรียนตอบว่า ชอบ แปลว่าไปในทิศทางบวก ถ้าตอบว่า ไม่ชอบ แปลว่า ไปทิศทางลบ

2. มีความเข้มข้น (Intensity) เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่องกัน ตั้งแต่บวกถึงลบ เนื่องจากเจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่อง ถ้าไปทางบวกก็จะมีตั้งแต่บวกน้อยๆ จนถึงบวกมากๆ ถ้าลบก็จะมีตั้งแต่ลบมากๆ จนถึงลบน้อยๆ ความมากน้อยของเจตคตินี้คือความเข้มข้นนั่นเอง

3. มีการแผ่ซ่าน (Pervasiveness) เจตคติมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่าน จากกลุ่มหนึ่งไปอีกกลุ่มหนึ่งได้ เช่น กลุ่มเล็กๆ มีเจตคติไม่ดีต่อการสร้างเขื่อนเจตคติที่ไม่ดีลักษณะนี้ อาจแพร่กระจายไปสู่คนหมู่มากได้ ในที่สุดเจตคติที่ไม่ดีต่อการสร้างเขื่อนก็อาจลุกลามไปทั่ว ทั้งกลุ่มใหญ่ของประชากรเกิดการต่อต้านการสร้างเขื่อนได้

4. มีความคงเส้นคงวา (Consistency) เจตคติเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ เป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ เจตคติของบุคคลในระยะสั้นๆ จะเหมือนๆ เดิม เจตคติจึงมีลักษณะฝังแน่นตรึงในแบบใดแบบหนึ่งได้นานพอสมควร

5. มีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) หมายถึง ระดับขั้นของความเต็มใจหรือความพร้อมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเจตคติความจริงเป็นเรื่องของความตรงตราบใจนั่นเอง การที่คนจะมีลักษณะนี้ของเจตคติต้องเป็นคนที่มีมองเห็นความเด่น ความสำคัญและความรอบรู้ อยู่อย่างมากต่อเป้าเจตคติความประทับใจเด่นชัดนี้จะวัดได้เมื่อเจตคติแสดงออกมาปราศจากการระล่อมกล่อมเกลามาตราของเจตคติที่วัดจากข้อความให้แสดงความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่สามารถ

วัดความประทับใจได้ ดังนั้นความประทับใจจะวัดได้จาก การสัมภาษณ์หรือการสังเกตการณ์ที่มีโอกาสของการแสดงความคิดเห็นแบบดังกล่าวออกมาเท่านั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 249 – 250) กล่าวว่า เจตคติมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว บุคคลการอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่ามีประสบการณ์เหมือนกัน ก็จะมีเจตคติแตกต่างกันไปด้วย สาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น
2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่ตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย เป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่ค่อยมีเหตุผล
3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมิน คือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่า ชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือ เป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่า เป็นทิศทางในทางบวก และถ้าการประเมินออกมาในทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่า ไม่ควรมีเจตตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกในทางไม่ดี เช่น เจตคติในทางลบต่อการคดโกงการเล่นการพนัน การมีเจตคติในทางบวกก็ไม่ได้หมายถึง เจตคติที่ดีและพึงปรารถนา เช่น เจตคติทางบวกต่อการโกหก การสูบบุหรี่ เป็นต้น
4. เจตคติมีความเข้ม คือ มีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือ ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง
5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใดทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก
6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออกก็ไม่สามารถรู้ได้ว่า บุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูต่ำคนอื่น นอกจากไม่ชอบคนนั้นแล้วอาจจะเป็นเพราะถูกทำทายนก่อน
7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะตรงกันเพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้นต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับปทัสถานของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

สรวงศ์ โค้วตระกูล (2554: 397) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติ จึงมีทั้งทางบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติลบต่อวิชาคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนทางสาย

อักษรศาสตร์ทางภาษา เป็นต้น

3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component)

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติ อาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติ จะต้องเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีเจตคติบวกสูงสุด (Zellman; & Sears. 1971)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปลักษณะของเจตคติได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบ มีทิศทางที่แน่นอน ตั้งแต่บวกถึงลบ มีความมั่นคงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ ดังนั้น เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความคิดความรู้สึกของครู ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางสนับสนุนหรือเห็นด้วยหรือคัดค้านไม่เห็นด้วยก็ได้

6.4 องค์ประกอบของเจตคติ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญโดยทั่วไป ดังนี้

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2542: 64 – 65) สรุปองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความคิดความเข้าใจ (Cognitive Component) ความคิดความเข้าใจนี้จะเป็นการแสดงออก ซึ่งความรู้หรือความเชื่อ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ในประสบการณ์ต่างๆ จากสภาพแวดล้อมอันเป็นเรื่องของปัญญาในระดับที่สูงขึ้น อาทิ นักบริหารหรือผู้บังคับบัญชา มีความคิดหรือความเชื่อว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขานั้นมีลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ สามารถปกครองตนเองได้ ดังนั้น เขาจึงให้ความเป็นอิสระในการทำงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำ การวินิจฉัยสั่งการ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึกนี้จะเป็นภาพทางอารมณ์ (Emotion) ประกอบกับการประเมิน (Evaluation) ในสิ่งนั้นๆ อันเป็นผลการเรียนรู้ในอดีต ดังนั้น จึงเป็นการแสดงออก ซึ่งความรู้สึกอันเป็นการยอมรับ อาทิชอบ ถูกใจ สนุก หรือปฏิเสธ ต่อสิ่งนั้น อาทิ เกลียด โกรธ ก็ได้ ความรู้สึกนี้อาจทำให้บุคคลเกิดความยึดมั่น และอาจแสดงปฏิกิริยาตอบโต้หากมีสิ่งขัดกับความรูสึกดังกล่าวองค์ประกอบ ด้านแนวโน้มของพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติต่อสิ่งที่ตนชอบหรือเกลียดอันเป็นการตอบสนอง

หรือการกระทำในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ อาทิ บุคคลนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย หรือมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย บุคคลนั้นก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแบบเข้าหาหรือแสวงหา (Seek Contact) ตรงกันข้ามหากมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆ ไม่ดี ก็เกิดพฤติกรรมในการถอยหนีหรือหลีกเลี่ยง (Avoiding Contact)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 247 – 248) ได้แบ่งองค์ประกอบเจตคติไว้ว่า โดยทั่วไปเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบ ด้านความรู้ความเข้าใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า เป็นผลเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่า พอใจ หรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองด้านนี้ มีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์น้อย แต่เจตคติบางอย่างก็มีลักษณะตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จะมีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจสูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ต่ำส่วนเจตคติทางนิยมแฟชั่นเสื้อผ้า จะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์สูงแต่องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ ด้วยเหตุนี้จึงอยู่ที่ครูจะเน้นองค์ประกอบด้านใดเป็นสำคัญ และเหมาะกับธรรมชาติของการเรียนรู้นั้น

3. องค์ประกอบพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่จะได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ เช่น คนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อศาสนาก็จะไม่สนใจเข้าวัด ฟังธรรม หรือผู้ที่มีเจตคติต่อการเรียนดีก็จะมานะพยายามที่จะเรียนให้ดี และเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด จะต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบนี้เสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักจะแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่ แต่ก็ไม่ได้เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ เช่น เจตคติไม่ดีต่อเพื่อนบางคนจนอยาก จะแกล้ง แต่ก็ไม่ได้ทำเพราะเป็นสิ่งที่จะถูกตำหนิได้ ดังนั้นการที่เราจะได้ทราบถึงความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ หรือเจตคติของบุคคล จึงไม่ใช่แน่นอนและอาจจะไม่ถูกต้องเสมอไป

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติหรือทัศนคติเป็นผลของการแสดงออกของบุคคลจากความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และความเชื่อ ซึ่งได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ จากสภาพแวดล้อม เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งเร้านั้น

6.5 การวัดเจตคติ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงการวัดเจตคติไว้ ดังนี้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542: 186) ได้กล่าวว่า ในการวัดเจตคติจะต้องคำนึงถึงประเด็นหลัก 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาเจตคติที่ต้องการวัด ซึ่งได้แก่ สิ่งเร้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้แสดงกริยาทำที่ออกมา
2. ทิศทางของเจตคติ โดยทั่วไปจะกำหนดให้เจตคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน มีลักษณะเป็นซ้าย – ขวา หรือบวกกับลบ กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและลดระดับความเห็นด้วยลงเรื่อยๆ จนถึงความรู้สึกเฉยๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วยจนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. ความเข้มของเจตคติ ได้แก่ ปริมาณความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า นั้นว่า มีมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นในทิศทางบวกหรือลบก็ตาม จะมีความรู้สึกรุนแรงมากกว่าที่เป็นกลางๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 252 – 253) กล่าวว่า เนื่องจากเจตคติค่อนข้างไปทางนามธรรมมากกว่ารูปธรรม เป็นความรู้สึก ความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง การวัดเจตคติจึงไม่สามารถจะวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษา และวัดในรูปของความเห็น การวัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดและผู้ใด อาจจะใช้วิธีการสังเกตจากการกระทำ คำพูด การแสดงสีหน้าท่าทาง หรือสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิดของเขา แต่แบบวัดหรือเครื่องมือที่นักจิตวิทยานิยมใช้กันมาก จะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ เรียกว่า แบบวัดทางเจตคติในการวัดนั้นควรมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติที่เป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม จากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก หรือพฤติกรรมที่แบบแผนคงที่
3. การศึกษาเจตคติของบุคคลมิใช่แต่เป็นการศึกษาทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษา หรือพฤติกรรมที่แบบแผนคงที่ และวัดในรูปของความเห็น หรืออาจใช้วิธีการสังเกตจากการกระทำ คำพูด การแสดงสีหน้าท่าทาง หรือสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิดของเขา และต้องวัดปริมาณความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ว่ามีมากน้อยเพียงใดด้วย

6.6 การสร้างเครื่องมือและการวัดผลการเรียนรู้ด้านเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 253 – 254) ได้สรุปไว้ว่า เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ด้านเจตคติที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 7 วิธี คือ 1) วิธีของเทอร์สโตน (Turstone) 2) วิธีของลิเคิร์ต (Likert) 3) วิธีของออสกู๊ด (Osgood) 4) วิธีของเฟคเนอร์ (Fechner) 5) วิธีของสตีเฟนสัน (Stephenson) 6) วิธีของโบการ์ตัส (Bogar-dus) และ 7) วิธีของกัทแมน (Guttmen)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการของลิเคิร์ต (Likert) เป็นเครื่องมือวัดรายละเอียด ดังนี้

1. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่ศึกษาให้ชัดเจน
2. สร้างข้อความ มีหลักการสร้างว่า การจัดให้มีข้อความที่แสดงเจตคติต่อที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นคำตอบแต่ละข้อความ ดังนี้

2.1 รวบรวมข้อความแต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่มีคนมีเจตคติต่างๆ กัน ตอบต่างกันและหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย

2.2 ตรวจสอบข้อความนั้นว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใด ในลักษณะของ 5 ช่อง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.3 ทดลองว่า มีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือเพื่อการแก้ไข

2.4 การให้น้ำหนักคะแนนของความเห็นในแต่ละระดับภาค วิธีของ ลิเคิร์ต ทำให้มาตรวัดของเขาใช้ได้สะดวกมาก เพราะใช้การกำหนดค่าแบบบังใจ เพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความเห็นเหมือนกันทุกข้อความ เมื่อแต่ละระดับความเห็นของแต่ละข้อความวัดเจตคติ มีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีการรวมน้ำหนักหรือคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมดมีค่าสูง แสดงว่า ระดับเจตคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้น เป็นไปในลักษณะพอใจหรือคล้อยตาม ย่อมแสดงว่า บุคคลนั้นมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมีความพอใจในสิ่งนั้น คะแนนหรือน้ำหนักที่ใช้แทนระดับเจตคติ

3. กำหนดมาตรวัดคำตอบของข้อความแต่ละข้อความ (ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย) เป็น 5 ระดับคือ 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree) 2) เห็นด้วย (Agree) 3) ไม่แน่ใจ (Uncertain) 4) ไม่เห็นด้วย (Disagree) 5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree)

4. กำหนดคะแนนเป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็นซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกมากในทางปฏิบัติ ดังนี้

ข้อความเชิงนิมาน (ทางบวก) ให้ระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่งระดับคะแนน 5

เห็นด้วย ระดับคะแนน 4

ไม่แน่ใจ ระดับคะแนน 3

ไม่เห็นด้วย ระดับคะแนน 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับคะแนน 1

ข้อความเชิงปฏิเสธ (ทางลบ) ให้ระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับคะแนน 1

เห็นด้วย ระดับคะแนน 2

ไม่แน่ใจ ระดับคะแนน 3

ไม่เห็นด้วย ระดับคะแนน 4

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับคะแนน 5

5. นำข้อความและมาตรวัดมาจัดเป็นแบบวัดเจตคติตามรูปแบบตาราง 2 มิติ
6. นำไปทดลองใช้เพื่อให้ผู้ตอบความรู้สึกที่แท้จริง และตรงกับความเห็นของผู้ตอบมากที่สุด (ไม่คำนึงถึงความถูกต้องหรือข้อเท็จจริง) กลุ่มตัวอย่าง หรือแหล่งข้อมูลที่ทดลองใช้ ควรมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง หรือแหล่งข้อมูลที่ใช้จริง โดยมีจำนวนผู้ตอบไม่น้อยกว่า 5 เท่าของข้อความ
7. นำคำตอบของผู้ตอบแต่ละคนมาให้คะแนน โดยพิจารณาอย่างระมัดระวังว่าทิศทางของข้อความใดเป็นนิมานและนิเสธ เนื่องจากคะแนนจะสวนทางหักล้างกันคะแนนเจตคติของผู้ตอบแต่ละคนได้จากการรวมคะแนนของแต่ละข้อจนครบทุกข้อ
8. หาค่าอำนาจจำแนกข้อความแต่ละข้อความเพื่อให้ได้ข้อความที่สามารถจำแนกผู้ตอบที่มีเจตคติสูง ออกจากผู้ที่มีเจตคติต่ำ
9. เลือกข้อความที่มีอำนาจจำแนกมาใช้เป็นข้อความวัดเจตคติ โดยมีจำนวนข้อความเชิงนิมานและเชิงนิเสธพอๆ กัน
10. นำแบบทดสอบฉบับร่างไปหาค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดเจตคติของนักเรียนต่อภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ มาเป็นสื่อการเรียนการสอน โดยใช้วิธีของลิเคิร์ท ด้วยเหตุผลที่ว่าแบบของลิเคิร์ทนั้นเป็นที่นิยมทั่วไป สร้างง่าย ใช้สะดวก และในการให้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับ ช่วยให้การระดับของเจตคติของแหล่งข้อมูลได้สะดวกกว่าวิธีอื่น ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นทั้งทางบวก (นิมาน) และทางลบ (นิเสธ) ในลักษณะที่เทียบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าได้

จากการศึกษาเรื่องสร้างเครื่องมือและการวัดผลการเรียนรู้ด้านเจตคติ สรุปได้ว่า ควรมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียน สังเกตเวลาเรียนในห้องเรียน การตอบแบบสอบถามโดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามที่เราเตรียมไว้ให้การสัมภาษณ์โดยการสนทนากับนักเรียนในเรื่องต่างๆ ถ้าเรามีการสนทนาที่ดีย่อมจะให้เกิดมองเห็นเจตคติของผู้สัมภาษณ์ให้มีการไว้วางใจที่จะเปิดเผยในเรื่องต่างๆ ได้ง่าย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert Method) มาสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ซึ่งหมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับจำนวน 20 ข้อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โรงเรียนอนุบาลนครนายก

7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานและทักษะทางภาษาประกอบการสอน พบว่า มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาทดลองการใช้นิทานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทักษะทางภาษา สรุปได้ดังนี้

7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษารายงานการวิจัยในต่างประเทศหลายๆ เรื่อง พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คุณวิจัยทำการศึกษาคือการใช้นิทานประกอบการสอน สรุปได้ ดังนี้

รุคส (Rooks. 1998: 24 – 28) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการพูด การฟังและความเข้าใจในการใช้ภาษาโดยใช้นิทานกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อศึกษาความเข้าใจในการฟังเรื่องความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าความร่วมมือของนักเรียนและการโต้ตอบในระหว่างการฟังนิทานและการแสดงออกผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค การเล่านิทานมีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือในการตอบคำถามนักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังหลัง ผ่านกิจกรรมการเล่านิทาน มีความสามารถในการบรรยายเพิ่มขึ้น และมีการพัฒนาในการเขียนเรื่องเล่า

แอชเชอร์ (Asher. 2000: Abstract) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยเล่านิทานประกอบท่าทาง (TPR Storytelling) กับการสอนแบบฟังพูด (Audio-Lingual Method) โดยทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนระดับกลางกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ใช้นิทานประกอบท่าทาง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบฟังพูดจำนวน 30 คน โดยทั้งสองกลุ่มได้ฟังนิทานที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนและใช้วงคำศัพท์จำนวนเท่ากัน ผลการวิจัยพบว่า จากแบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ นักเรียนกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน 7.6 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน 5.85 สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเล่านิทานประกอบท่าทาง มีความเข้าใจในบทเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบฟังพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมดินา (Medina. 2000: 4 – 5) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟัง และด้านคำศัพท์กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 3 จำนวน 48 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การทดลองผู้วิจัยเปรียบเทียบวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ภาพประกอบ และการเล่าเรื่องเป็นบทเพลงและมีรูปภาพประกอบ ผลการทดลองพบว่า การเล่าเรื่องเป็นบทเพลงและมีรูปภาพประกอบ สามารถเพิ่มความสามารถ ด้านการฟังและความสามารถด้านคำศัพท์ได้สูงกว่าการเล่าเรื่องที่มีภาพประกอบ

7.2 งานวิจัยในประเทศ

จากการที่คุณวิจัยได้ศึกษารายงานการวิจัยหลายๆ เรื่อง พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คุณวิจัยทำการศึกษาคือการใช้นิทานประกอบการสอน สรุปได้ดังนี้

นนทพร ภูวรัตน์ (2546: 45) ได้ศึกษาผลของการใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟัง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ

รวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังก่อนและหลังทดลอง แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียนและการประเมินตนเองของนักเรียน ด้านการฟัง ผลการทดลอง พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ ระดับ 0.01

อุษา มะหะหมัด (2548: 150) ได้ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และมีความคิดเห็นระดับดีต่อกิจกรรมการอ่าน และแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย

สมุณทา วงษ์สวัสดิ์ (2551: 62) ได้ศึกษาผลของการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมนันทรี จำนวน 36 คน ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง และแบบประเมินตนเอง ด้านการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงถึงพัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนในการใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้และนักเรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานประกอบการสอน ทั้งต่างประเทศ และในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาผลการใช้นิทานในการเพิ่มความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และศึกษาความสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้และความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการสอนวรรณกรรมตามแนวการสื่อสาร และทักษะทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า การใช้บทเรียนที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคล่องในการใช้ภาษาอยู่ในระดับสูง ความถูกต้องในการใช้ภาษาระดับปานกลาง มีความสนใจในการเรียนสูง และมีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้วรรณกรรมตามแนวการสอนให้มีความสามารถในการสื่อสารและมีทักษะทางภาษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเพื่อใช้ประกอบการวิจัย และอ้างอิงสรุปได้ดังนี้ คือ 1) แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2) ตำนานและนิทานพื้นบ้านประกอบการสอนภาษาอังกฤษ 3) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 4) การจัดการเรียนรู้แบบปกติ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 6) แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ และ 7) วิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้านำมาเป็นแนวทางในการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ
ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน
ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวนห้องเรียน 5 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 206 คน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยการจับสลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากอีกครั้ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน

กลุ่มทดลอง ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มควบคุม ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.1 ป.4/1, ต1.1 ป. 4/2, ต 1.1 ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.2 ป.4/1 และมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/2 โดยใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับตำนาน และนิทานพื้นบ้าน ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์

เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

เรื่องที่ 3 ตำนานบ้านดงละคร

เรื่องที่ 4 ตำนานเขาชะโงก

เรื่องที่ 5 ตำนานบึงพระอาจารย์

เรื่องที่ 6 ตำนานเขานางบวช

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 60 นาที รวมกลุ่มละ 20 คาบเรียน (รวม Pretest-Posttest จำนวน 2 คาบ)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ดังนี้

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สำหรับกลุ่มทดลอง
3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
5. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน และ ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การสร้างหนังสือตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียนอนุบาลนครนายก
- 1.2 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และหลักสูตรท้องถิ่น
- 1.3 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับตำนานและนิทานพื้นบ้าน จากหนังสือและเอกสารต่างๆ ในจังหวัดนครนายก
- 1.4 ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตำนานและนิทานพื้นบ้าน และแนวคิดต่างๆ ในการสร้างนิทานและตำนานพื้นบ้าน

1.5 เลือกเนื้อหาที่จะใช้สอน โดยผู้วิจัยได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยได้แบ่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอนแต่ละเรื่องตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน เพื่อการสื่อสารและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.6 สร้างตำนานและนิทานพื้นบ้านเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร
- เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน
- เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะโงก
- เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบวช
- เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์
- เรื่องที่ 6 ตำนานบึงพระอาจารย์

ภายในตำนานและนิทานพื้นบ้าน แต่ละเรื่องประกอบไปด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่อง เป็นการตั้งชื่อเรื่องให้มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแต่ละเรื่อง
2. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่บอกถึงเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมในเรื่อง
3. คำชี้แจงการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นส่วนที่อธิบายลักษณะของการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง
4. จุดประสงค์ เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมในตำนานและนิทานพื้นบ้าน แต่ละเรื่องแล้ว
5. เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่อธิบายถึงเนื้อหาที่ใช้ในตำนานและนิทานพื้นบ้าน
6. สื่อการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึง สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในแต่ละเรื่องในตำนานและนิทานพื้นบ้าน
7. กิจกรรม เป็นส่วนที่อธิบายถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินกิจกรรม
8. การประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากปฏิบัติกิจกรรม

ในส่วนของกิจกรรมที่ใช้ในตำนานและนิทานพื้นบ้าน ทั้ง 6 เรื่อง มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบทดสอบก่อนเรียน
2. ใบความรู้ในแต่ละเรื่องที่ 1 – 6
3. แบบทดสอบหลังเรียน
4. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
5. แบบฝึกหัด การฟัง-การพูด
6. แบบบันทึกผลกิจกรรม

1.7 วิธีการหาคุณภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ

1.8 ตรวจสอบตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก) พิจารณาความชัดเจนและเหมาะสมถูกต้องของภาษาที่ใช้ภายในตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index Of Congruency) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ภายในตำนานและนิทานพื้นบ้าน แล้วเลือกใช้ส่วนที่มีคำดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.05 – 1.00 แต่ถ้าส่วนใด มีคำดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ก็นำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248 – 249)

1.9 นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้อง และข้อบกพร่องแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน ใช้เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528: 284) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 – 5 คน ซึ่งมีระดับความสามารถ เก่งปานกลางและอ่อน เพื่อนำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 นำตำนานและนิทานพื้นบ้านที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนที่ 1 แล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ซึ่งมีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อนำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไข

1.10 นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามขั้นตอนที่ 1 และ 2 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน เพื่อหาค่าการยอมรับประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ 80/80

1.11 นำผลการตรวจให้คะแนนในแต่ละเรื่องในตำนานและนิทานพื้นบ้าน จำนวน 6 เรื่อง ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร E_1/E_2 เท่ากับ 80.33, 81.66 และ 80.88

1.12 นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ที่ได้ประสิทธิภาพไปทดลองใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 (กลุ่มทดลอง) โรงเรียนอนุบาลนครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 36 คน

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ผู้วิจัยได้นำเอาตำนานและนิทานพื้นบ้านไปทดลองใช้ประกอบกับแผนการจัดการเรียนรู้ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยใช้สอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต 1.1 ป.4/1, ต 1.1 ป.4/2, ต1.1 ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.2 ป.4/1 และมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต 1.3 ป.4/2 หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและกิจกรรมสำหรับผู้นำมาใช้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 จัดทำหน่วยการเรียนรู้และผังวิเคราะห ์ หน่วยการเรียนรู้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครนายก เป็นภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นสื่อในการเรียนการสอนซึ่งอยู่ในมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.1 ป.4/1, ต1.1 ป.4/2, ต1.1ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.4/1และมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/2 ดังต่อไปนี้

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต1.1 ป.4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต1.2 ป.4/1 พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ต1.3 ป.4/2 พูด/วาดภาพ แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

2.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 คาบๆ ละ 60 นาที จำนวน 20 แผน (รวมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คาบ) โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. หัวข้อเรื่อง
2. สาระมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้

5. สารการเรียนรู้

5.1 ความรู้

5.2 ทักษะกระบวนการ

5.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

8. การวัดและประเมินผล/ประเมินประดีนประเมิน

9. กิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนในการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนแบบ (CLT) โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

9.1 ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุด เพราะในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกภาษาในลำดับถัดไป ซึ่งในการเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

9.2 ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก จุดมุ่งหมายให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้ง เรียกว่า การฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill)

9.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไป มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น

10. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

11. บันทึกหลังสอน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้ภาษา ตลอดจนความสอดคล้องเนื้อหาระหว่างขั้นตอนต่างๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความเหมาะสมของ

กิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาที่เหมาะสมมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับการทดลอง

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยใช้สอนนักเรียนในกลุ่มควบคุมผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่น ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และกิจกรรมสำหรับนำมาใช้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่น ของโรงเรียนอนุบาลนครนายก เพื่อนำไปสู่การสร้างโครงสร้างการเรียนรู้ การสร้างหน่วยการเรียนรู้ และผังวิเคราะห์ในหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครนายก เป็นภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนในครั้งนี้ด้วย ซึ่งอยู่ในมาตรฐานและตัวชี้วัด (เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง) ดังต่อไปนี้

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1ป.4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 ป.4/2 พูด/วาดภาพ แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ไกลตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

3.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 คาบๆ ละ 60 นาที จำนวน 20 แผน (รวมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 คาบ) โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 หัวข้อเรื่อง

3.3.2 สารมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

3.3.3 สารสำคัญ

3.3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.5 สารการเรียนรู้

3.3.6 กิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ โดยมีขั้นตอน

ดังต่อไปนี้

ขั้นนำ คือ นำเข้าสู่บทเรียน โดยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และตั้งใจเรียน ครูใช้การสนทนาหรืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนให้นักเรียนเกิด ความสนใจและพร้อมที่จะเรียนต่อไป

ขั้นสอน แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูแจ้งตัวชี้วัด เพื่อบอกให้ทราบว่า เมื่อเรียนจบแล้ว จะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านใดบ้าง
2. ทบทวนความรู้เดิม เป็นการทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้วเพื่อเป็นการปูพื้นความรู้สำหรับการเรียนในบทเรียนใหม่ โดยนักเรียนร่วมกันสนทนา ซักถาม อภิปราย แล้วโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาใหม่และครูใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ มาประกอบการสอน เช่น ใบความรู้ บัตรคำ บัตรรูปภาพ และบันทึกเสียง เกม เป็นต้น
4. ครูให้แนวทางในการเรียนรู้ เพื่อชี้แนะทางการฝึกทักษะด้านต่างๆ ด้วยการให้ตัวอย่าง การใช้คำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้ความคิด โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับสมรรถภาพของนักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด
5. การฝึกปฏิบัติ นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองหรือแสดงพฤติกรรมตามตัวชี้วัด

ขั้นสรุป คือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา และเรื่องที่เรียน พร้อมสรุปแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

ขั้นประเมินผล วัดหรือประเมินผลพฤติกรรมที่นักเรียนได้กระทำนั้นบรรลุตามตัวชี้วัดของบทเรียนเพียงใด โดยครูสังเกต ตรวจรายงาน การอภิปราย การตอบคำถาม เป็นต้น

3.3.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้

3.3.8 บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้ภาษา ตลอดจนความสอดคล้องเนื้อหาระหว่างขั้นตอนต่างๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความเหมาะสมของกิจกรรม การเรียนการสอนกับเวลาที่เหมาะสมมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับการทดลอง

สรุป ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี คือ 1) วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กลุ่มทดลอง) และ 2) การจัดการเรียนรู้แบบปกติ (กลุ่มควบคุม) ซึ่งสามารถสรุป เป็นตารางวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตาราง 1 โครงสร้างและแผนผังวิเคราะห์การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัด การเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	ตำนานและนิทานพื้นบ้าน	เวลา (ชม.)
1 – 3	หน่วยการเรียนรู้ ตำนานและ นิทานพื้นบ้าน	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อ การสื่อสาร	เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร	3
4 – 6		- มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.1 ป. 4/1 ต 1.1 ป. 4/2 ต 1.1 ป. 4/4	เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน	3
7 – 9		- มาตรฐาน ต 1.2 ต 1.2 ป.4/1	เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะงอก	3
10 – 12		- มาตรฐาน ต 1.3 ต 1.3 ป. 4/2	เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบัว	3
13 – 15			เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์	3
16 – 18			เรื่องที่ 6 ตำนานบึงพระอาจารย์	3
19 – 20			สรุปเรื่องที่ 1 – 6	2
20 แผน		รวม	20 ชม.	

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการ
ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา
และหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียนอนุบาลนครนายก

4.2 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

4.3 สร้างผังการวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้มาตรฐาน สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานตัวชี้วัด ต 1.1 ป.4/1, ต1.1 ป. 4/2, ต 1.1 ป. 4/4 มาตรฐานตัวชี้วัด ต 1.2 ป. 4/1 และมาตรฐานตัวชี้วัด ต 1.3 ป. 4/2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่เป็นตำนานและนิทานพื้นบ้าน จังหวัดนครนายก มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นความรู้ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก โดยแบ่งพฤติกรรมที่ต้องการวัดเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้-ความจำ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้คือ ตรวจให้คะแนนจากกระดาษคำตอบ โดยข้อที่ถูกให้คะแนนเป็น 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดไม่ได้ตอบหรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

4.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก โดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 60 ข้อ

ตาราง 2 วิเคราะห์การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ลำดับชั้น	ประเภทของเนื้อหา				จำนวนข้อ
	ฟัง-อ่าน	พูด-เขียน	ไวยากรณ์		
ความรู้-ความจำ	5	6	4		15
ความเข้าใจ	5	6	4		15
การนำมาใช้	10	9	8		27
การวิเคราะห์	1	1	1		3
รวม	21	22	17		60

4.5 วิธีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีวิธีการดังนี้

4.5.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจประเมินคุณภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน เพื่อตรวจสอบลักษณะการใช้คำ ความถูกต้องทางด้านภาษาเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248 – 249) แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4.5.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมีค่า IOC 0.80 – 1.00 แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

4.5.3 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนตอบแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือตอบเกิน 1 คำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน เมื่อรวมคะแนนเรียบร้อยแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคำนวณจากสูตร (วรรณี แกมเกต. 2551: 223) จากตารางวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มีค่า 0.20 – 0.67 และค่าความยากง่ายที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มีค่า 0.28 – 0.84

4.5.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นแบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536: 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ .72

4.5.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพ ทดลองใช้สอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

5. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Method) และการวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5.2 ศึกษาและวิเคราะห์หาพฤติกรรมที่แสดงออกถึงเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5.3 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ซึ่งหมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้รับการสอนด้วยเนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน

5.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สาระให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248 – 249) จำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.80 – 1.00

5.5 วิธีการหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีวิธีการ ดังนี้

5.5.1 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5.5.2 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์โดยกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกในช่องต่างๆ เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ดังนี้

ข้อความเชิงนิมิต (ทางบวก) ให้ระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 5
เห็นด้วย	ระดับคะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ระดับคะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 1

ข้อความเชิงนิเสธ (ทางลบ) ให้ระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 1
เห็นด้วย	ระดับคะแนน 2
ไม่แน่ใจ	ระดับคะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 5

5.5.3 นำผลการตอบคำถามมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้วิธีการของการแจกแจงแบบที่ (t-distribution) ที่มีค่ามากกว่า 1.75 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ ได้ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ เท่ากับ 5.07-10.46

5.5.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ที่ได้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 65 – 68) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน เท่ากับ .70

5.5.5 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ที่มีคุณภาพปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง

แบบแผนการทดลองสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ลัวันสายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536: 216) ซึ่งมีแบบแผนดังนี้

ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้

E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	แทน	กลุ่มควบคุม (Control Group)
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
T_1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
T_2	แทน	การทดสอบหลังเรียน
x	แทน	การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
$\sim X$	แทน	การสอนแบบปกติ

5. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ และขั้นทดลองใช้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ

หาประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร E_1/E_2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และคำนวณหาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน กับกลุ่มควบคุม ที่

ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้ t-test for Independent

3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test for Independent

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test for Dependent

5. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test for Dependent

6. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ.

2540: 61)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาความแปรปรวนของคะแนน (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536: 63)

$$S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ คือ 1) ดำเนินและนิทานพื้นบ้าน ภาษาอังกฤษ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ 5) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความเที่ยงตรง (IOC) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248 – 249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาประสิทธิภาพของดำเนินและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528: 284)

$$E_1 = \frac{\sum X}{n} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
 n แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด
 $\sum F$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
 n แทน จำนวนนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

2.3 การหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือ

2.3.1 ค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากสูตร (วรณี แกมเกตุ. 2551: 223)

$$P = \frac{R_H + R_L}{n_H + n_L}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยากง่ายของข้อสอบ
	R_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.3.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากสูตร (วรณี แกมเกตุ. 2551: 223)

$$r = \frac{R_H + R_L}{n}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2.3.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน โดยวิธีการแจกแจงค่าที่ (t-distribution) โดยใช้สูตร Edward (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2540: 245 – 246; อ้างอิงจาก Edward. 1976: 152 – 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.4 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.4.1 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20)
(ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536: 168) ดังนี้

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_u	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.4.2 การคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้
ใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach
(ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 65 – 68)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test for Independent Sample (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 100 – 103) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}; df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาแจกแจงแบบที่
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 และ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มเดียวกัน โดยใช้ t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}; df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที่
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
	n	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน

ประสิทธิภาพ E_1 E_2 ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งงานวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ และระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพตำนานและนิทานพื้นบ้าน ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ E_1 E_2 ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ

	N	A	ΣX	E_1	B	ΣF	E_2
ประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน	36	60	1831	84.77	30	875	81.02

จากตาราง 4 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.77 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.02 สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์	n	$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	36	24.72	2.75	2.06	3.07	0.00*
กลุ่มควบคุม	36	22.67	2.93			

จากตาราง 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ

ตาราง 6 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
1. ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะสามารถเข้าใจได้ดี	กลุ่มทดลอง	4.64	0.49	0.78	6.08	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.86	0.59			
2. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ	กลุ่มทดลอง	4.47	0.65	1.06	5.42	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.42	0.97			
3. การเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นสื่อทำให้ฉันรู้สึกสนุกสนาน	กลุ่มทดลอง	4.78	0.48	0.75	4.49	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.03	0.88			
4. ฉันไม่ชอบสื่อการเรียนประเภทนิทานทำให้ฉันเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.75	0.60	0.61	3.66	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.14	0.80			
5. เรียนภาษาอังกฤษโดยมีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้ถึงเรื่องราวในท้องถิ่นกันไปพร้อมๆกับการเรียนภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.81	0.47	0.78	5.35	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.03	0.74			
6. ฉันได้รับความรู้ และสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างง่าย ๆ ได้	กลุ่มทดลอง	4.36	0.64	1.06	6.63	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.31	0.71			
7. ฉันไม่เกิดความรักในท้องถิ่นตน เมื่อได้เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานเป็นสื่อ	กลุ่มทดลอง	4.83	0.51	1.06	5.45	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.78	1.05			
8. ฉันรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.58	0.50	0.58	4.00	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.00	0.72			
9. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	กลุ่มทดลอง	4.56	0.50	0.42	2.95	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.14	0.68			
10. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันง่วงนอน	กลุ่มทดลอง	4.47	0.56	0.78	4.04	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.69	1.01			
11. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจในตนเองมากขึ้น	กลุ่มทดลอง	4.28	0.61	0.36	2.27	0.03*
	กลุ่มควบคุม	3.92	0.73			
12. ฉันรู้จักความสำคัญของภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก	กลุ่มทดลอง	4.72	0.45	0.64	4.01	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.08	0.84			
13. ฉันดีใจและพอใจเมื่อถึงเวลาที่จะเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.36	0.64	0.31	1.80	0.08*
	กลุ่มควบคุม	4.06	0.79			
14. ฉันสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	กลุ่มทดลอง	4.44	0.61	0.72	4.15	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.72	0.85			

ตาราง 6 (ต่อ)

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
15. ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์กับผู้ใดเลย	กลุ่มทดลอง	4.89	0.32	0.53	4.43	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.36	0.64			
16. วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วมชั้นเรียน	กลุ่มทดลอง	4.42	0.65	0.39	2.53	0.01*
	กลุ่มควบคุม	4.03	0.65			
17. ฉันสามารถตอบคำถามอย่างง่าย ๆ ใน การเรียนภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.64	0.54	0.81	5.47	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.83	0.70			
18. ฉันสามารถซักถามข้อสงสัยด้วย ภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาในเวลาเรียน ภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.39	0.69	0.44	2.54	0.01*
	กลุ่มควบคุม	3.94	0.79			
19. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อ เพลง เกม และบทบาทสมมติ ช่วยให้ มี แรงจูงใจในการเรียน	กลุ่มทดลอง	4.83	0.38	0.56	4.90	0.00*
	กลุ่มควบคุม	4.28	0.57			
20. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นของ ตนเองเมื่อเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง	4.50	0.56	1.28	6.34	0.00*
	กลุ่มควบคุม	3.22	1.07			
รวม	กลุ่มทดลอง	91.72	6.63	13.89	8.08	0.00*
	กลุ่มควบคุม	77.83	7.89			

จากตาราง 6 พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกข้อของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนเรียน และหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและ หลังเรียน

ตาราง 7 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ผลสัมฤทธิ์	n	$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	36	11.61	2.31	13.11	26.98	0.00*
หลังการทดลอง	36	24.72	2.75			

จากตาราง 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

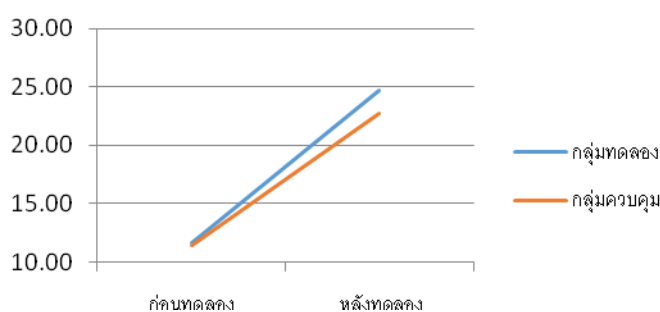
ตาราง 8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์	n	$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	36	11.44	2.31	11.22	31.28	0.00*
หลังการทดลอง	36	22.67	2.93			

จากตาราง 8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ความก้าวหน้า
กลุ่มทดลอง	11.61	24.72	44%
กลุ่มควบคุม	11.44	22.67	37%
เฉลี่ย	11.53	23.69	41%

ภาพประกอบ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

จากตาราง 9 และภาพประกอบ 2 พบว่ากลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก้าวหน้า 44% ซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่มีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ 37%

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านก่อนเรียน และหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 10 เปรียบเทียบเจตคติต่อทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
1. ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสามารถเข้าใจได้ดี	ก่อนทดลอง	3.44	1.18	1.19	6.73	0.00*
	หลังทดลอง	4.64	0.49			
2. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ	ก่อนทดลอง	3.56	1.21	0.92	3.92	0.00*
	หลังทดลอง	4.47	0.65			
3. การเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นสื่อทำให้ฉันรู้สึกสนุกสนาน	ก่อนทดลอง	4.00	1.24	0.78	3.90	0.00*
	หลังทดลอง	4.78	0.48			
4. ฉันไม่ชอบสื่อการเรียนประเภทนิทานทำให้ฉันเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	4.56	0.69	0.19	1.16	0.26*
	หลังทดลอง	4.75	0.60			

ตาราง 10 (ต่อ)

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
5. เรียนภาษาอังกฤษโดยมีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้ถึงเรื่องราวในท้องถิ่นตนไป พร้อมๆ กับการเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.89	1.12			
	หลังทดลอง	4.81	0.47	0.92	5.10	0.00*
6. ฉันได้รับความรู้ และสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างง่ายๆ ได้	ก่อนทดลอง	3.61	1.02			
	หลังทดลอง	4.36	0.64	0.75	3.60	0.00*
7. ฉันไม่เกิดความรักในท้องถิ่นตน เมื่อได้ เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานเป็นสื่อ	ก่อนทดลอง	4.06	1.07			
	หลังทดลอง	4.83	0.51	0.78	3.90	0.00*
8. ฉันรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.58	1.05			
	หลังทดลอง	4.58	0.50	1.00	6.96	0.00*
9. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	ก่อนทดลอง	3.72	1.28			
	หลังทดลอง	4.56	0.50	0.83	4.41	0.00*
10. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉัน ง่วงนอน	ก่อนทดลอง	3.75	1.32			
	หลังทดลอง	4.47	0.56	0.72	3.45	0.00*
11. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจใน ตนเองมากขึ้น	ก่อนทดลอง	3.53	1.13			
	หลังทดลอง	4.28	0.61	0.75	4.65	0.00*
12. ฉันรู้จักความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ สามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก	ก่อนทดลอง	4.28	0.97			
	หลังทดลอง	4.72	0.45	0.44	2.47	0.02*
13. ฉันดีใจและพอใจเมื่อถึงเวลาที่จะเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.47	1.16			
	หลังทดลอง	4.36	0.64	0.89	5.45	0.00*
14. ฉันสามารถนำภาษาอังกฤษมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ก่อนทดลอง	4.25	1.08			
	หลังทดลอง	4.44	0.61	0.19	1.27	0.21*
15. ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์กับผู้ใดเลย	ก่อนทดลอง	4.72	0.97			
	หลังทดลอง	4.89	0.32	0.17	1.00	0.32*
16. วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันรู้จัก ช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วมชั้นเรียน	ก่อนทดลอง	2.53	1.28			
	หลังทดลอง	4.42	0.65	1.89	8.04	0.00*
17. ฉันสามารถตอบคำถามอย่างง่ายใน การเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.17	1.34			
	หลังทดลอง	4.64	0.54	1.47	6.04	0.00*

ตาราง 10 (ต่อ)

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
18. ฉันสามารถซักถามข้อสงสัยด้วย ภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาในเวลาเรียน ภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.81	0.95			
	หลังทดลอง	4.39	0.69	0.58	3.33	0.00*
19. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อ เพลง เกม และบทบาทสมมุติ ช่วยให้ แรงจูงใจในการเรียน	ก่อนทดลอง	4.47	0.77			
	หลังทดลอง	4.83	0.38	0.36	2.41	0.02*
20. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นของ ตนเองเมื่อเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.31	1.09			
	หลังทดลอง	4.50	0.56	1.19	7.79	0.00*
รวม	ก่อนทดลอง	75.69	10.91			
	หลังทดลอง	91.72	6.63	16.03	10.85	0.00*

จากตาราง 10 พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19 และ ข้อ 20 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อ 4, 14 และ 15 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบเจตคติต่อทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
1. ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะ สามารถเข้าใจได้ดี	ก่อนทดลอง	3.28	0.81	0.58	3.51	0.00*
	หลังทดลอง	3.86	0.59			
2. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากที่ จะเข้าใจ	ก่อนทดลอง	2.83	0.88	0.58	2.75	0.01*
	หลังทดลอง	3.42	0.97			
3. การเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้สึกสนุกสนาน	ก่อนทดลอง	3.31	1.17	0.72	3.17	0.00*
	หลังทดลอง	4.03	0.88			
4. ฉันไม่ชอบสื่อการเรียนประเภทนิทาน ทำให้ฉันเบื่อหน่ายในการเรียน ภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.50	1.28	0.64	2.67	0.01*
	หลังทดลอง	4.14	0.80			
5. เรียนภาษาอังกฤษโดยมีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้ถึงเรื่องราวในท้องถิ่นตนไป พร้อม ๆ กับการเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.22	0.72	0.81	5.08	0.00*
	หลังทดลอง	4.03	0.74			
6. ฉันได้รับความรู้ และสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างง่าย ๆ ได้	ก่อนทดลอง	3.25	0.81	-0.06	0.29	0.77*
	หลังทดลอง	3.31	0.71			
7. ฉันไม่เกิดความรักในท้องถิ่นตน เมื่อได้ เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานเป็นสื่อ	ก่อนทดลอง	3.25	1.30	0.53	2.48	0.02*
	หลังทดลอง	3.78	1.05			
8. ฉันรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.72	1.06	0.28	1.35	0.19*
	หลังทดลอง	4.00	0.72			
9. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	ก่อนทดลอง	3.72	1.06	0.42	2.12	0.04*
	หลังทดลอง	4.14	0.68			
10. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉัน ง่วงนอน	ก่อนทดลอง	3.39	1.13	0.31	1.20	0.24*
	หลังทดลอง	3.69	1.01			
11. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจใน ตนเองมากขึ้น	ก่อนทดลอง	3.22	0.93	0.69	3.92	0.00*
	หลังทดลอง	3.92	0.73			
12. ฉันรู้จักความสำคัญของภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก	ก่อนทดลอง	3.94	1.09	0.14	0.59	0.56*
	หลังทดลอง	4.08	0.84			
13. ฉันตั้งใจและพอใจเมื่อถึงเวลาที่จะเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.50	0.77	0.56	2.94	0.01*
	หลังทดลอง	4.06	0.79			

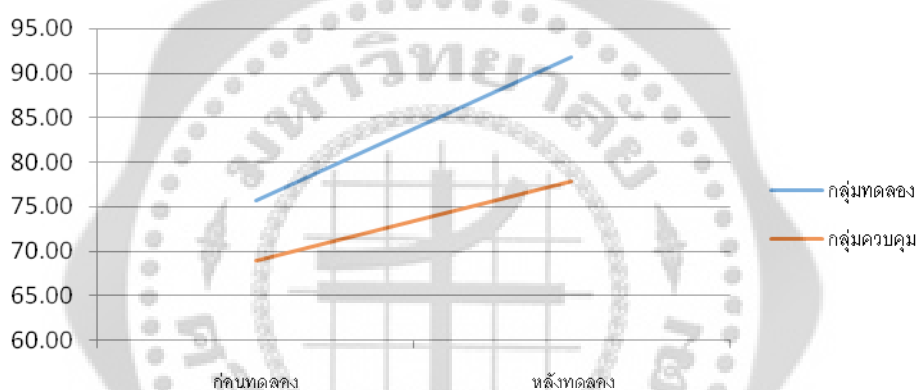
ตาราง 11 (ต่อ)

เจตคติ		$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
14. ฉันสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ก่อนทดลอง	3.56	1.18	0.17	0.80	0.43*
	หลังทดลอง	3.72	0.85			
15. ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์กับผู้ใช้เลย	ก่อนทดลอง	3.97	1.11	0.39	2.02	0.05*
	หลังทดลอง	4.36	0.64			
16. วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วมชั้นเรียน	ก่อนทดลอง	3.31	0.92	0.72	3.99	0.00*
	หลังทดลอง	4.03	0.65			
17. ฉันสามารถตอบคำถามอย่างง่าย ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.33	0.99	0.50	2.71	0.01*
	หลังทดลอง	3.83	0.70			
18. ฉันสามารถซักถามข้อสงสัยด้วยภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาในเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.47	0.84	0.47	2.45	0.02*
	หลังทดลอง	3.94	0.79			
19. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อ เพลง เกม และบทบาทสมมติ ช่วยให้ฉันมีแรงจูงใจในการเรียน	ก่อนทดลอง	3.83	1.30	0.44	2.17	0.04*
	หลังทดลอง	4.28	0.57			
20. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองเมื่อเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	ก่อนทดลอง	3.31	0.71	0.08	0.42	0.67*
	หลังทดลอง	3.22	1.07			
รวม	ก่อนทดลอง	68.92	10.94	8.92	4.56	0.00*
	หลังทดลอง	77.83	7.89			

จากตาราง 11 พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 13, 16, 17, 18 และ ข้อ 19 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อ 6, 8, 10, 12, 14, 15 และข้อ 20 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ความก้าวหน้า
กลุ่มทดลอง	75.69	91.72	16%
กลุ่มควบคุม	68.92	77.83	9%
เฉลี่ย	72.31	84.78	12%

ภาพประกอบ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากตาราง 12 และภาพประกอบ 3 พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก้าวหน้า 16% ซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่มีความก้าวหน้าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 9%

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านก่อนและหลังเรียน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 206 คน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยการจับสลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 3 คาบต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 60 นาที รวมกลุ่มละ 20 คาบเรียน (รวม Pretest-Posttest จำนวน 2 คาบ)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต.1.1 ป.4/1, ต 1.1 ป.4/2, ต 1.1 ป.4/4 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.4/1 และมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/2 โดยใช้สื่อที่เกี่ยวกับตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 6 เรื่องนี้ ดังนี้

เรื่องที่ 1 ตำนานบ้านดงละคร

เรื่องที่ 2 ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

เรื่องที่ 3 ตำนานเขาชะโงก

เรื่องที่ 4 ตำนานเขานางบวช

เรื่องที่ 5 ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์

เรื่องที่ 6 ตำนานปึงพระอาจารย์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ วิธีการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ดังนี้

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับกลุ่มทดลอง
3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
5. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design โดยดำเนินการแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. สร้างหนังสือตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ 6 เรื่อง คือ 1) ตำนานบ้านดงละคร 2) ตำนานศาลเจ้าพ่อขุนด่าน 3) ตำนานเขาชะงอก 4) ตำนานเขานางบวช 5) ตำนานศาลเจ้าพ่อองค์รักษ์ และ 6) ตำนานปึงพระอาจารย์

2. นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้อง และข้อบกพร่องแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของตำนานและนิทานพื้นบ้าน ใช้เกณฑ์ 80/80

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษมาทดลองใช้ประกอบกับแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ศึกษาผลการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นซึ่งมีเนื้อหาและบทเรียนเดียวกับกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลอง รวมเป็นระยะเวลา 20 คาบเรียน สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที (รวม Pretest-Posttest จำนวน 2 คาบ)

2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่มีเนื้อหาและบทเรียนเดียวกับกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลองรวม เป็นระยะเวลา 20 คาบเรียน สัปดาห์ละ 3 คาบ ละ 60 นาที (รวม Pretest-Posttest จำนวน 2 คาบ)

3. ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนสอนแล้วตรวจให้คะแนน (Pretest)

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5. เมื่อสิ้นสุดการสอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแล้วตรวจให้คะแนน (Posttest)

6. นำคะแนนที่มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านของนักเรียนแต่ละคนกับคะแนนร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for Independent

3. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติ t-test for Dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ และระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้ อภิปรายผลได้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาตำนานและนิทานพื้นบ้าน

ตำนานและนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80

จากผลการวิจัย การใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านเป็นสื่อในการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.77/81.02 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ทั้งนี้ ผลที่ได้ดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องและภาพประกอบ และแบบฝึกหัด ที่น่าสนใจ มาใช้ในการทดลอง ซึ่งมีความเหมาะสมกับวัย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน เกิดความสนุกสนาน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ แสดงท่าทาง ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยภาพประกอบนิทานเป็นบริบทที่สำคัญ สามารถสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี สอดคล้องกับแนวความคิดของเทลเลอร์ (Taylor. 2000: 4 – 15) ได้กล่าวว่า นิทานสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นมาสอนแบบบูรณาการทักษะทั้งสี่ หรือแยกสอน แต่ละทักษะก็ตาม ทั้งนี้เพราะเนื้อเรื่องในนิทานมีการเรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งนักเรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์การใช้คำ เหตุการณ์ที่คล้ายๆ กัน ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ ประโยค รวมทั้งโครงสร้างไวยากรณ์และเพิ่มความสุขสนุกสนานในการที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้

ภาพที่ใช้ประกอบนิทานสามารถสื่อความหมายได้ สุจิตรา ศาสตราวหา (2541: 11) กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 120) และสุเมธนา วงษ์สวัสดิ์ (2552: 12 – 14) ได้สรุปจุดมุ่งหมายในการนำนิทานไปใช้ในการสอน คือ เพื่อนักเรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยการใช้ทักษะการฟังร่วมกับการพูด การอ่านและการเขียน และนักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจากการฟังนิทาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แอชเชอร์ (Asher. 2000: Abstract) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเล่านิทานประกอบท่าทางมีความเข้าใจในบทเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบฟังพูด อุษา มะหะหมัด (2548: 150) ได้ศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พงศ์ศักดิ์ พางาม (2550: 78 – 82) ได้ศึกษาผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.77/81.25 สนม ครุฑเมือง (2551: 95 – 109) ได้ศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปจากนิทานพื้นบ้านจังหวัดลำปางมีประสิทธิภาพ 80.10/83.30 และ เปรมฤดี จรรย์นันทจิต (2554: 44 – 47) ได้ศึกษาพบว่า แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 92.62/97.00 สามารถนำไปประกอบการเรียนการสอนได้

ระยะที่ 2 ขั้นทดลองใช้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน

ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และกาลเทศะในสังคม ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนจึงเน้นเนื้อหาที่จะใช้ในการสื่อสารโดยใช้กลุ่มเป็นศูนย์กลางของการฝึก และใช้กิจกรรมต่างๆ เป็นเครื่องมือ เช่น เกม เพลง และบทบาทสมมติ นักเรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรม นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี ซึ่งเป็นการปฏิบัติจริงและในส่วนของเนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกใช้คือ ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ที่มีรูปภาพประกอบ สื่อการเรียนการสอนดังกล่าวนี้กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและต้องการสื่อสารด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน

วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach : CLT) วิธีการสอนแบบนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษาไปใช้กับสถานการณ์จริง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ 1) ขั้นเสนอเนื้อหาภาษาอังกฤษ (Presentation or Introducing New

Language) เป็นข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา 2) ขั้น การฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษา โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เพื่อให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษา นักเรียนทำความเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบ ภาษา โดยการฝึกซ้ำๆ และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอน ที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของริชาร์ด รอทเจอร์ และ สตีเฟน ลิสเตลวูด (Richards, Rodgers; & Stephen. 2001; Littlewood. 1995) และ วิลเลียมส์ (Williams. 1995: 12 – 13) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ที่สอนด้วยวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่เรียน ในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้นและลักษณะเด่นของวิธีการสอน แบบนี้ คือ ครูต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง และ ซาวิยอง (Savignon. 1997: 32) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษามุ่งให้ นักเรียนมีความต้องการสื่อสารด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การสอนภาษาที่หลากหลายที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ริชมัท (Reichmuth. 1996: Online) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามกลวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในด้าน การจดจำคำและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะการอ่าน โรบินสัน (Robinson. 1997: 199 – 197) ได้ศึกษาพบว่า ผลการสอบถามครูที่ใช้การสอนแบบ Communicative Approach สนใจเรื่องสื่อสารการเรียนรู้ กิจกรรมและการจัดกลุ่มนักเรียน มากกว่าครูที่สอนแบบ Non Communicative Approach หวาง เชน จุน (Wang, Cheng-Jun. 2006: 56 – 80) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีพัฒนาการที่แตกต่างกัน กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้าน การสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551: 50) ได้ศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารโดยใช้กิจกรรม การพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่า ก่อนทดลอง

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกัน

ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมและเป็นการใช้เพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม ผู้วิจัยได้ใช้ตำนาน และนิทานพื้นบ้านภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาน่าสนใจ ทั้งนี้มีรูปภาพประกอบ สีสดใสสวยงาม พร้อมกับประโยคภาษาอังกฤษ เนื้อเรื่องที่สนุกสนานชวนติดตาม

เรียนแล้วไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยได้เลือกใช้กิจกรรม เพลง เกม กิจกรรมกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งทำให้ได้ใช้ภาษาและความเข้าใจภาษามากยิ่งขึ้น มีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีกิจกรรมที่ไม่ได้ทำเพียงคนเดียว ซึ่งได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนสามารถใช้ภาษาพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้ฝึกการอ่านออกเสียง และสามารถเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากการเรียนตำนานและนิทานพื้นบ้าน ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวความคิดของนักวิชาการทั้งต่างประเทศ ต่างๆ ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962: 564) กู๊ด (Good. 1973: 48) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 106) ล้วน สายยศ (2543: 50) ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551: 243) และ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554: 396) จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารจากนักวิชาการและนักการศึกษาดังกล่าวนี้ สรุปได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบ มีทิศทางที่แน่นอน ตั้งแต่บวกถึงลบ มีความมั่นคงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา ศาสตราวหา (2541: 46) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามคู่มือครูและการสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน นำไปใช้ประโยชน์ เข้าใจเนื้อหาและใช้ภาษาได้คล่องกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และ สมุณทา วงษ์สวัสดิ์ (2551: 62) ได้ศึกษาพบว่า การเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีทัศนคติ และมีพฤติกรรมในการร่วมมือที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก ผู้วิจัยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นสื่อในการเรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่เบื่อหน่าย มีภาพประกอบเพื่อความเข้าใจความหมายของภาษาได้ดีขึ้น และใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับกลุ่มทดลอง ที่มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะได้เป็นอย่างดี ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย และการแสดงบทบาทสมมุติ เป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีบรรยากาศในการเรียนอย่างสนุกสนาน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลและชี้แนะแนวให้เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา นาคน้อย (2550: 49 – 50) ได้ศึกษาพบว่า ภายหลังการจัดเรียนด้วยโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น และ ธิดา ทิพย์สุข (2552: 143) ได้ศึกษาพบว่า ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนได้กำหนดจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยเลือกเนื้อหาที่เป็นตำนานและนิทานพื้นบ้าน ซึ่งไม่มีภาพประกอบแต่เนื้อหาน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้พัฒนาการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ และการทำงานเป็นกลุ่มไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ความหมายของตำนานและนิทานพื้นบ้าน

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

ผลการทดลองพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะมีเนื้อเรื่องที่สนุกสนาน สามารถดึงดูดความสนใจให้นักเรียนมีการตอบสนองต่อการเรียนได้เป็นอย่างดี และวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ กิจกรรมเป็นการปฏิบัติจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งนักเรียนต้องพยายามเลียนแบบการใช้ภาษาในตัวละครต่างๆ ในตำนานและนิทานพื้นบ้าน และนักเรียนต้องปฏิบัติเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ ซึ่งก่อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้มากกว่าที่จะเรียนเพียงลำพังคนเดียว ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุตรา สวัสดิ์ศรี (2550: 43) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ใช้สถานการณ์จำลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ฤทธา ดีพิการณ์ (2551: 45) ได้ศึกษาพบว่า การนำเอกสารจริงมาปรับใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความสามารถและพัฒนาการอ่านได้ผลดีขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ สุมนทา วงษ์สวัสดิ์ (2551: 62) ได้ศึกษาพบว่า การเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีทัศนคติ และมีพฤติกรรมในการร่วมมือที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

ผลการทดลองพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 เหตุที่เป็นดังนี้อาจเนื่องจาก แรงจูงใจ

ในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้วิจัยใช้เนื้อหาตำนานและนิทานพื้นบ้าน เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยให้นักเรียนสนใจพัฒนาการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะมากยิ่งขึ้น ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย สนุกสนานกับการเรียน มีกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ อย่างมีความสุข การทำงานเป็นกลุ่มก็มีส่วนทำให้นักเรียนอยากปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การคัดเลือกตำนานและนิทานพื้นบ้าน ควรคำนึงถึงประเภทของตำนานและนิทานให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ถ้าหากตำนานและนิทานเป็นเรื่องยาว ครูผู้สอนควรแบ่งตำนาน และนิทานเป็นตอนๆ ทั้งนี้เพราะการตัดตอนเรื่อง หรือข้อความให้สั้นลง เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลที่ เป็นความคิดรวบยอด และรายละเอียดได้ดีกว่าการฟังเรื่อง หรือข้อความที่ยาว นอกจากนี้การแบ่งนิทานออกเป็นตอนๆ ทำให้ผู้สอนสะดวกในการจัดเตรียมเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการฟังได้ อย่างเหมาะสม

1.2 ก่อนนำตำนานและนิทานพื้นบ้าน ไปใช้ในการเรียนการสอนครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดทุกขั้นตอน เพื่อความเข้าใจและเตรียมความพร้อมทั้งด้านกิจกรรมการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม

1.3 ครูผู้สอนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงเรื่องการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายนักแสดง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้แสดงเกิดความภาคภูมิใจ และผู้ชมได้รับอรรถรสในการชมมากขึ้น

1.4 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูต้องศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนแต่ละขั้นให้เข้าใจทั้ง 3 ขั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ครูสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ได้ และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเห็นว่าการสอนนักเรียนไปแล้วมีปัญหาต่อการเรียนรู้และควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้

1.6 เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม ครูอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมตามความเหมาะสมตามระดับความสามารถของนักเรียนและระยะเวลาของกิจกรรม แต่ไม่ควรมากเกินไปอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้

1.7 ในการปฏิบัติกิจกรรม ครูควรปฏิบัติกิจกรรมและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการอย่างชัดเจน มีการสาธิตและตรวจสอบความเข้าใจในการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8 ครูผู้สอนควรมีการเสริมแรงทางบวกเพื่อเป็นกำลังใจแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ และปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระยะยาว และความคงทนในการเรียนรู้

2.2 ควรมีการศึกษาความสามารถของการใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.3 ควรมีการวิจัยการสร้างตำนานและนิทานพื้นบ้านโดยใช้สื่อการสอนอื่น เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตำนานและนิทานสำเร็จรูปสำหรับใช้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้นิทานเป็นสื่อ เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในกระบวนการวิจัยมากขึ้น

2.5 ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กองวิจัยการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). แผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงระหว่างกันในอนาคต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การพิมพ์ มีเดีย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- . (2551). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- . (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษดา ดีพิจารณา. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541, เมษายน). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 2(2): 10 – 19.
- กุลลาบ มัลลิกะมาส. (2509). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยคำแหง.
- ขนิษฐา นาคน้อย. (2550). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คุรุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2540, กรกฎาคม – กันยายน). นักเล่านิทานสร้างนักอ่าน. สารพัฒนาหลักสูตร. 16(130): 44 – 47.
- จารุวรรณ นาคคุบัว. (2552). การศึกษาปัจจัยด้านชาวนิพนธ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ณิราวรรณ จิตตธีรณิตย์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงฤดี ดาราไตร. (2543). การใช้กิจกรรมการฟังเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2553). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชลบุรีภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ธิดา ทิพย์สุข. (2552). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. ศศ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- นนทพร ภูวรัตน์. (2546). การใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพทัศน์ ชาญสมร. (2551). การศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. (2545, กรกฎาคม). การพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ. 5(7): 52 – 57.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์ แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส.
- เบญจลาภ โสภากา. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม สุรัสวดี. (2541). ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สื่อและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.
- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เปรมฤดี จรรย์นันทจิต. (2554). แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). *หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รณิดา เขยชุม. (2553). *การวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย*. ใน เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา กองสวัสดิ์. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- . (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2545). *เทคนิคการวัดผลประเมินผล*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วยุพา ทศะ. (2541). *การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเล่านิทานสัจจสำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- . (2551). *นิทานพื้นบ้าน ชุดที่ 2 ชุดคติสอนใจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- . (2551). *นิทานพื้นบ้าน ชุดที่ 6 ชุดส่งเสริมคุณธรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. (2525). *โบราณคดีไทยในทศวรรษที่ผ่านมา*. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- ศักดิ์ชัย จันทะแสง. (2550). *การศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ แม่นแยม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สมศักดิ์ ปริบูรณ์. (2542). *นิทานความสำคัญและประโยชน์*. วารสารวิชาการ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. 2: 47 – 64.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2542). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: ทฤษฎีและการประยุกต์.

- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). *พฤติกรรมองค์การ ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สันหพัฒน์ อรุณธาริ. (2542). *นิทานสำหรับปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์: โปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- สาลินี สมบูรณ์ไพศาล. (2549). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550 – 2554*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ วี.เจ. พรินติ้ง.
- . (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหมิตรพรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า พ.ศ. 2545 – 2549*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจิตรา ศาสตราวหา. (2541). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุนิสา เกียวกุล. (2548). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ. (2549). *การใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนารี เขียรธรรณา. (2549). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- . (2535). *เสริมประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษกิจกรรมการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

- สมณฑา วงษ์สวัสดิ์. (2552). การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ ศรีพล. (2540). เจตคติต่อวิทยาศาสตร์และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุรงค์ โค้วตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เสาวลักษณ์ อนันตชนะ. (2547). ดำเนินฝันบ้าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนุตรา สวัสดิ์ศรี. (2550). การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิญา เบญจวรรณกร. (2540, กรกฎาคม – กันยายน). การเล่านิทานในยุคอิเล็กทรอนิกส์. วารสารห้องสมุด. 41(3): 40 – 46.
- อุษา มะหะหมัด. (2548). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- Anastasi, A. (1970). *Psychological Testing*. 6th ed. New York: Macmillan.
- Asher, James J. (1982). *Learning Another Language Through Actions : The Complete Teacher's Guidebook*. Los Gatos, Calif: Sky Oaks Productions.
- Bloom, Benjamin S. (1974). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David McKay.
- Bloom Benjamin; et al. (1956). *Taxonomy of Education Objectives Book1. Cognitive Domain*. pp. 201 – 207.
- Brooks, GreGry William. (2000). Exploring the Relationship Between Teachers' Reading and Writing and their Teaching of Reading Writing. *Dissertation Abstracts International*. 60(08): 2854 – A.
- Brown, J.L.M. (2006, April). Rhymes, Stories and Songs in the ESL Classroom. *The Internet TESL Journal*. 7(4).
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.

- Cartmill, Vessa Annette. (2003). *A Comparative Study of Two Treatment Approaches for Improving Middle School Students Reading Comprehension*. Retrieved from <http://www.etd02.lnx390.lsu.edu/docs/available/etd-0409103-111757/>.
- Cronbach, Lee Joseph. (1990). *Essential of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper Collins.
- Fan, Chung-Tah. (1952). *Item Analysis Table*. New Jersey: Prineton.
- Garcia, Corol Ann. (1998). The Effect of Two Types of Spelling Instruction on First- grade Reading, Writing, and Spelling Achievement. *Dissertation Abstracts International*. 58(09): 3459 – A.
- Good, Cater Victor. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Harmer, Jeremy. (2001). *The Practice of English Language Teaching*. 3rd ed. London: Longman.
- Harmon, Nancy. (2000, November). *Thai TESOL Focus*. 6(2): pp. 51 – 53.
- Hilgard, E.R., Atkinson, R.C.; & Atkinson, R.L. (1983). *Introduction to Psychology*. 8th ed. New York: Harcourt Jovanovich.
- Hybel, Saundrg. (1995). *Communicating Effective Approach*. New York: Mc.Graw-Hill.
- Kirk, Vicki Carpenter. (2003). Investigation of the Impact of Integrated Learning System Use on Mathematics Achievement of Elementary Students. *Dissertation Abstracts International*. 64(03): 780 – A.
- Likert, Rensis. (2006). *Likert Scaling*. Retrieved from <http://www.socialrsearch/ethod.net/kb/sallik.phd>.
- Littlewood, William. (1983). *Communicative Language Teaching : An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- . (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- . (1995). *Communicative Language Teaching : An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Martino, N. (1998). *Investigation of two Treatment Approaches for Improving Colleges Students Comprehension of Science Text*. Unpublished Doctoral Dissertation, Louisiana State University, Baton: Rouge. Retrieved from http://www.etd02.lnx390.lsu/availaele/etd-0409103-111757/unrestricted/Vessa_Thesis.pdf.
- Mazyck, Micheal Marius. (2002). The Impact of Group Composition on Students Using an Integrated Learning System. *Dissertation Abstracts International*. 63(5): 1718 – A.

- Medina, S.L. (2000). *Acquiring Vocabulary Through Story-Songs*. Retrieved November 19, 2006, from <http://www.forefrontpublishers.com/eslmusic/articles/05.htm>.
- Richards, Jack; & Rodgers, Stephen. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching: A Description and Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rooks, D.I. (1998). *Can I Tell You My Story? How Storytelling Contributes to Pupils' Achievements in other Aspects of Speaking and Listening and to Their Understanding of the Language Works*. England: NTSC Discover.
- Scarcella, R.; & Oxford, R.L. (1992). *The Tapestry of Language Learning*. Boston: Heinle and Heinle.
- Taylor, E.K. (2000). *Using Folktales*. New York: Cambridge University Press.
- Wang, Cheng-Jun. (2006). *Designing Communicative Tasks for College English Courses*. Retrieved December 5, 2007, from <http://www.Asian-efl-journal.com>.
- Wright, A. (2000). *Storytelling with Children*. New York: Oxford University Press.
- Zellman, G. L.; & Sears, D.O. (1971). Childhood Origins of Tolerance for Discant. *Journal of Social Issues*.

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามและนิทานพื้นบ้าน
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ ภาควิชาบริหาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ศึกษานิเทศก์ รับผิดชอบทางด้านภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2537 – 2542 ปัจจุบันสอนนิสิตปริญญาเอก คณะบริหาร ภาคอินเตอร์เนชั่นแนล (International) มหาวิทยาลัยบูรพา
นายปรีชา ภาวโน	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (ประวัติศาสตร์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก รับผิดชอบฝ่ายงานประกันคุณภาพและ วัดผลทางการศึกษา
ดร.วาสนา วรรณฉวี	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก รับผิดชอบงานทางด้านภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2532 ถึง ปัจจุบัน
นายสุรศักดิ์ ดิษยสุวรรณ	รองผู้อำนวยการฝ่ายงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลนครนายก
นางสาวแสงอรุณ สุขดี	ครูวิทยชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนปลายคลอง 22 เป็นครูผู้สอนทางด้านภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2526 ถึง ปัจจุบัน

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของตำานานและนิทานพื้นบ้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
1. ความสอดคล้องของตำนานและนิทานพื้นบ้าน					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสร้าง	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหา					
2.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางฯ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.2 เหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.3 ไม่ยากหรือง่ายเกินไป	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3. การใช้ภาษา					
3.1 ใช้ภาษาอังกฤษถูกต้องตามหลักเกณฑ์	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.2 สำนวนถูกต้องเหมาะสม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.3 ภาษาที่สละสลวย	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.4 สำนวนภาษาเข้าใจง่าย	5	0	0	1.00	ใช้ได้
4. การพิมพ์ ขนาด รูปเล่มเข้าใจง่าย					
4.1 พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์	5	0	0	1.00	ใช้ได้
4.2 ตัวอักษร สวยงาม ชัดเจน อ่านง่าย	5	0	0	1.00	ใช้ได้
4.3 ตัวอักษรมีขนาดพอเหมาะ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
4.4 รูปเล่มสวยงาม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
4.5 รูปเล่มขนาดเหมาะสม สะดวกต่อการนำมาใช้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
5. ความสะดวกในการนำมาใช้					
5.1 นำไปให้นักเรียนอ่านได้สะดวก	5	0	0	1.00	ใช้ได้
5.2 นำไปใช้อย่างประหยัดและคุ้มค่า	5	0	0	1.00	ใช้ได้

ข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ถือว่า มีความสอดคล้อง สามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
1. ด้านส่วนนำของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.2 ชื่อหน่วยฯ นำสนใจภาษากระทัดรัด ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.3 การออกแบบหน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐานโดยใช้กระบวนการ Backward Design และ CLT	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.4 มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.5 ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.6 ตัวชี้วัดและสาระสำคัญครอบคลุมการจัดการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.7 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.8 แผนฯ ครอบคลุมสอดคล้องของตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.9 แผนฯ ครอบคลุมสอดคล้องของตัวชี้วัดและทักษะกระบวนการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.10 แผนฯ ครอบคลุมสอดคล้องของตัวชี้วัดและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.11 ความสอดคล้องของหลักฐานผลการเรียนรู้กับเป้าหมายของแผนฯ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.12 ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้การจัดการเรียนรู้	4	1	0	0.80	ใช้ได้
1.13 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	4	1	0	0.80	ใช้ได้
2. ด้านกระบวนการการจัดการเรียนรู้					
2.1 จัดทำแผนฯ ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดด้วยวิธีการและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งนำไปสู่การบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ถูกต้องตามขั้นตอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.3 แผนฯ สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้จริง	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ/กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครบตามตัวชี้วัดของหน่วยฯ และเน้นสมรรถนะสำคัญตรงตามหลักสูตรแกนกลางฯ กำหนด	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.5 จัดการเรียนรู้ตามแผนฯ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.6 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีการบูรณาการที่สอดคล้องกับสภาพจริงและท้องถิ่น	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.7 กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักถาม-ตอบ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.8 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.9 กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์	5	0	0	1.00	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
2.10 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างความสนใจในการเรียนให้กับนักเรียน	4	1	0	0.80	ใช้ได้
2.11 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนชั้น ป.4	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.12 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.13 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.14 สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และเนื้อหาและช่วยให้เกิดการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.15 มีแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3. ด้านกระบวนการการวัดและประเมินผล					
3.1 กำหนดการวัดผลและประเมินผลครอบคลุมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.2 การวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.3 เครื่องมือวัดผล/ประเมินผลครอบคลุม KPA	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.4 มีการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ครอบคลุมไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.5 เลือกใช้วิธีการวัดผลที่เหมาะสมหลากหลายตามสภาพจริงสภาพจริงและท้องถิ่น	4	1	0	0.80	ใช้ได้

ข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ถือว่ามีความสอดคล้อง สามารถนำมาใช้ได้

ตาราง 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
1. ด้านส่วนนำของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.2 ชื่อหน่วยฯ น่าสนใจใช้ภาษากระทัดรัด ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.5 ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.6 ตัวชี้วัดและสาระสำคัญครอบคลุมการจัดการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.7 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.8 แผนฯ มีความครบถ้วนสอดคล้องของตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.9 แผนฯ มีความครบถ้วนสอดคล้องของตัวชี้วัดและทักษะกระบวนการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.10 แผนฯ มีความครบถ้วนสอดคล้องของตัวชี้วัดและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.11 ความสอดคล้องของหลักฐานผลการเรียนรู้กับเป้าหมายของแผนฯ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
1.12 ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้การจัดการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
2.1 จัดทำแผนฯ ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดด้วยวิธีการและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งนำไปสู่การบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ถูกต้องตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.3 แผนฯ สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้จริง	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ครบตามตัวชี้วัดของหน่วยฯ และเน้นสมรรถนะสำคัญที่หลักสูตรแกนกลางฯ กำหนด	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.5 จัดการเรียนรู้ตามแผนฯ โดยผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.6 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีการบูรณาการที่สอดคล้องกับสภาพจริงและท้องถิ่น	4	1	0	0.80	ใช้ได้
2.7 กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถาม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.8 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.9 กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.10 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนชั้น ป.4	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.11 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.12 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	0	0	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
2.13 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.14 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาและช่วยให้เกิดการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
2.15 มีแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค้นคว้า ที่เหมาะสม	4	1	0	0.80	ใช้ได้
3. ด้านกระบวนการการวัดและประเมินผล					
3.1 กำหนดการวัดผลและประเมินผลครอบคลุมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.2 การวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.3 เครื่องมือวัดผล/ประเมินผลครอบคลุม KPA	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.4 มีการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
3.5 เลือกใช้วิธีการวัดผลที่เหมาะสมหลากหลายตามสภาพจริง	5	0	0	1.00	ใช้ได้

ข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ถือว่ามีความสอดคล้อง สามารถนำมาใช้ได้

ตาราง 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ระดับความคิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย	ข้อที่	ระดับความคิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย
	+ 1	0	-1				+ 1	0	-1		
1	5	0	0	1.00	ใช้ได้	31	4	1	0	0.80	ใช้ได้
2	5	0	0	1.00	ใช้ได้	32	4	1	0	0.80	ใช้ได้
3	5	0	0	1.00	ใช้ได้	33	4	1	0	0.80	ใช้ได้
4	5	0	0	1.00	ใช้ได้	34	4	1	0	0.80	ใช้ได้
5	5	0	0	1.00	ใช้ได้	35	5	0	0	1.00	ใช้ได้
6	5	0	0	1.00	ใช้ได้	36	5	0	0	1.00	ใช้ได้
7	5	0	0	1.00	ใช้ได้	37	5	0	0	1.00	ใช้ได้
8	5	0	0	1.00	ใช้ได้	38	4	1	0	0.80	ใช้ได้
9	4	1	0	0.80	ใช้ได้	39	5	0	0	1.00	ใช้ได้
10	4	0	1	0.80	ใช้ได้	40	4	1	0	0.80	ใช้ได้
11	4	1	0	0.80	ใช้ได้	41	5	0	0	1.00	ใช้ได้
12	5	0	0	1.00	ใช้ได้	42	5	0	0	1.00	ใช้ได้
13	4	1	0	0.80	ใช้ได้	43	5	0	0	1.00	ใช้ได้
14	4	1	0	0.80	ใช้ได้	44	5	0	0	1.00	ใช้ได้
15	5	0	0	1.00	ใช้ได้	45	5	0	0	1.00	ใช้ได้
16	5	0	0	1.00	ใช้ได้	46	5	0	0	1.00	ใช้ได้
17	5	0	0	1.00	ใช้ได้	47	5	0	0	1.00	ใช้ได้
18	5	0	0	1.00	ใช้ได้	48	4	1	0	0.80	ใช้ได้
19	5	0	0	1.00	ใช้ได้	49	5	0	0	1.00	ใช้ได้
20	5	0	0	1.00	ใช้ได้	50	5	0	0	1.00	ใช้ได้
21	5	0	0	1.00	ใช้ได้	51	4	1	0	0.80	ใช้ได้
22	5	0	0	1.00	ใช้ได้	52	5	0	0	1.00	ใช้ได้
23	5	0	0	1.00	ใช้ได้	53	5	0	0	1.00	ใช้ได้
24	5	0	0	1.00	ใช้ได้	54	5	0	0	1.00	ใช้ได้
25	5	0	0	1.00	ใช้ได้	55	4	1	0	0.80	ใช้ได้
26	5	0	0	1.00	ใช้ได้	56	5	0	0	1.00	ใช้ได้
27	4	1	0	0.80	ใช้ได้	57	4	1	0	0.80	ใช้ได้
28	4	1	0	0.80	ใช้ได้	58	5	0	0	1.00	ใช้ได้
29	5	0	0	1.00	ใช้ได้	59	5	0	0	1.00	ใช้ได้
30	5	0	0	1.00	ใช้ได้	60	5	0	0	1.00	ใช้ได้

คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 -1.0 ถือว่ามีความสอดคล้อง สามารถนำมาใช้ได้

ตาราง 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
+1. ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะสามารถเข้าใจได้ดี	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-2. ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+3. การเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นสื่อทำให้ฉันรู้สึกสนุกสนาน	4	1	0	0.80	ใช้ได้
-4. ฉันไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-5. ฉันไม่ชอบสื่อการเรียนประเภทนิทานทำให้ฉันเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+6. ฉันเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ดี	3	2	0	0.60	ใช้ได้
+7. เรียนภาษาอังกฤษโดยมีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้ถึงเรื่องราวในท้องถิ่นตนไปพร้อม ๆ กับการเรียนภาษาอังกฤษ	4	1	0	0.80	ใช้ได้
-8. ฉันไม่มีเพื่อนในการเรียนรู้ร่วมกันขณะเรียนภาษาอังกฤษ	3	2	0	0.60	ใช้ได้
+9. ฉันได้รับความรู้ และสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างง่าย ๆ ได้	4	1	0	0.80	ใช้ได้
-10. ฉันไม่เกิดความรักในท้องถิ่นตน เมื่อได้เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานเป็นสื่อ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+11. ฉันรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+12. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-13. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันง่วงนอน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+14. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจในตนเองมากขึ้น	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+15. ฉันรู้จักความสำคัญของภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+16. ปัจจุบันนี้ ฉันเข้าใจถึงความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+17. ฉันดีใจและพอใจเมื่อถึงเวลาที่จะเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-18. วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วไม่มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+19. ฉันสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-20. ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์กับผู้ใช้เลย	4	1	0	0.80	ใช้ได้
-21. วิชาภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเรียนเพราะไม่ใช่ภาษาประจำชาติ	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+22. วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง	5	0	0	1.00	ใช้ได้
-23. ฉันจะเรียนรู้ได้ดีด้วยการท่องจำเท่านั้น	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+24. วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+25. ฉันสามารถตอบคำถามอย่างง่าย ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	5	0	0	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	+ 1	0	- 1		
+26. การเรียนภาษาอังกฤษสามารถสอดแทรกคุณธรรมได้	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+27. ฉันสามารถซักถามข้อสงสัยด้วยภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาใน เวลาเรียนภาษาอังกฤษ	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+28. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อ เพลง เกม และบทบาท สมมติ ช่วยให้มีแรงจูงใจในการเรียน	5	0	0	1.00	ใช้ได้
+29. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองเมื่อเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	4	1	0	0.80	ใช้ได้
+30. การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้เป็นคนมีความรู้กว้างขวาง	4	1	0	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

- ค่าประสิทธิภาพตำนานและนิทานพื้นบ้าน
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ

ตาราง 18 การหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1/E_2 ของตำนานและนิทานพื้นบ้าน

เรื่อง เลขที่	คะแนนทดสอบระหว่างเรียน						สอบก่อน		สอบหลัง	
	1	2	3	4	5	6	รวม	รวม	รวม	ร้อยละ
	10	10	10	10	10	10	60	30	30	100%
1	8	9	8	9	9	10	53	13	23	33%
2	8	8	10	9	10	9	54	14	24	33%
3	9	8	8	9	10	9	53	15	26	37%
4	8	9	7	10	10	8	52	7	23	53%
5	8	9	8	10	10	9	54	14	21	23%
6	9	10	7	8	9	8	51	14	26	40%
7	7	8	6	9	10	10	50	8	22	47%
8	9	8	7	10	9	8	51	12	22	33%
9	8	8	7	8	9	9	49	12	23	37%
10	8	9	9	10	10	10	56	13	27	47%
11	9	7	9	8	9	9	51	14	24	33%
12	7	8	9	8	10	8	50	13	26	43%
13	9	9	9	10	10	9	56	14	26	40%
14	7	8	9	9	10	9	52	16	23	23%
15	9	8	9	10	10	10	55	17	27	33%
16	7	10	7	8	8	7	48	14	25	37%
17	7	7	8	7	7	8	45	13	21	27%
18	9	9	7	9	9	10	54	15	25	33%
19	8	8	8	10	10	9	53	14	28	47%
20	8	7	8	9	9	8	49	18	27	30%
21	8	8	10	8	8	9	52	13	28	50%
22	8	8	8	7	7	9	49	14	27	43%
23	7	9	7	8	8	10	50	16	26	33%
24	8	6	8	10	10	7	48	15	24	30%
25	8	8	7	8	8	8	47	14	23	30%
26	10	8	9	7	7	9	51	13	21	27%
27	7	8	7	9	9	9	48	13	25	40%
28	8	9	8	9	9	8	49	12	21	30%
29	8	8	9	7	7	8	48	15	26	37%
30	7	8	9	8	8	9	51	14	26	40%
31	8	8	7	9	9	8	49	6	23	57%
32	7	8	9	7	7	9	47	11	24	43%
33	8	7	9	9	9	8	49	7	22	50%
34	8	8	8	8	8	9	50	16	21	17%
35	9	7	10	10	10	8	54	13	25	40%
36	7	8	9	10	10	9	53	15	24	30%
	รวม						1831	477	875	37%

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม	N	A	ΣX	E_1	B	ΣF	E_2	ความก้าวหน้า
	36	60	1831	84.77	30	875	81.01	34%

ตาราง 19 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

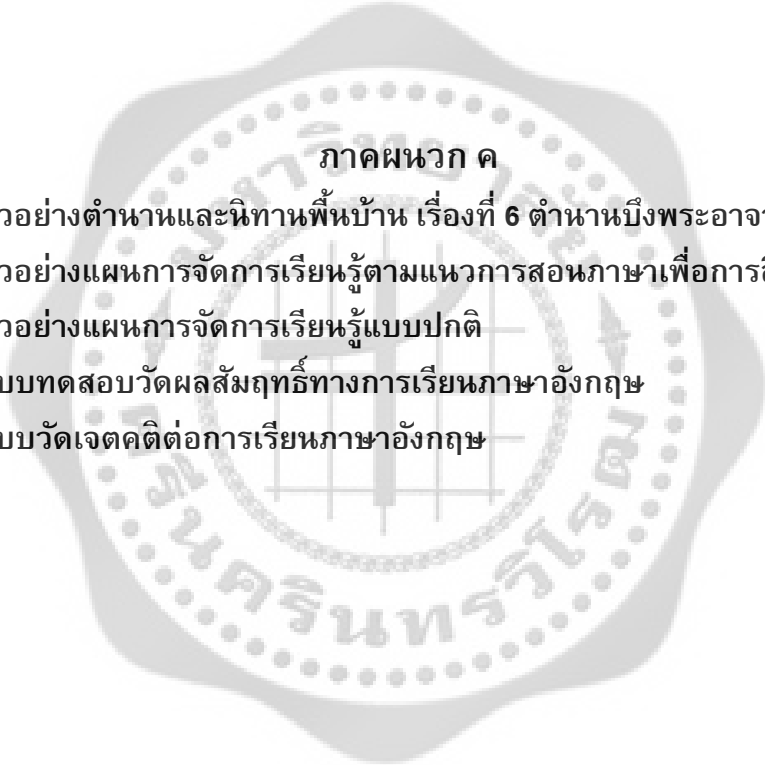
ข้อที่	p	r	เป็นข้อสอบฉบับจริงข้อที่	ข้อที่	p	r	เป็นข้อสอบฉบับจริงข้อที่
1	0.35	0.24	1	31	0.35	0.09	-
2	0.65	0.27	-	32	0.27	0.20	15
3	0.64	0.22	2	33	0.36	0.29	-
4	0.11	0.05	-	34	0.44	0.22	16
5	0.95	0.24	-	35	0.26	0.07	-
6	0.58	0.37	3	36	0.75	0.42	-
7	0.91	0.27	-	37	0.53	0.35	17
8	0.64	0.33	-	38	0.17	0.12	-
9	0.84	0.22	4	39	0.17	0.05	-
10	0.84	0.29	-	40	0.34	0.11	-
11	0.2	0.18	-	41	0.35	0.31	18
12	0.23	0.09	-	42	0.37	0.27	-
13	0.39	0.05	-	43	0.35	0.01	-
14	0.36	0.25	5	44	0.53	0.24	19
15	0.66	0.33	6	45	0.44	0.29	20
16	0.57	0.12	-	46	0.61	0.27	21
17	0.31	0.31	7	47	0.46	0.22	22
18	0.52	0.37	8	48	0.28	0.25	23
19	0.41	0.20	9	49	0.42	0.11	-
20	0.23	0.09	-	50	0.45	0.12	-
21	0.12	0.03	-	51	0.57	0.5	24
22	0.79	0.27	10	52	0.39	0.27	25
23	0.51	0.09	-	53	0.30	0.07	-
24	0.40	0.18	-	54	0.67	0.35	26
25	0.17	0.05	-	55	0.38	0.37	27
26	0.03	0.1	-	56	0.59	0.42	28
27	0.43	0.24	11	57	0.34	0.18	-
28	0.57	0.27	12	58	0.23	0.12	-
29	0.42	0.29	13	59	0.46	0.22	29
30	0.26	0.22	14	60	0.69	0.38	30

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เจตคติ	t	Sig	ผลการวิเคราะห์	เป็นข้อสอบจริง
ข้อ 1	5.07	*	ผ่าน	1
ข้อ 2	9.56	*	ผ่าน	2
ข้อ 3	8.43	*	ผ่าน	3
ข้อ 4	7.65	*	ผ่าน	-
ข้อ 5	6.66	*	ผ่าน	4
ข้อ 6	7.61	*	ผ่าน	-
ข้อ 7	8.27	*	ผ่าน	5
ข้อ 8	10.46	*	ผ่าน	-
ข้อ 9	9.85	*	ผ่าน	6
ข้อ 10	6.36	*	ผ่าน	7
ข้อ 11	7.52	*	ผ่าน	8
ข้อ 12	9.82	*	ผ่าน	9
ข้อ 13	6.28	*	ผ่าน	10
ข้อ 14	7.67	*	ผ่าน	11
ข้อ 15	7.06	*	ผ่าน	12
ข้อ 16	8.49	*	ผ่าน	-
ข้อ 17	7.48	*	ผ่าน	13
ข้อ 18	6.51	*	ผ่าน	-
ข้อ 19	8.14	*	ผ่าน	14
ข้อ 20	6.68	*	ผ่าน	15
ข้อ 21	6.74	*	ผ่าน	-
ข้อ 22	6.66	*	ผ่าน	-
ข้อ 23	8.00	*	ผ่าน	-
ข้อ 24	9.04	*	ผ่าน	16
ข้อ 25	6.21	*	ผ่าน	17
ข้อ 26	6.39	*	ผ่าน	-
ข้อ 27	7.95	*	ผ่าน	18
ข้อ 28	8.80	*	ผ่าน	19
ข้อ 29	7.00	*	ผ่าน	20
ข้อ 30	7.79	*	ผ่าน	-

ค่าความเชื่อมั่นเจตคติเท่ากับ .70

ภาคผนวก ค

- ตัวอย่างตำนานและนิทานพื้นบ้าน เรื่องที่ 6 ตำนานบึงพระอาจารย์
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตำนานและนิทานพื้นบ้าน
เรื่องที่ 6 : ตำนานบึงพระอาจารย์

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province
English Communicative Skills Development: Story 6
English Subject
Story: Myth of the Buddhist Priest Lake

Name Surname No

Grade Anuban Nakhon Nayok School

Muang District, Nakhon Nayok Province

Nakhon Nayok Primary Education Service Area Office

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: Story 6

Story: Myth of the Buddhist Priest Lake

Time Frame

120 Minutes

Instructions

1. To study the objective and detailing in story.
2. Students should do step by step of the activity and honest with yourself.
3. Students should do pre-test before reading the myth.
4. Students should read the myth 1-2 times.
5. Each student should ask, answer and discussion together
6. If students have any problems you should ask the teacher for suggestions.
7. After reading myth students should do post-test.

Objectives

1. To develop English skills listening, speaking, reading, writing and communication toward the myth of the Buddhist Priest Lake.
2. To explanation about important and proud of their local area.
3. To encourage students have a good attitude for English.

Contents

Myths and folklores of Nakhon Nayok province it should be consist of activities such as learning materials, illustrations and other instruments that can be used in a variety teaching of giving lectures, group learning and individual learning by using the teaching and learning in English to develop listening, speaking, reading, writing and communication skills.

Learning Materials

1. Pre test and post test
2. Myth of the Buddhist Priest Lake Story: 6
3. Illustrations

Learning Activities

Introduction Step

1. Teacher explains the objectives and evolution criteria.
2. Teacher gives story 6 for students.

Teaching Step

1. Teacher explains step by step for practice the activity.
2. Students should do step by step of the activity in story 6.
3. Students should do pre-test before reading.

Conclusion Step

1. Teacher and students conclude the activity together.
2. Students and teacher discuss together.
3. Students should do post-test after reading.

Assessment

1. Observation behavior of students participates in activity.
2. Environmental observation of participated students in activity.
3. Check papers test.

Evaluation Activities

1. Pre-Test
2. Story Sheet (6.1 – 6.7)
3. Post -Test
4. Pre-Test and Post-Test Answer Keys
5. Pre-Test and Post-Test Activity Record

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: Story 6 Pre-Test**English Subject Grade 4 Story: Myth of the Buddisht Priest Lake****Instruction:**

Mark an X on the correct answer in the answer sheet

1. Why is the Buddhist priest an important place?
 - a. Because it has a whirlpool
 - b. Because it is full of fish
 - c. Because it is a tourism attraction
 - d. Because the holy water
2. Which province is the Buddhist Priest Lake in?
 - a. Sakeao
 - b. Pathum Thani
 - c. Prachin Buri
 - d. Nakhon Nayok
3. Which district is the Buddhist Priest Lake in?
 - a. Muang District
 - b. Ban Na District
 - c. Pak Phli District
 - d. Ongkharak District
4. What period did the Myth of the Buddhist Priest Lake take place?
 - a. Thonburi
 - b. Ayutthaya
 - c. Sukhothai
 - d. Rattanakosin

5. Why did the Buddhist priest become a crocodile?
 - a. He was controlled
 - b. It was just for acting
 - c. He investigated for people in community
 - d. He wanted to show his magic
6. What did the students feel after the Buddhist priest became a crocodile?
 - a. Happy
 - b. Fear
 - c. Angry
 - d. Sad
7. Why couldn't the Buddhist priest become a man again?
 - a. Because the holy water bowl fell on ground
 - b. Because there was not enough holy water
 - c. Because the water was not holy
 - d. Because his students didn't give him the holy water
8. What did not the Buddhist priest's the students in this story have goodness?
 - a. Compassion
 - b. Loss of wisdom
 - c. Lack of wisdom
 - d. Fairness
9. Where did the Buddhist priest go to when he couldn't turn back into a man?
 - a. A lake
 - b. The sea
 - c. A river
 - d. A swamp
10. Which most of the choice shows relationship?
 - a. Priest- Crocodile
 - b. Priest- Students
 - c. Priest- Holy Water
 - d. Priest- Village people

Story Sheet: 6.1**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

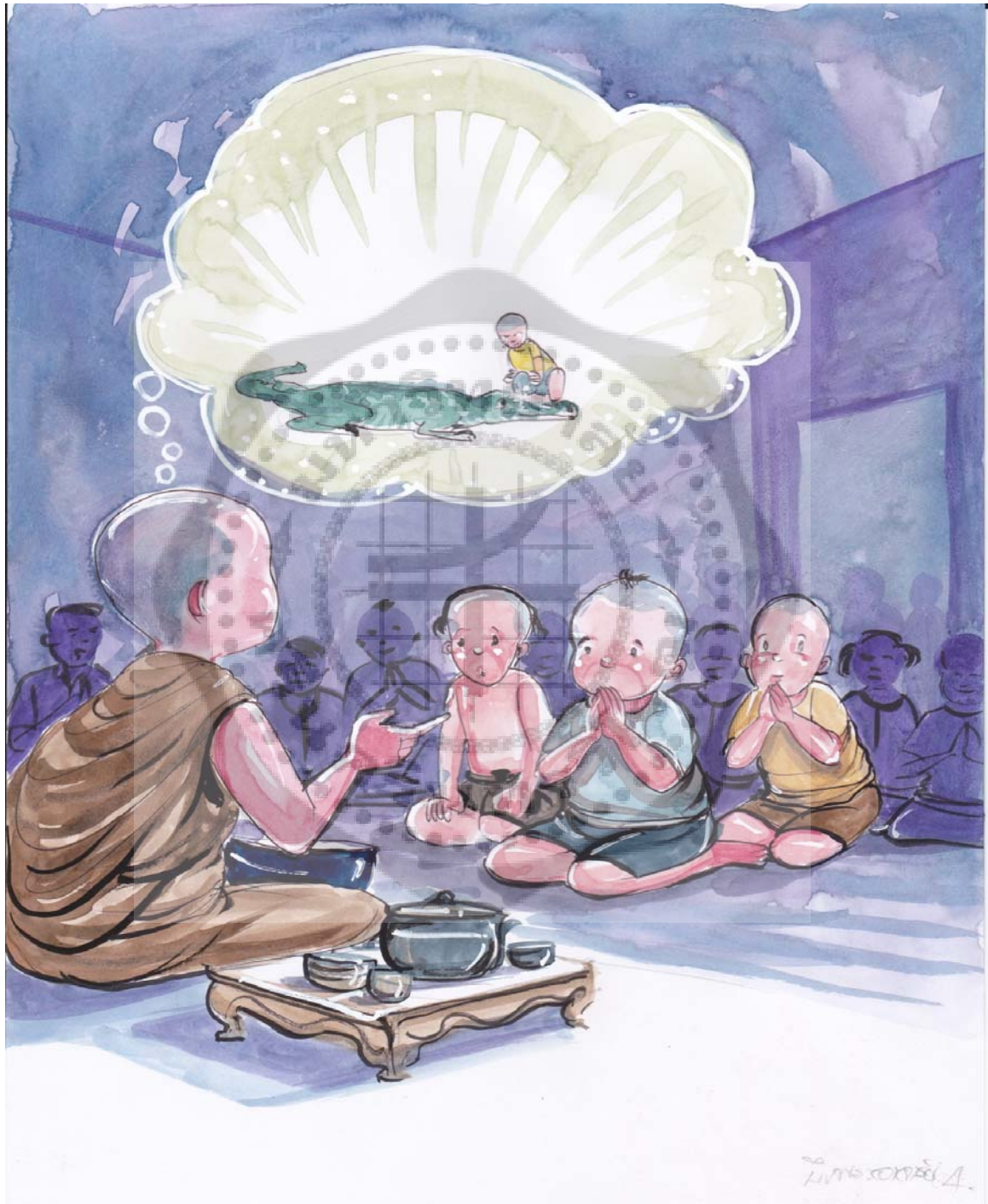
It was told that during the Ayutthaya Buddhist priest found a home near the holy water that called The Buddhist Priest Lake at Nakhon Nayok province.

Story Sheet: 6.2**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

He was a priest and good at magic that made people in village respected and brought children to study with him.

Story Sheet: 6.3**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

Some of his students didn't believe in his magic so they asked him to change himself. His students beg Buddhist priest for changing. Buddhist priest, his students and villagers had ceremony meeting.

Story Sheet: 6.4**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

**Before the changing, he made holy water and ordered his students,
“I will go down to the river after the ceremony”**

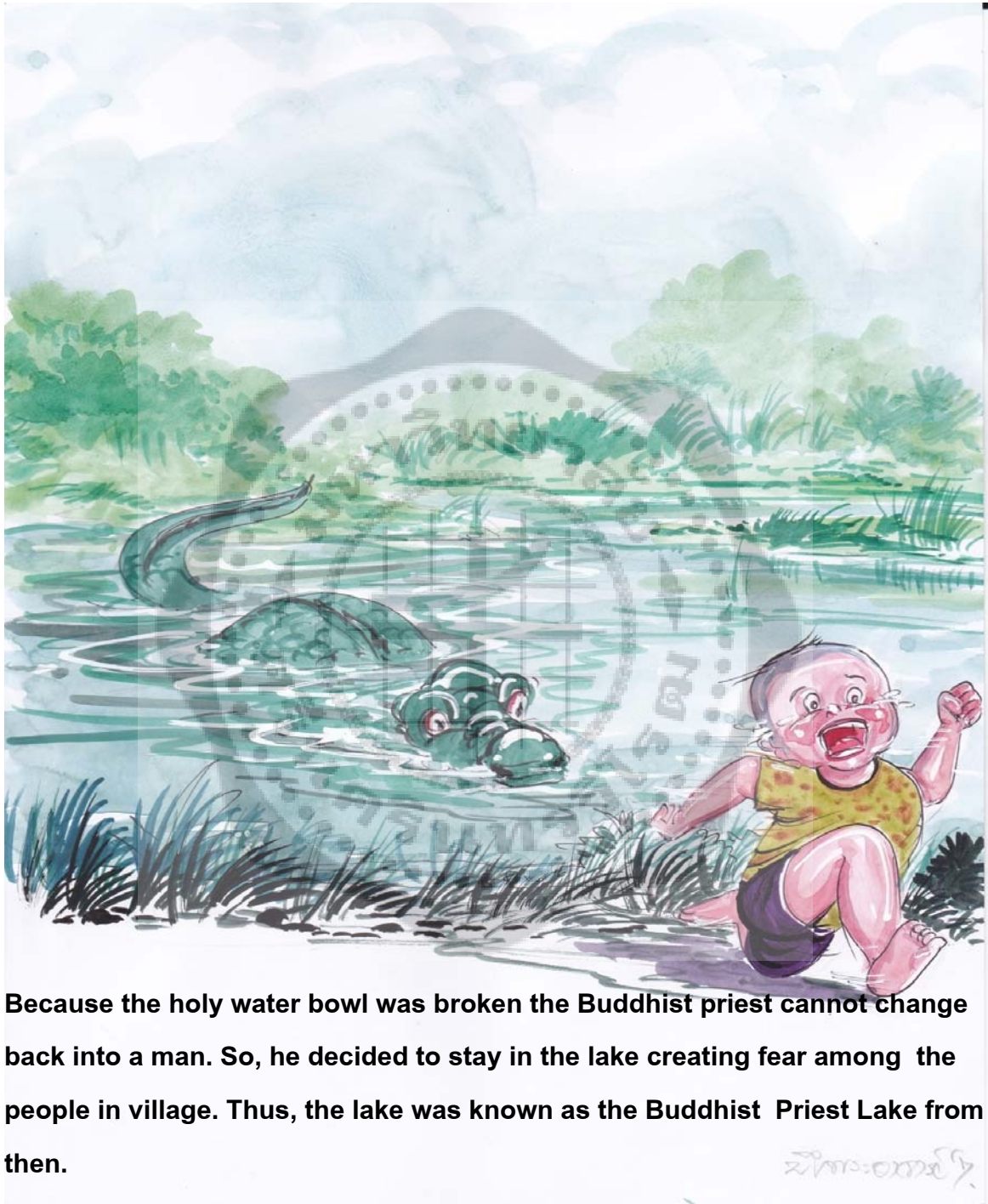
Story Sheet: 6.5**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

“And when I come up, I will become a crocodile for all of you to see. You should prepare the holy water and pour it on the crocodile’s head, so that I can get back. With that order, he started the special ceremony and walked straight into the water”.

Story Sheet: 6.6**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

Not long after, a very big crocodile slowly swam towards the students.

The villagers were afraid and frightened so they ran away breaking the holy bowl water.

Story Sheet: 6.7**Story: Myth of the Buddhist Priest Lake**

Because the holy water bowl was broken the Buddhist priest cannot change back into a man. So, he decided to stay in the lake creating fear among the people in village. Thus, the lake was known as the Buddhist Priest Lake from then.

Worksheet 6 (For Teacher)
Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake

Instructions:

Teacher speaks vocabulary 2 times and students should write number with the correct figures of the teacher says that vocabulary.

1. pour
2. fear
3. monk
4. lake
5. priest
6. broke
7. crocodile
8. magic
9. frightened
10. among

Name Class No

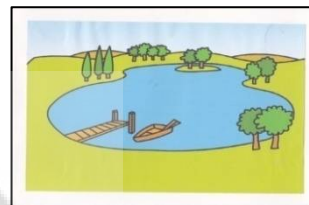
Worksheet 6

Objectives: To practice the listening of vocabulary of the Myth of the Buddhist Priest Lake.

Instruction: Listening vocabulary and writing a number with the right figures of the teacher says that vocabulary.

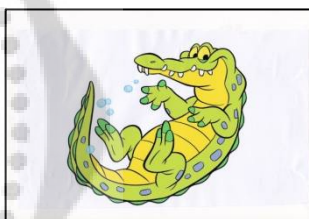

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: Story 6 Post-Test

English Subject Grade 4 Story: Myth of the Buddhist Priest Lake

Instruction:

Mark an X on the correct answer in the answer sheet

1. Why is the Buddhist Priest Lake an important place?
 - a. Because the holy water
 - b. Because it is full of fish
 - c. Because it is a tourism attraction
 - d. Because it has a whirlpool

2. Which province is the Buddhist Priest Lake in?
 - a. Sakeao
 - b. Nakhon Nayok
 - c. Pathum Thani
 - d. Prachin Buri

3. Which district is the Buddhist Priest Lake in?
 - a. Pak Phli District
 - b. Ban Na District
 - c. Ongkharak District
 - d. MuangDistrict

4. What period did the Myth of the Buddhist Priest Lake take place?
 - a. Thonburi
 - b. Rattanakosin
 - c. Sukhothai
 - d. Ayutthaya

5. Why did the Buddhist priest become a crocodile?
- a. He was controlled
 - b. He wanted to show his magic
 - c. It was just for acting
 - d. He investigated for people in community
6. What did the students feel after the Buddhist priest became a crocodile?
- a. Fear
 - b. Happy
 - c. Angry
 - d. Sad
7. Why couldn't the Buddhist priest become a man again?
- a. Because the water was not holy
 - b. Because there was not enough holy water
 - c. Because the holy water bowl fell on ground
 - d. Because his students didn't give him the holy water
8. What did not the Buddhist priest's the students in this story have goodness?
- a. Compassion
 - b. Loss of wisdom
 - c. Fairness
 - d. Lack of wisdom
9. Where did the Buddhist priest go to when he couldn't turn back into a man?
- a. The sea
 - b. A lake
 - c. A river
 - d. A swamp
10. Which most of the choice shows relationship?
- a. Priest- Holy Water
 - b. Priest- Students
 - c. Priest- Crocodile
 - d. Priest- Village people

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: Story 6 Pre-Test**Answer Key English Subject Grade 4****Story: Myth of the Buddhist Priest Lake - 10 Articles**

1. d

2 d

3. d

4. b

5. c

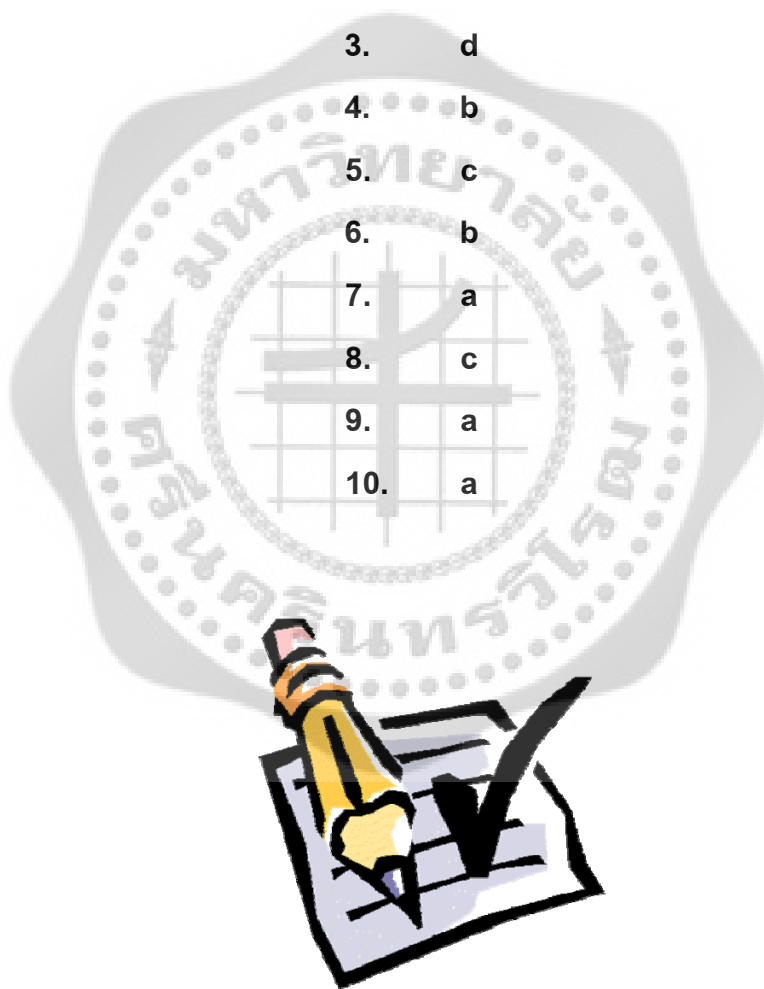
6. b

7. a

8. c

9. a

10. a

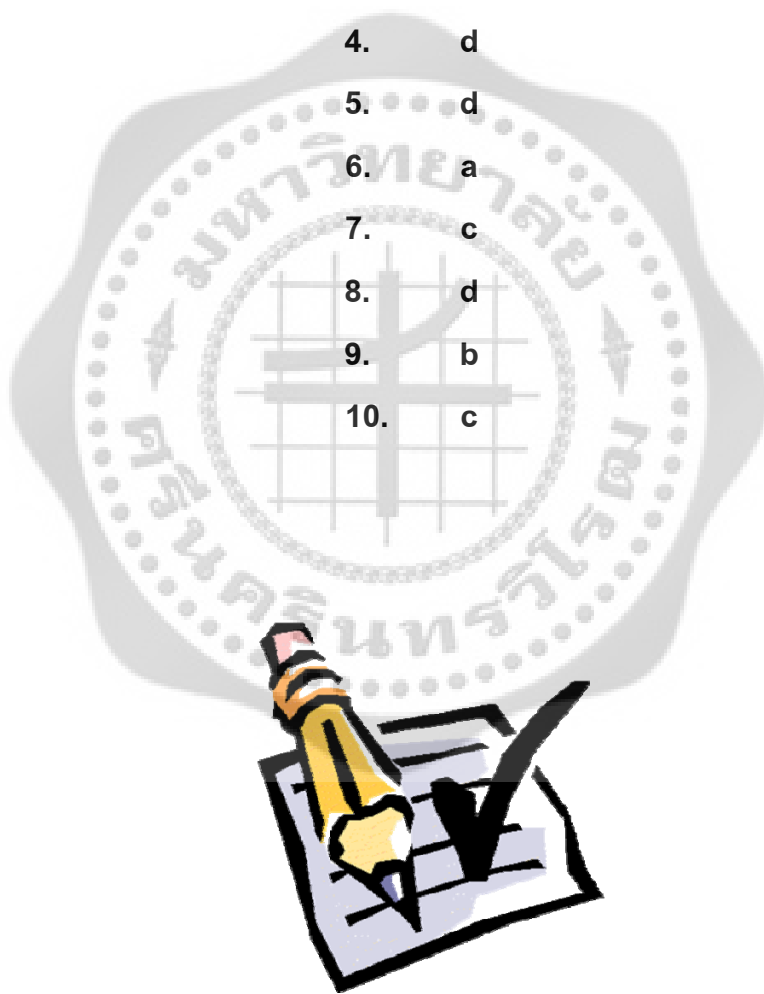
Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: Story 6 Post-Test

Answer Key English Subject Grade 4

Story: Myth of the Buddhist Priest Lake - 10 Articles

1. a
2. b
3. c
4. d
5. d
6. a
7. c
8. d
9. b
10. c

Grade 4/2 Pre-Test and Post- Test Results Record of Academic Year 2013

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province

Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake

Name	Pre-Test Score	Post- Test Score	Development
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แผนที่ 16 – 18

Communicative Language Teaching learning plans 16– 18

Department of Foreign Languages (English)

Grade 4

Unit : Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province

Subject Code E14101

Topic : Myth of the Buddhist Priest Lake

2nd Semester

Teacher : Miss Pattama Wassamakkee

Timeframe : 3 hours

.....

1. Learning Standard/ Indicators

Strand 1: Language for Communication

Strand FL1.1 : Understanding and ability in interpreting what has been heard and read from various of media, and ability to express opinions with reasons

Indicator

FL1.1 P.4/1: Act in compliance with orders requests and simple Instructions heard or read.

FL 1.1 P.4/2: Pronounce and spell the given words; accurately read aloud groups of words, sentences, simple texts and chants by observing the principles of reading.

FL 1.1 P.4/4: Answer the questions from listening to and reading sentences dialogues and simple tales.

Standard FL1.2: Possessing language communication skills for effective exchange of information; efficient expression of feelings and opinions

Indicator

FL 1.2 P.4/1: Speak/write in an exchange in interpersonal communication.

Standard FL1.3: Ability to speak and write about information, concepts and views on various matters

Indicator

FL1.3 P.4/2: Speak/draw pictures to show relationships of various objects around them according to what they have heard or read.

2. Core Content

Learning English for Communication through myths and folklores to develop English listening, speaking, reading and writing skills; so that students are able to analyze and use English in their daily lives, cherish Thai nationalism, be proud of their local community as well

as having a good attitude towards the English language.

3. Learning Objectives

3.1 To develop English skills listening, speaking, reading, writing and communication towards the myth of the Buddhist Priest Lake folklore.

3.2 To explanation about important and proud of their local area.

3.3 To encourage students have a good attitude for English.

4. Learning Strand

4.1 Knowledge

4.1.1 Command, requests and recommendation.

4.1.2 Simple words, phrases, sentences, messages, dialogues and chants.

4.1.3 Accurate communication of stories heard and read.

4.1.4 Vocabularies and sentence structures.

4.1.5 Meanings of words/phrases of objects around us.

4.2 Process Skills

4.2.1 Following simple commands and requests instruction as heard or read.

4.2.2 Accurately read aloud groups of words, pronounce and spell sentences, simple texts and chants.

4.2.3 Answering questions from the stories heard and read.

4.2.4 Choosing sentences used in conversations such as: greetings, saying farewells, apologies and introductions.

4.2.5 Speak/ draw to connect the relationship of objects around us from what is heard or read.

Function	Language Item	Vocabulary	Pronunciation
Listening, speaking, reading and writing about story of the Buddhist Priest Lake	- Past Simple Tense - Present Continuous Tense - Past Continuous Tense	- noun: crocodile, Buddhist, priest, monk, lake, salesman, magic, fear, straight, - verb: pour, break, Hold (held), creep (crept)believe, prepare, create, come up - adjective: magic, afraid, frightened, straight - adverb: straight - adverb clause: thus, so, but, though - preposition: among	Initial sounds: /θ/, /ð/ Final sounds: /-l/, /-ŋ/, /st-/, Vowel sounds: /eɪ/, /u:/,

4.3 Desired Characteristic- Cherishing Thai Nationalism

5. Learner's Key Competencies

- 5.1 Communication Capacity
- 5.2 Thinking Capacity
- 5.3 Problem- Solving Capacity
- 5.4 Capacity for Applying Life Skills
- 5.5 Capacity for Technological Application

6. Worksheets/ Tasks

6.1 **Worksheet 6** – Listening and Speaking

6.2 **Task 11** – Have students write a bubble map and sentences as well as present their work about the Myth of the Buddhist Priest Lake.

6.3 **Task 12** - Have students do a role play on the Myth Of the Buddhist Priest Lake

7. Evaluation and Assessment/ Evaluation Criteria

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Pronunciation Observance 1.1 Correct pronunciation	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Using stress in words/sentences correctly.	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Uses stress in majority of words/sentences.	Correct vocabulary and sentence pronunciation in majority of contents. No stress in words or sentences.	Wrong words/sentences pronunciation leading to failed communication.	5	10

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
1.2 Quickness and able to tell word meanings	Able to pronounce words continuously. Clear pronunciation/ communication level. Able to tell word meanings correctly.	Some stutter pronunciations but able to communicate. Able to tell word meanings but with no more than 1 mistake.	Pronounce word by word, stopping often and no clear communication. Able to tell word meanings but with no more than 2 mistakes.	Able to pronounce some words but, not able to communicate meanings. Able to tell word meanings but with more than 2 mistakes.	5	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Points	Quality Level
18 – 20	Excellent
15 – 17	Good
12 – 14	Average
10 – 11	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Writing Task 1.1 Contents	Correct writing that covers the contents thoroughly.	Correct writing that covers majority of the contents.	Some mistakes in writing and the writing do not cover the contents.	Many mistakes in writing and very little information are given.	2	8
1.2 Vocabulary words, proverbs and sentence structures.	Use of suitable, correct and various vocabulary words, proverbs and language structures.	Use of suitable and correct vocabulary words, proverbs and language structures.	Use of easy vocabulary words, proverbs and language structures. Some mistakes found.	Use of easy vocabulary words, proverbs and language structures. Some mistakes found.	2	8
1.3 Elements of writing.	Elements of Writing consists of: Initiation Creativity Continued story connection Interesting.	Elements of Writing consists of: Continued story connection Interesting.	Elements of Writing consists of: Interesting material but, lack of continued story connection.	Elements of Writing consists of: Uninteresting material	1	4
Total					5	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Listening Observance 1.1 Knowing the meaning of performance.	Able to respond to words or sentences heard. Able to act out orders correctly.	Able to respond to words or sentences heard. Able to act out majority of the orders.	Able to respond to majority of the words or sentences heard.	Able to respond to words or sentences heard a little bit.	5	10
1.2 Quickness	Able to respond very quickly to all the words or sentences heard.	Able to respond very quickly to majority of the orders or sentences heard.	Able to respond very quickly to majority of the words or sentences heard.	Absence of quickness in responding to the words or sentences heard.	5	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
18 – 20	Excellent
15 – 17	Good
12 – 14	Average
10 – 11	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Speaking/ Communication Skills 1.1 Accuracy	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Using stress in words/sentences correctly.	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Uses stress in majority of words/sentences.	Correct vocabulary and sentence pronunciation in majority of contents. No stress in words or sentences.	Wrong words/sentences pronunciation leading to failed communication.	2	8
1.2 Quickness	Continuous and clear speech leading to good communication.	Stutter speech but still able to communicate.	Speaks word by word and stops occasionally. No clear communication.	Able to read some words and not able to communicate clearly.	2	8
1.3 Using gestures/tones in speaking.	Suitable gestures and tones used in narration.	Suitable tones used but gestures not appropriate for narration.	Speaking in a non-natural form. No gestures involved.	Little speech was spoken.	1	4
Total					5	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Cooperation in Group	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks all work process steps. Involved in work problem solving. Records work processes in detail leading to a quality work.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Sometimes involved in work problem solving. Brief record of work problems and problem solving.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Sometimes involved in work problem solving.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Is not involved in work problem solving.	10	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
9 – 10	Excellent
7 – 8	Good
5 – 6	Average
1 – 4	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Preserving and Inheriting Local Wisdom (Cherishing Thai Nationalism)	Tell about a local wisdom of local area. Join and invite family members, friends and others to join activities that involve local wisdoms used in everyday life.	Tell about a local wisdom of local area. Join and invite family members and friends to join activities that involve local wisdoms.	Tell about a local wisdom of local area. Join activities that involve local wisdoms.	Not interested in local wisdoms.	10	10
Total					10	10

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
9 – 10	Excellent
7 – 8	Good
5 – 6	Average
1 – 4	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Works/ Presentation 1.1 Works/ worksheet/task	Able to make works that cover the contents, are correct and complete. Has creativity.	Able to make works correct and complete. Has creativity.	Able to make works correct and is rather complete with some errors. Has creativity.	Able to finish some works but needs a lot of improvements.	3	12
1.2 Work Presentation	- Correct pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds according to the principles of pronunciation. - Interesting and continuous oral presentation.	- Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in 1-3 places. - Interesting oral presentation, stopping only 1-3 times.	Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in 4-6 places. - Not a continuous oral presentation, stopping 4-6 times.	Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in more than 6 places. - Uninteresting oral presentation.	2	8
Total					10	20

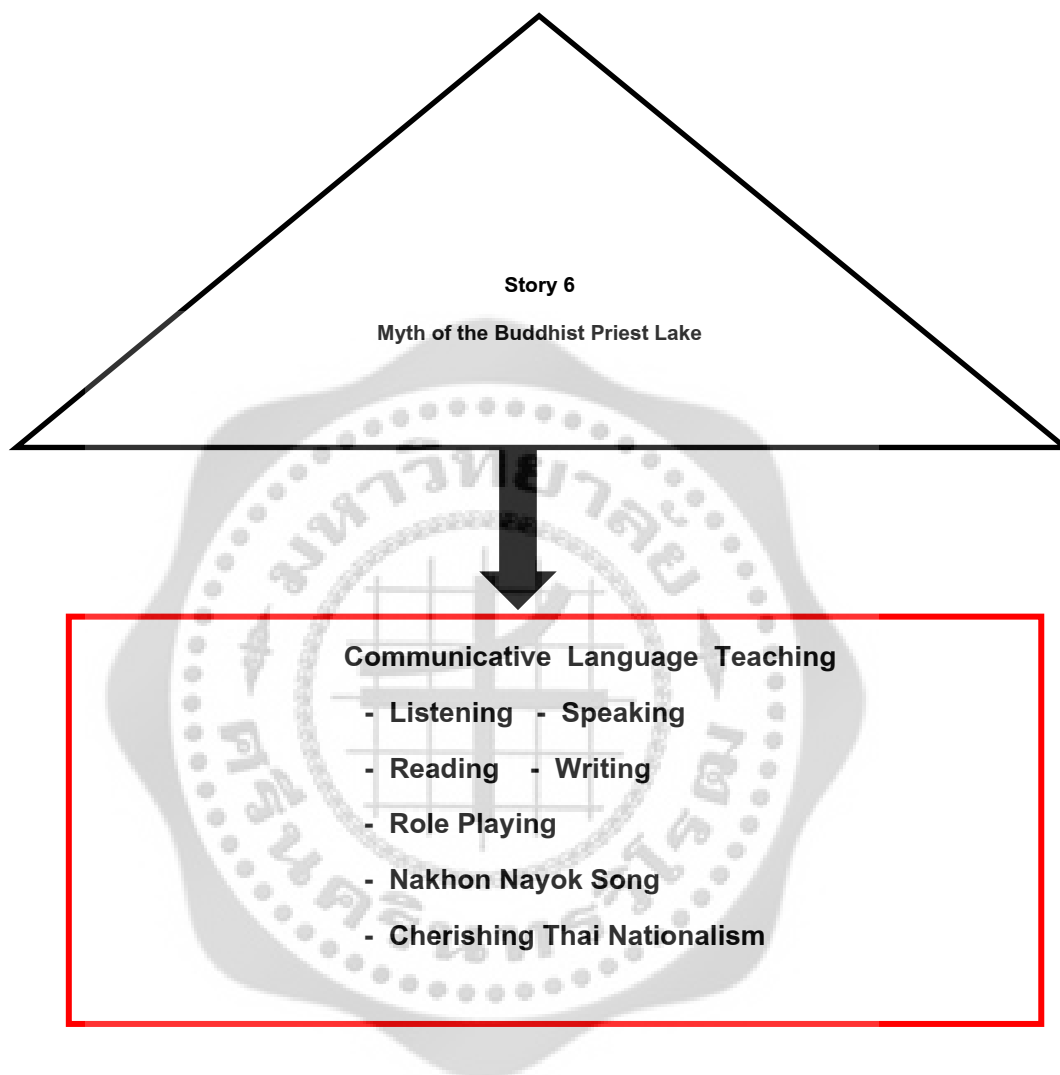
Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Role Play 1.1 Preparation	- specified story contents, steps and work processes - divided responsibilities among group members equally - participation of all members - clear and appropriate role play	- specified story contents, steps and work processes - divided responsibilities among most of the group members	- specified story contents, steps and work processes - divided responsibilities among some of the group members	- specified story contents, steps and work processes - divided responsibilities to only a few of the group members	1	4
1.2 Role Play - Actions/ Gestures - Pronunciation	- use of appropriate actions regarding the story - appropriate words/phrases used	- use of appropriate actions regarding the story - mostly used appropriate words/phrases	- use of appropriate actions regarding the story - sometimes used appropriate words/phrases	- inappropriate use of actions and words/phrases	2	8
1.3 Performance Format	- appropriate performance in accordance with the story - excellent , clear communication level -creative	- appropriate performance in accordance with the story - good, clear communication level - creative	- appropriate performance in accordance with the story - but lacks in clear communication making it difficult to understand	- inappropriate performance in accordance with the story - lacks in clear communication	2	8

8. Communicative Language Teaching

Learning with English for Communication Skills Diagram

9. Learning Activity for Communicative Language Teaching

Warm Up

9.1 Teacher greets the students and sing “Nakhon Nayok” song together.

Presentation

9.2 Teacher introduces local historical location-Myth of Buddhist Priest Lake, Nakhon Nayok Province.

9.3 Teacher presents story and illustrations of Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province, **Story 6 - Myth of the Buddhist Priest Lake.**

9.4 Teacher provides hands out the Myth of the Buddhist Priest activity and have students do 10 items on the pre-test.

9.5 Teacher presents vocabulary words that students should know from the Myth of the Buddhist Priest Lake.

noun : crocodile, Buddhist, priest, knowledge, monk, lake, salesman,
magic, fear, straight

verb : pour, break, hold (held), creep (crept), believe, prepare, create

adjective: magic, afraid, frightened, straight

adverb: straight

adverb clause : thus, so, but, though

preposition: among

9.6 Teacher shows flashcards of vocabularies and illustration on vocabulary words and sentences.

9.7 Teacher asks students easy questions to motivate the students to answer such as, Is this/that? or this/that?

9.8 Students read out loud and spell the vocabulary words with the teacher. Have them do it several times until they are fluent in it.

9.9 Students play the game Look and Write (Attachments) to practice spelling and writing the vocabulary words.

Practice

9.10 Students should listen, speak and tell meaning of vocabulary.

9.11 Have all the students, in groups of boys and girls or pair, for listening, speaking and meaning of vocabulary.

9.12 Students do **worksheet 6** for listening and speaking (Attachments).

9.13 Teacher shows Myth of the Buddhist Priest Lake in an idea diagram to students.

9.14 Teacher has students read the story to themselves as well as, looks at the illustrations once.

9.15 Once finished reading, the teacher asks the students about their understanding of the story and allow the students to ask questions to the teacher and their friends. The teacher should answer the students' questions as well as let them look at the illustrations for better understanding until all the students understand perfectly well.

9.16 Teacher repeatedly asks simple questions and has students answer regarding the Myth of the Buddhist Priest Lake.

Example:

-Questions that begin with A: Was/ Were? B: Yes/ No

A: Did? B: Yes/ No

- Questions using question words

A: What/ Who/ Where/ When/ How many?

B:.....

9.17 Have all the students, in groups of boys and girls or pairs, practice reading the Myth of the Buddhist Priest Lake from the beginning to the end, look at the illustrations, pronounce words after the teacher and allow them to practice until they are proficient.

9.18 Teacher asks simple question on the Myth of the Buddhist Priest Lake and have students answer them so they get a better understanding of the story and are able to answer them correctly.

9.19 Have all the students, in groups of boys and girls or pairs, practice asking-answering questions on the Myth of the Buddhist Priest Lake until they are proficient and are able to understand the story.

9.20 Teacher converses and asks questions on the story. Have students help each other answer the questions and recount the story from the beginning to the end to get better understanding.

9.21 Teacher shows the idea diagram of the Myth of the Buddhist Priest Lake to students. Then teacher and students help conclude the story and read it out loud once more.

Production

9.22 Divide students into groups of 6-7 students.

9.23 Have students do **Task 11:** Write a mind map on the Myth of the Buddhist Priest Lake as well as present their works according to the details below:

- Each group help each other tell the story from the beginning to the end. Each group should only use one sentence each. The teacher should grade each group on how they speak the sentences.

- Teacher hands out 1 blank sheet to each group. Have them write down an idea map from the beginning of the story to the end. Have them put the story in order and write down simple sentences from the story.

- Teacher gives out one colored pen to each group (different color each group) and hand out the idea diagram papers to each group to check and make corrections to the sentences with the pen that the teacher handed out. Each group has a time limit that the sets up. Teacher signals when the time is up and have students rotate the paper to another group. Do the same thing twice until each group has their own paper and they recheck it again.

- Each group takes their corrected work and has a representative from each group present it to the class.

9.24 Teacher has students to **Task 12:** Role play. Students stay in the same assigned groups for the role play. The teacher divides the story into 6 parts and assigns each group the parts. The students will not get the dialogues, they have to come up with it themselves by using simple and easy sentences.

9.25 Students and teacher help each other conclude the role play. Teacher converses with the students on the importance and love for the local community, being proud and cherishing Thai nationalism.

9.26 Teacher hands out Task 13, role play as homework.

- Divide students into 6 groups of 6 students (students are allowed to choose their own groups).

- Teacher has a representative from each group come and choose a topic from the Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: 1) Myth of the Dong Lakorn Village 2) Myth of Chief Darn God Shrine 3) Myth of Mount Cha-ngok Hill 4) Myth of the Nang Buat Hill 5) Myth of Ongkharak God Shrine and 6) Myth of the Buddhist Priest Lake.

- Have each group come up with simple English conversations/sentences from the chosen story as homework.

- Students do the role play in the next class period.

Wrap up

9.27 Students do 10 items on the post-test of Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province, Story 6- Myth of the Buddhist Priest Lake.

9.28 Students and teacher help each other conclude the story. Allow the students to express their opinions on the Myth of the Buddhist Priest Lake. Teacher asks the students whether they had fun and understood more because of the interesting story and illustrations in the activity as well as being able to do a role play. Ask them how much love for their local area, motherland and their nation occurred. Ask the students whether they should preserve and carry on their local wisdoms.

9.29 Students and teacher sing the song “Nakhon Nayok” together.

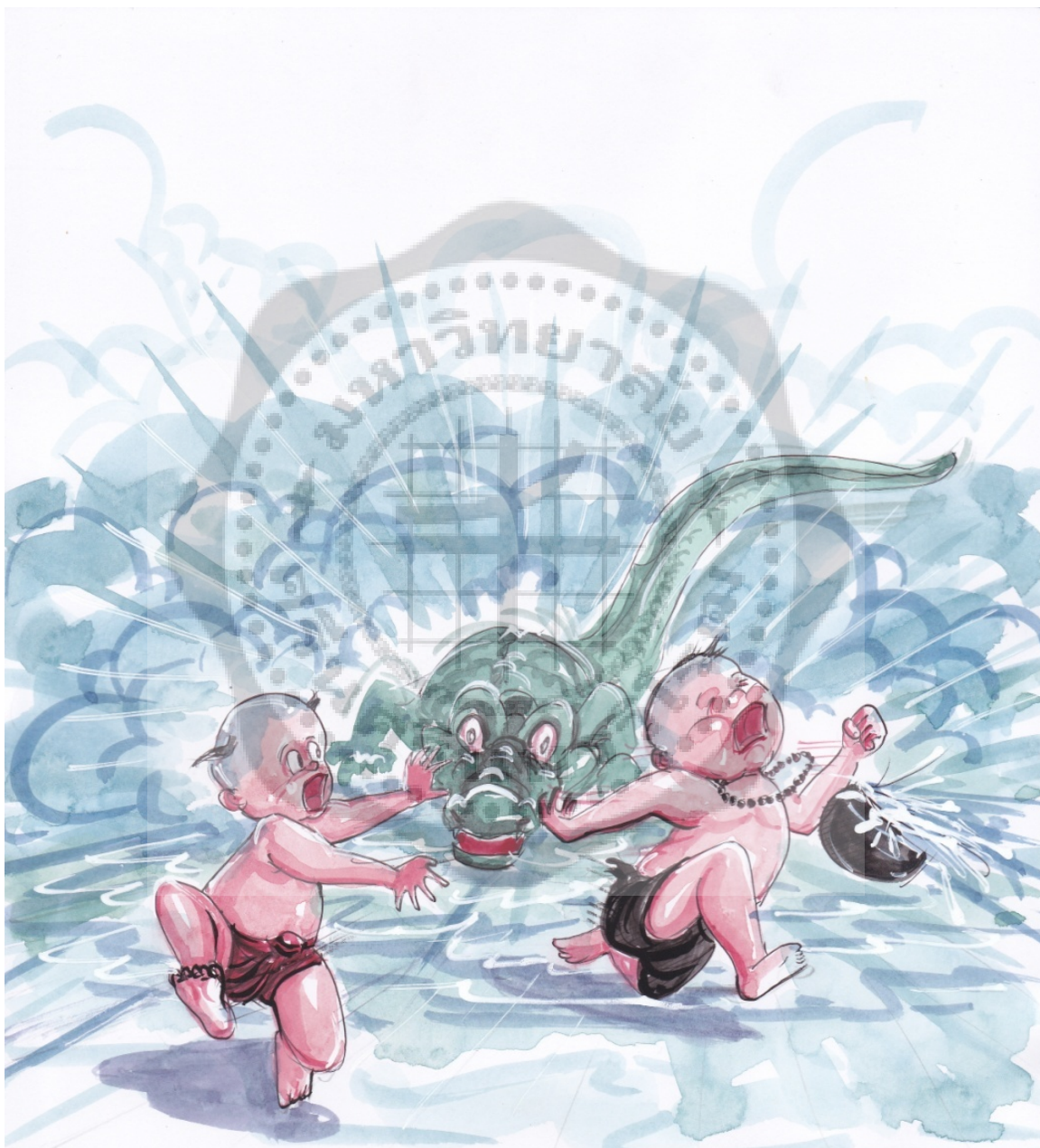
10. Aids/ Materials/ Learning Sources

- 10.1 Nakhon Nayok song chart
- 10.2 Vocabulary and picture flash cards on the Myth of the Buddhist Priest Lake
- 10.3 Worksheet 6 – Listening and Speaking
- 10.4 Idea diagram of Myth of the Buddhist Priest Lake
- 10.5 Task 11,12,13
- 10.6 Myths and Folores of Nakhon Nayok Province Story: 6 Myth of the Buddhist Priest Lake
- 10.7 Different colored pens

Attachments

Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province
English Communication Skills Development: Story 6
English Subject
Story: Myth of the Buddhist Priest Lake

Name Surname No

Grade Anuban Nakhon Nayok School

Muang District, Nakhon Nayok Province

Nakhon Nayok Primary Education Service Area Office

Idea Diagram: Myth of the Buddhist Priest Lake

1. It was told that during Ayutthaya Period the Buddhist priest found a home near this lake.
2. He was a priest and good at magic.
3. Many of the villagers brought children to study with him.
4. Some of his students didn't believe in his magic.
5. So they asked him to change himself.
6. Before the change he made holy water.
7. The Buddhist Priest ordered his students "I will go down to the river after the ceremony and when I come up, I will become a crocodile for all of you to see. You should prepare the holy water and pour it on the crocodile's head so that I can get Back."
8. With that order, he started the special ceremony and walked straight into the water.
9. Not long after, a very big crocodile slowly swam towards the students.
10. The villagers were afraid and frightened so they ran away breaking the holy bowl water.
11. Thus, the lake was known as the Buddhist Priest Lake from then.

Game: Look and Write

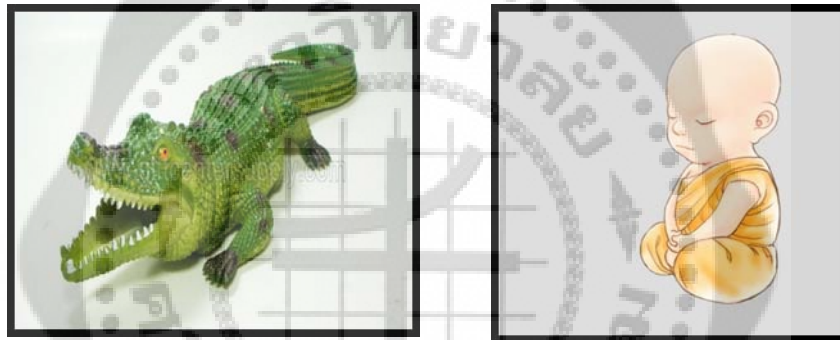
Objectives:

1. To practice spelling words.
2. To have students spell vocabulary words correctly.

Medias- Materials: Picture Flash Cards

Activity Proceeding Process

1. Divide students into groups of 6-7 students.
2. Hand out 1 blank sheet of paper to each group.
3. The teacher shows picture flashcards for the students to see, the one below:

4. Students help each other write down the vocabulary words like, ***crocodile*** and ***priest***.
5. The first group to finish should all raise their hands and answers for the teacher to check. If correct, the group gets a point.
6. Repeat it again as long as the time permits.

Evaluation

Check for the correctness of the vocabulary words.

Worksheet 6 (For Teacher)**Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake****Instructions:**

Teacher speaks vocabulary 2 times and students should write number with the correct figures of the teacher says that vocabulary.

1. pour
2. fear
3. monk
4. lake
5. priest
6. broke
7. crocodile
8. magic
9. frightened
10. among

Name Class No

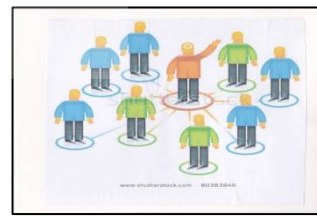
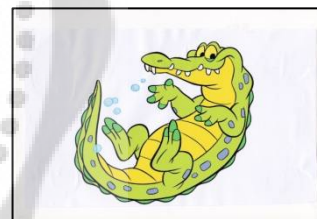
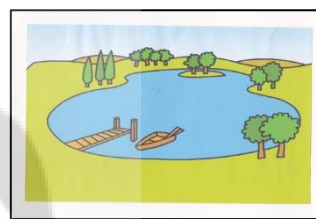
Worksheet 6

Objectives:

To practice the listening of vocabulary of the Myth of the Buddhist Priest Lake.

Instruction:

Listening vocabulary and writing a number with the right figures of the teacher says that vocabulary.

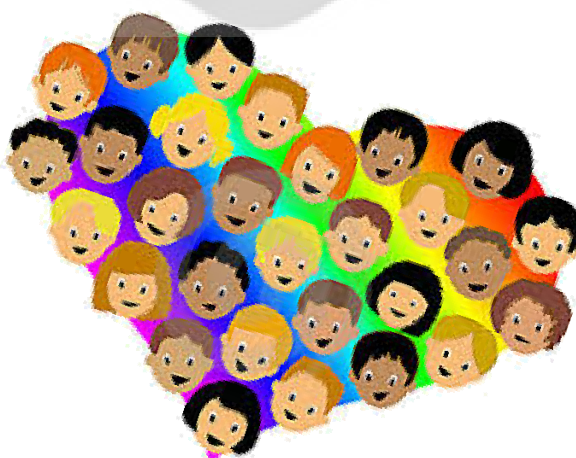
Task 11

Group Class..... No

Instructions:

1. Students divide into groups of 6-7 students.
2. Students write down an idea diagram by mind mapping of the Myth of the Buddhist Priest Lake.
3. Teacher gives out one colored pen to each group (different color each group) and hand out the idea diagram papers to each group to check and make corrections to the sentences with the pen that the teacher handed out. Each group has 3 minutes to correct the papers. Teacher signals when the time is up and have students rotate the paper to another group. Do the same thing twice until each group has their own paper.
4. Take the work of each group to be checked for accuracy.
5. Each group presents their oral presentation.

dreamstime

Task 11

Group Class..... No

Mind Mapping

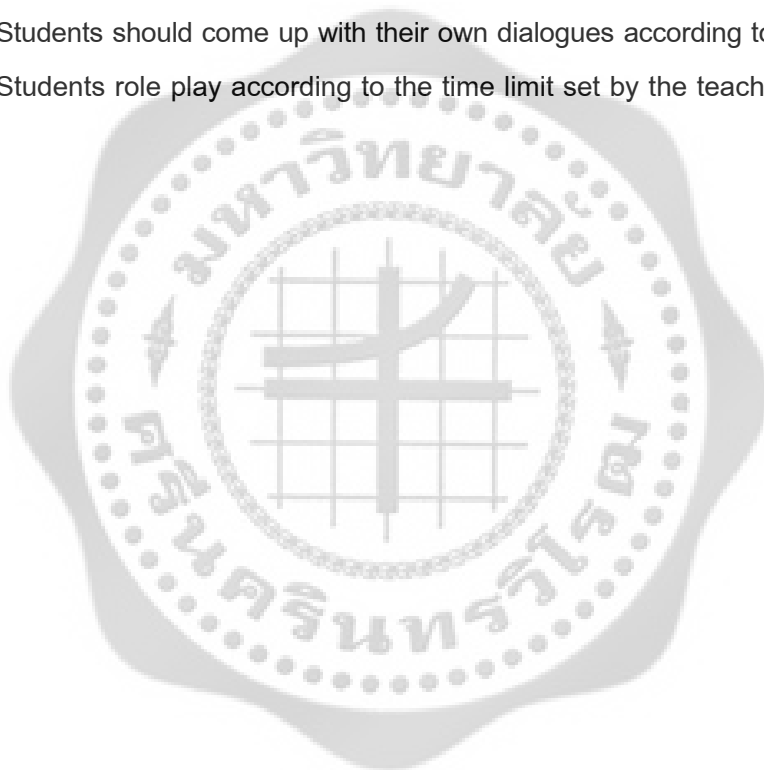
Task 12

Instructions:

Have students do a role play.

1. Divide students into groups of 6-7 students.
2. Teacher divides the Myth of the Buddhist Priest Lake story into 6 parts.
3. Students should come up with their own dialogues according to the parts given.
4. Students role play according to the time limit set by the teacher.

Task 13

Instructions: Have students do a role play.

1. Divide students into 6 groups of 6 students (students are allowed to choose their own groups).
2. Teacher has a representative from each group come and choose when they get to perform the 6 role plays from the Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province. Have each group come up with simple English conversations/sentences from the chosen story and practice.

Story 1: Myth of the Dong Lakorn Village

Story 2: Myth of the Chief Darn God Shine

Story 3: Myth of Mount Cha-ngok

Story 4: Myth of the Nang Buat Hill

Story 5: Myth of the Ongkharak God Shrine

Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake

3. Each group act out their role play within the time limit the teacher sets up.

Pre-Learning and Post- Learning Activity Record Grade: 4/2 Academic Year: 2013 Department of Foreign Languages (English) Myths and Folklores of Nakhon Nayok Story: 6 Myth of the Buddhist Priest Lake

No.	Pre-Lesson Score	Post- Lesson Score	Development
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			

Remarks: Pretest scores- post test scores equals to development +..... or -

From the record of students, post-test scores increased bystudents with the percentage of..... and post-test scores decreased by.....students with the percentage of.....Total Score Percentage.....Three Highest Post-Test Scores:

1.
2.
3.

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แผนที่ 16 – 18

Traditional Method Learning Plans 16 - 18

Department of Foreign Languages (English)

Grade 4

Unit: Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province

Subject Code E14101

Topic: Myth of the Buddhist Priest Lake

2nd Semester

Teacher: Miss Pattama Wassamakkee

Timeframe: 3 hours

Learning Standard/ Indicators

Strand 1: Language for Communication

Standard FL1.1: Understanding and ability in interpreting what has been heard and read from various of media, and ability to express opinions with reasons

Indicator

FL1.1 P.4/1: Act in compliance with orders, requests and simple instructions heard or read.

FL1.1 P.4/2: Pronounce and spell the given words; accurately read aloud groups of words, sentences, simple texts and chants by observing the principles of reading.

FL1.1 P.4/4: Answer the questions from listening to and reading sentences dialogues and simple tales.

Standard FL1.2: Possessing language communication skills for effective exchange of information; efficient expression of feelings and opinions.

Indicator

FL1.2 P.4/1: Speak/write in an exchange in interpersonal communication.

Standard FL1.3: Ability to speak and write about information, concepts and views on various matters.

Indicator

FL1.3 P.4/2: Speak/draw pictures to show relationships of various objects around them according to what they have heard or read.

Core Content

Learning English for Communication through myths and folklores to develop English listening, speaking, reading and writing skills; so that students are able to analyze

and use English in their daily lives, cherish Thai nationalism, be proud of their local community as well as having a good attitude towards the English language.

Learning Objectives

1. To develop English skills listening, speaking, reading, writing and communication towards the myth of the Buddhist Priest Lake folklore.
2. To explanation about important and proud of their local area.
3. To encourage students have a good attitude for English.

Learning Strand

1. Knowledge
 - 1.1 Command, requests and recommendation.
 - 1.2 Simple words, phrases, sentences, messages, dialogues and chants.
 - 1.3 Accurate communication of stories heard and read.
 - 1.4 Vocabularies and sentence structures.
 - 1.5 Meanings of words/phrases of objects around us.
2. Process Skills
 - 2.1 Following simple commands and requests instruction as heard or read.
 - 2.2 Accurately read aloud groups of words, pronounce and spell sentences, simple texts and chants.
 - 2.3 Answering questions from the stories heard and read.
 - 2.4 Choosing sentences used in conversations such as: greetings, saying farewells, apologies and introductions.
 - 2.5 Speak/ draw to connect the relationship of objects around us from what is heard or read.
3. Desired Characteristic- Cherishing Thai Nationalism.

Learner's Key Competencies

1. Communication Capacity*
2. Thinking Capacity
3. Problem- Solving Capacity
4. Capacity for Applying Life Skills
5. Capacity for Technological Application

Traditional Learning Activity

Introduction

1. Teacher greets the students and sing “Nakhon Nayok” song together.

Presentation

2. Teacher introduces local historical location – Myth of the Buddhist Priest Lake.

3. Students do 10 items on the pre-test of Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province, **Story 6 - Myth of the Buddhist Priest Lake.**

4. Teacher presents and hands out the story of Myth of the Buddhist Priest Lake to students.

5. Students read the story to themselves once.

6. Teacher asks the students about the vocabulary words and sentences that they don't understand as well as, tell them the meaning of those vocabulary words and sentences.

noun : crocodile, Buddhist, priest, monk, lake, salesman, magic, fear, straight

verb : pour ,break, creep (crept), believe, prepare, create, come up

adjective: magic, afraid, frightened, straight

adverb: straight

adverb clause : thus, so, but, though

preposition: among

7. Teacher converses and asks question on the story. Have students help each other answer the questions and recount the story from beginning to the end to get better understanding.

8. Students practice pronouncing the words and sentences in the story.

9. Teacher asks simple question on the Myth of the Buddhist Priest Lake and have students answer them so they get a better understanding of the story and are able to answer them correctly.

10. Have all the students, in groups of boys and girls or pairs, practice asking-answering questions on the Myth of the Buddhist Priest Lake until they are proficient and are able to understand the story.

11. Teacher converses and asks questions on the story. Have students help each other answer the questions and recount the story from the beginning to the end to get better understanding

12. Students should listen, speak and tell meaning of vocabulary.

13. Have all the students, in groups of boys and girls or pair, for listening, speaking and meaning of vocabulary.

14. Students do **Worksheet 6** for listening and speaking. (Attachments)

15. Teacher shows the idea diagram of Myth of the Buddhist Priest Lake to students and both and students help conclude the story.

16. Divide the students into groups of 6 students.

17. Have students do **Task 6**: Write a mind map on the Myth of the Buddhist Priest Lake as well as present their works.

18. Teacher hands out **Task 7**, do a Small Book as homework.

- Divide students into 6 groups of 6 students (students are allowed to choose their own groups).

- Teacher has a representative from each group come and choose a topic from the Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province: 1) Myth of the Dong Lakorn Village 2) Myth of Chief Darn God Shrine 3) Myth of Cha-ngok Hill 4) Myth of the Nang Buat Hill 5) Myth of Ongkharak God Shrine and 6) Myth of the Buddhist Priest Lake.

- Have each group come up with simple English conversations/sentences from the chosen story as homework.

- Students do the Small Book and send a representative from each group to present their Small Book in the next class period.

Conclusion

19. Students and teacher help each other conclude the story. The students should love for their local area, motherland and their nation occurred. The students should preserve and carry on their local wisdoms.

20. Students do 10 items on the post-test of Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province, Story 6 - Myth of the Buddhist Priest Lake.

21. Teacher and students sing the song, Nakhon Nayok together.

Aids/ Materials/ Learning Sources

1. Vocabulary and picture flash cards on the Myth of the Buddhist Priest Lake

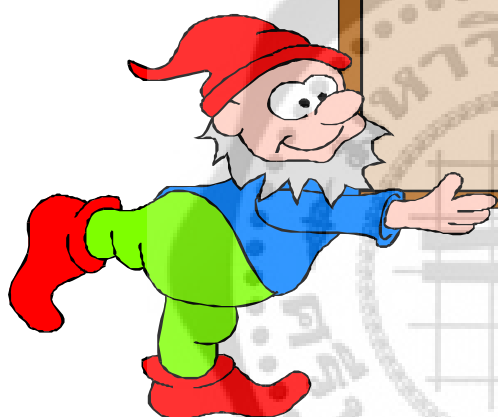
2. Hand out of Myth of the Buddhist Priest Lake Story
3. Worksheet 6 for listening and speaking
4. Idea diagram of the Myth of the Buddhist Priest Lake
5. Task 6
6. Task 7
7. Nakhon Nayok song chart

Assessment and Evaluation

Assessment Process	Assessment Tools	Criteria
Knowledge - Check pre-test and post-test.	- Pre-test and Post- test.	- Accuracy
Process Skills - Evaluation of language skills: listening, speaking, reading, writing and idea diagram.	- Language skills evaluation form on listening, speaking, reading, writing and idea diagram.	Quality Level - Excellent - Good - Average - Improvements Needed
Desired Characteristics - Observe students' behavior while interacting with others during activities.	- Cherishing Thai Nationalism evaluation form.	Quality Level - Excellent - Good - Average - Improvements Needed

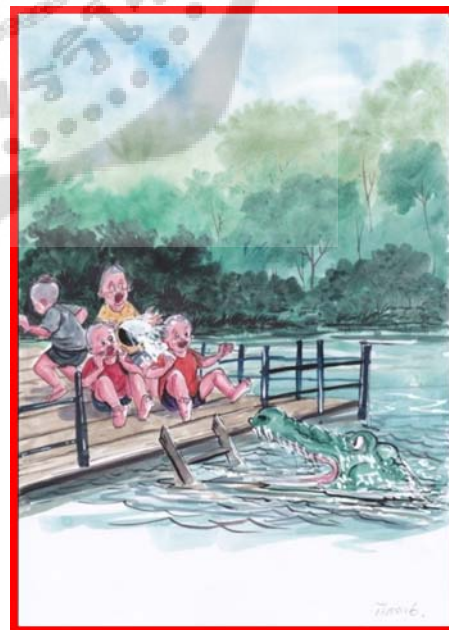
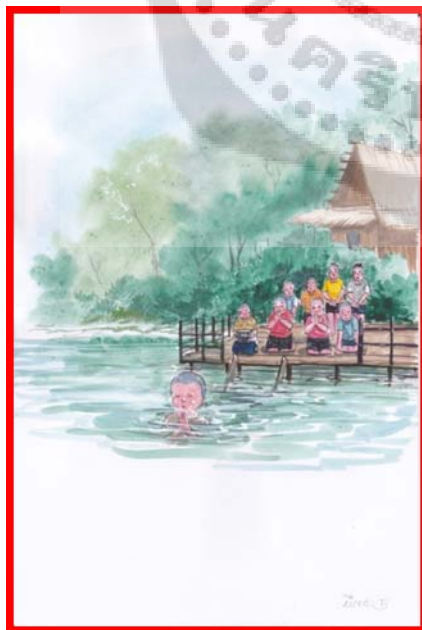
Attachments

Myth of the Buddhist Priest Lake

It was told that during the Ayutthaya Period a Buddhist priest came found a home near the holy water that called The Buddhist Priest Lake at Nakhon Nayok province. He was a priest and good at magic that made people in village respected and brought children to study with him. Some of his students didn't believe in his magic so they asked him to change himself. His students beg Buddhist priest for changing. Buddhist priest, his students and villagers had ceremony meeting. Before the changing, he made holy water and ordered his students, "I will go down to the river after the ceremony". "And when I come up, I will become a crocodile for all of you to see. You should prepare the holy water and pour it on the crocodile's head, so that I can get back. With that order, he started the special ceremony and walked straight into the water". Not long after, a very big crocodile slowly swam towards the students. The villagers were afraid and frightened so they ran away breaking the holy bowl water. Because the holy water bowl was broken the Buddhist priest cannot change back into a man. So, he decided to stay in the lake creating fear among the people in village. Thus, the lake was known as the Buddhist Priest Lake from then.

Worksheet 6 (For Teacher)
Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake

Instructions:

Teacher speaks vocabulary 2 times and students should write number with the correct figures of the teacher says that vocabulary.

1. pour
2. fear
3. monk
4. lake
5. priest
6. broke
7. crocodile
8. magic
9. frightened
10. among

Name Class No

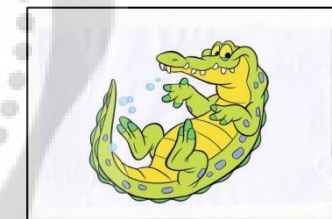
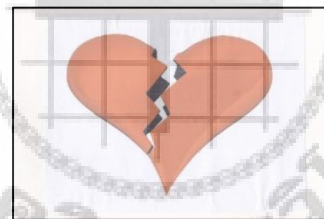
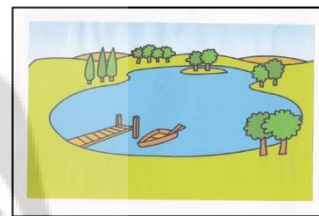
Worksheet 6

Objectives:

To practice the listening of vocabulary of the Legend of the Buddhist Priest Lake.

Instruction:

Listening vocabulary and writing a number with the right figures of the teacher says that vocabulary.

Idea Diagram : Myth of the Buddhist Priest Lake

1. It was told that during Ayutthaya Period a Buddhist priest found a home near this lake.

2. He was a priest and good at a magic.

3. Many of the villagers brought children to study with him.

4. Some of his students didn't believe in his magic.

5. So they asked him to change himself.

6. Before the change he made holy water.

7. The Buddhist priest ordered his students " I will go down to the river after the ceremony and when I come up, I will become a crocodile for all of you to see. You should prepare the holy water and pour it on the crocodile's head so that I can get back ".

8. With that order, he started the special ceremony and walked straight into the water.

9. Not long after, a very big crocodile slowly swam towards the students.

10. The villagers were afraid and frightened so they ran away breaking the holy bowl water.

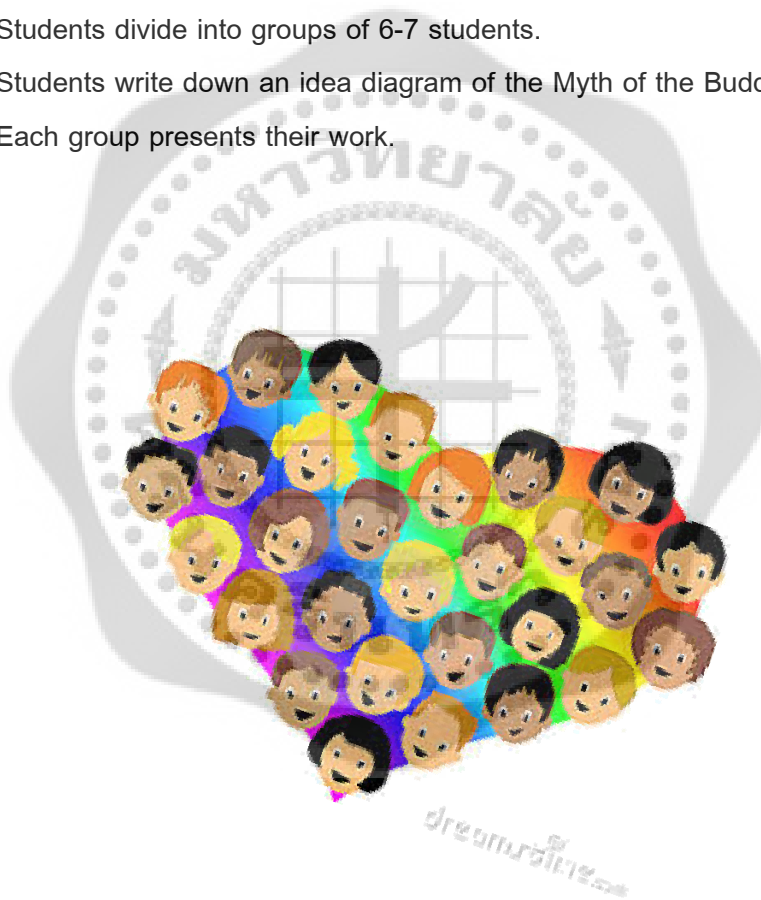
11. Thus, the lake was known as the Buddhist Priest Lake from then.

Task 6

Name Class No

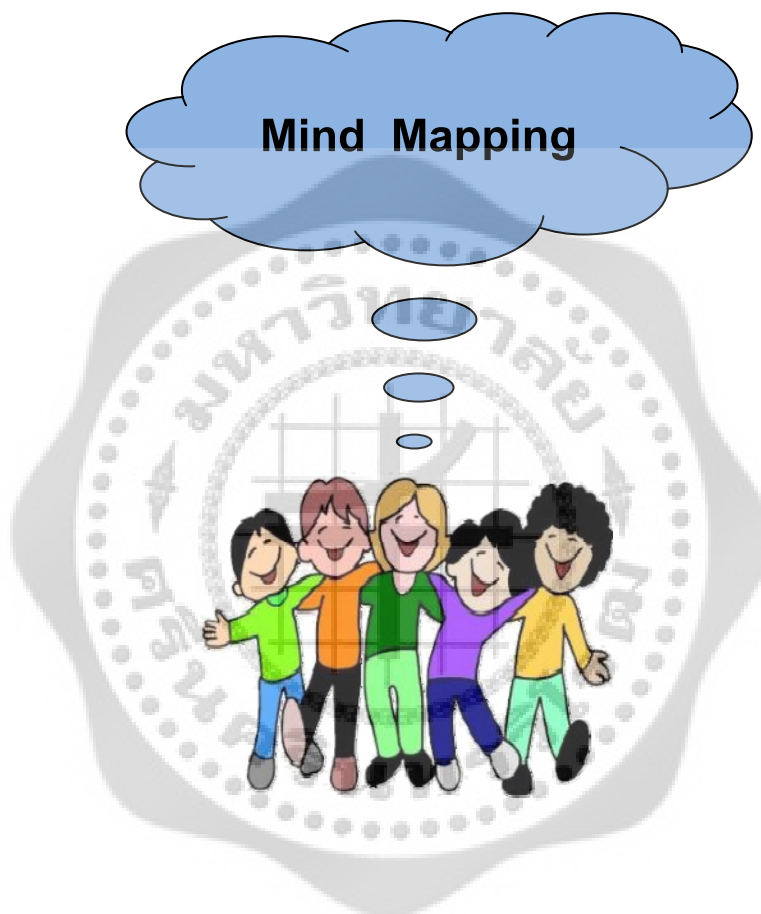
Instructions

1. Students divide into groups of 6-7 students.
2. Students write down an idea diagram of the Myth of the Buddhist Priest Lake.
3. Each group presents their work.

Task 6

Name Class No

Task 7

Instructions:

Have students do a role play.

1. Divide students into 6 groups of 6 students (students are allowed to choose their own groups).

2. Teacher has a representative from each group come and choose when they get to perform the 6 from the Myths and Folklores of Nakhon Nayok Province. Have each group come up with simple English conversations/sentences from the chosen story.

Story 1: Myth of the Dong Lakorn Village

Story 2: Myth of the Chief Darn God Shrine

Story 3: Myth of Mount Cha-ngok

Story 4: Myth of the Nang Buat Hill

Story 5: Myth of the Ongkharak God Shrine

Story 6: Myth of the Buddhist Priest Lake

3. Have each group come up with simple English conversations/sentences from the chosen story.

4. Have the group do a Small Book.

5. Send a representative from each group to present their Small Book.

Evaluation and Assessment / Evaluation

Criteria Pronunciation Observance

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Pronunciation Observance 1.1 Correct pronunciation	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Using stress in words/sentences correctly.	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Uses stress in majority of words/sentences	Correct vocabulary and sentence pronunciation in majority of contents. No stress in words or sentences.	Wrong words/sentences pronunciation leading to failed communication.	5	10
1.2 Quickness and able to tell word meanings	Able to pronounce words continuously. Clear pronunciation/communication level. Able to tell word meanings correctly.	Some stutter pronunciations but able to communicate. Able to tell word meanings but with no more than 1 mistake.	Pronounce word by word, stopping often and no clear communication. Able to tell word meanings but with no more than 2 mistakes.	Able to pronounce some words but, not able to communicate meanings. Able to tell word meanings but with more than 2 mistakes.	5	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
18 – 20	Excellent
15 – 17	Good
12 – 14	Average
10 – 11	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation

Criteria Listening Observance

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Listening Observance 1.1 Knowing the meaning of performance.	Able to respond to words or sentences heard. Able to act out orders correctly.	Able to respond to words or sentences heard. Able to act out majority of the orders.	Able to respond to majority of the words or sentences heard.	Able to respond to words or sentences heard a little bit.	5	10
1.2 Quickness	Able to respond very quickly to all the words or sentences heard.	Able to respond very quickly to majority of the orders or sentences heard.	Able to respond very quickly to majority of the words or sentences heard.	Absence of quickness in responding to the words or sentences heard.	5	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
18 – 20	Excellent
15 – 17	Good
12 – 14	Average
10 – 11	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation

Criteria Writing Observance

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Writing Task						
1.1 Contents	Correct writing that covers the contents thoroughly.	Correct writing that covers majority of the contents.	Some mistakes in writing and the writing do not cover the contents.	Many mistakes in writing and very little information are given.	2	8
1.2 Vocabulary words, proverbs and sentence structures.	Use of suitable, correct and various vocabulary words, proverbs and language structures.	Use of suitable and correct vocabulary words, proverbs and language structures.	Use of easy vocabulary words, proverbs and language structures. Some mistakes found.	Use of easy vocabulary words, proverbs and language structures. Some mistakes found.	2	8
1.3 Elements of writing.	Elements of Writing consists of: Initiation Creativity Continued story connection Interesting.	Elements of Writing consists of: Continued story connection Interesting.	Elements of Writing consists of: Interesting material but, lack of continued story connection.	Elements of Writing consists of: Uninteresting material	1	4
Total					5	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation

Criteria Speaking Observance

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Speaking/ Communication Skills 1.1 Accuracy	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Using stress in words/sentences correctly.	Correct vocabulary and sentence pronunciation based on the pronunciation principle. Uses stress in majority of words/sentences.	Correct vocabulary and sentence pronunciation in majority of contents. No stress in words or sentences.	Wrong words/sentences pronunciation leading to failed communication.	2	8
1.2 Quickness	Continuous and clear speech leading to good communication.	Stutter speech but still able to communicate.	Speaks word by word and stops occasionally. No clear communication.	Able to read some words and not able to communicate clearly.	2	8
1.3 Using gestures/tones in speaking.	Suitable gestures and tones used in narration.	Suitable tones used but gestures not appropriate for narration.	Speaking in a non-natural form. No gestures involved.	Little speech was spoken.	1	4
Total					5	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation
Criteria Cooperation in Group Observance

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Cooperation in Group	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks all work process steps. Involved in work problem solving. Records work processes in detail leading to a quality work.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Sometimes involved in work problem solving. Brief record of work problems and problem solving.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Sometimes involved in work problem solving.	Cooperates with group. Helps other team members. Exchanges opinions with others. Checks some work process steps. Is not involved in work problem solving.	10	10
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
9 – 10	Excellent
7 – 8	Good
5 – 6	Average
1 – 4	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation Criteria

Preserving and Inheriting Local Wisdom (Cherishing Thai Nationalism)

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Preserving and Inheriting Local Wisdom (Cherishing Thai Nationalism)	Tell about a local wisdom of local area. Join and invite family members, friends and others to join activities that involve local wisdoms used in everyday life.	Tell about a local wisdom of local area. Join and invite family members and friends to join activities that involve local wisdoms.	Tell about a local wisdom of local area. Join activities that involve local wisdoms.	Not interested in local wisdoms.	10	10
Total					10	10

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
9 – 10	Excellent
7 – 8	Good
5 – 6	Average
1 – 4	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation Criteria

Works/ Presentation

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Works/ Presentation 1.1 Works/ worksheet/task	Able to make works that cover the contents, are correct and complete. Has creativity.	Able to make works correct and complete. Has creativity.	Able to make works correct and is rather complete with some errors. Has creativity.	Able to finish some works but needs a lot of improvements.	3	12
1.2 Work Presentation	- Correct pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds according to the principles of pronunciation. - Interesting and continuous oral presentation.	-Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in 1-3 places. - Interesting oral presentation, stopping only 1-3 times.	Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in 4-6 places. – Not a continuous oral presentation, stopping 4-6 times.	Pronunciation of stress, intonation, initial consonant sounds, initial and final sounds are not according to the principles of pronunciation in more than 6 places. – Uninteresting oral presentation.	2	8
Total					10	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Evaluation and Assessment / Evaluation Criteria

Idea Diagram

Grade Level Criteria	4	3	2	1	Weight	Total Score
Idea Diagram 1.1 Information/ Contents Area	Detailed and complete information/ contents. Conclusion and knowledge is beneficial for use.	Rather detailed and complete information/ contents. Conclusion and knowledge is beneficial for use.	Little detail on information/ contents. Conclusion and knowledge is beneficial. Able to use it moderately.	Information/ contents missing the main point and details are unclear.	2	8
1.2 Thinking Capacity Area	New and interesting learning strands, main point and concept. Knowledge is beneficial for use.	Sequenced, related and reasonable learning strands, concept and main point.	Learning strands, concept and main point are clearly categorized and grouped.	Learning strands, concept and main point are not sequenced/in order.	2	8
1.3 Presentation Format	Presentation format suitable with information type. Able to communicate clear and excellent meaning. Has creativity.	Presentation format suitable with information type but lacking consistency. Has creativity.	Presentation format suitable with information type. Not able to communicate the meaning clearly and difficult to understand.	Presentation format unsuitable with information type. Not able to communicate the meaning clearly.	1	4
Total					5	20

Quality Assessment Criteria

Score	Quality Level
17 – 20	Excellent
13 – 16	Good
9 – 12	Average
5 – 8	Improvements Needed

Pre-Learning and Post- Learning Test Record Grade: 4/5 Academic Year: 2013 Department of Foreign Languages (English) Myths and Folklores of Nakhon Nayok Story: 6 Myth of the Buddhist Priest Lake

No	Name- Surname	Pre-Lesson Score	Post- Lesson Score	Development
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				

1. Remarks: Pretest scores- post test scores equals to development +..... or - From the record of students, post-test scores increased bystudents with the percentage of..... and post-test scores decreased by.....students with the percentage of.....

Total Score Percentage..... Three Highest Post-Test Scores:

2. 3.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

Student Learning Achievement Assessment Test Grade 4 2nd Semester Pre-Test
Department of Foreign Languages (English) Grade 4 Anuban Nakhon Nayok School
30 Items

☆☆

Direction: Choose the correct answer in the answer sheet.

Choose the word that is the same meaning as the picture. (Items 1 – 2)

1. What is the picture about ?

- a. a palace
- b. a province
- c. a house
- d. a shrine

2. What are they doing ?

- a. boxing
- b. fighting
- c. singing
- d. dancing

Choose the sentence that is the same meaning as the picture. (Items 3-4)

3.

- a. Paul is a soldier .
- b. John is a postman .
- c. My father is a dentist .
- d. Tim is a policeman.

4.

- a. He forgot all about his friends.
- b. He loved and respected to his mom.
- c. He was a woodsman who sold wood.
- d. He lived with his mother beside the river

5. There a very beautiful lady who took care of him.

- a. was
- b. were
- c. did
- d. got

6. He went into a big jungle to chop wood and find vines. (Which one has the same meaning as “ chop”?)

- a. push
- b. blow
- c. pull
- d. cut

7. Chief Darn fought against the enemy with without being afraid to die.

- a. fear
- b. hate
- c. sorrow
- d. bravery

8. David: Will you marry me ? Judy:

- a. No, you don't.
- b. No I can't.
- c. Yes , I will
- d. Yes I do.

9. Why do people want “ gold ” ?

- a. It's valuable.
- b. It's respectful.
- c. It's cheap.
- d. It's beautiful.

10. John Jane because she is lovely.

- a. tells
- b. worries
- c. sees
- d. love

11. Mary is her dishes.

- a. cooking
- b. drinking
- c. watering
- d. washing

12. Sarika was the daughter of Chief Waiyalaluck. (Use pronoun instead of the underlined word.)

- a. He
- b. It
- c. She
- d. Her

13. is the capital of England.

- a. Hanoi
- b. London
- c. Bangkok
- d. Washington

14. A Buddhist priest will go down to the river and body will become a crocodile.

- a. he
- b. she
- c. her
- d. his

15. A magpie can

- a. swim
- b. jump
- c. drive
- d. fly

16. A: does it cost ? B: It's fifty baht.

- a. How long
- b. How much
- c. How far
- d. How often

17. They ten eggs.

- a. has
- b. have
- c. can
- d. will

18. A: B: Here you are.

- a. Where are you now ?
- b. I like green apples.
- c. What is in your bag ?
- d. Give me a pencil case, please.

Read the passage and answer the questions. (Items 19 – 21)

There were so many vines and he had fun cutting them so much. He decided that he had enough vines and wood for him to carry. He turned to go back home but he came so deep into the jungle that he couldn't find his way back.

19. Which sentence is true?

- a. He couldn't find his home.
- b. He could have enough money.
- c. He was sad cutting vines and wood.
- d. He wanted more workmen to carry wood.

20. Where was he at last?

- a. In the jungle.
- b. In the room.
- c. At home.
- d. At the zoo.

21. Why couldn't he find his way back?

- a. He lost his money.
- b. He carried many vines and wood.
- c. He came so deep into the jungle.
- d. He forgot the way back to his house.

Read the passage and answer the questions (Items 22 – 23)

King Lawaek took the chance and led his army into Ayutthaya. He took his army into Prachin Buri and Nakhon Nayok stealing riches and treasures.

22. Who was he ?

- a. King of Ayutthaya
- b. King of Cambodia
- c. King of Prachin Buri
- d. King of Nakhon Nayok

23. What did Lawaek's army do ?

- a. stole treasures
- b. killed people
- c. built the houses
- d. lived in Nakhon Nayok and Prachin Buri

Read the passage and answer the questions in Aesop's Fable. (Items 24 – 26)

There was a lucky man who owned a goose that laid him a golden egg every day. He soon became rich by selling the eggs. As he grew rich, (24) grew greedy and wanted to take all the treasure (25) the goose in one time. So he killed the goose and cut her open, hoping to see several golden (26) inside. However, he found nothing valuable in there.

24. a. they
- b. we
- c. he
- d. she

25. a. near
b. from
c. between
d. next to
26. a. geese
b. rings
c. coins
d. eggs

Read the passage and answer the questions in Fable. (Items 27 – 30)

Some boys were playing near a pond. (27) saw a number of frogs in the (28), so they began to throw stones at them with great joy. Many frogs were killed. Finally, one of the frogs cried, "Please stop! (29) are doing for fun but you are (30) us."

27. a. You
b. We
c. They
d. I
28. a. water
b. ink
c. honey
d. hut
29. a. I
b. You
c. They
d. We
30. a. cutting
b. sleeping
c. smiling
d. killing

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

**แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556**

เรื่อง

ชื่อ ชั้น

โรงเรียน

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับ 5 ระดับ คือ

1. การประเมินแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ตำนานและนิทานพื้นบ้าน และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. เกณฑ์การประเมิน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 5
เห็นด้วย	ระดับคะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ระดับคะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน 1

3. ให้ผู้ประเมินพิจารณารายการที่กำหนด ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามสภาพจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนการพิจารณา				
		5	4	3	2	1
+1	ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะสามารถเข้าใจได้ดี					
-2	ฉันคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ					
+3	การเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นสื่อทำให้ฉันรู้สึกสนุกสนาน					
-4	ฉันไม่ชอบสื่อการเรียนประเภทนิทานทำให้ฉันเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ					
+5	เรียนภาษาอังกฤษโดยมีนิทานเป็นสื่อ ทำให้ฉันรู้ถึงเรื่องราวในท้องถิ่นตนไปพร้อมๆ กับการเรียนภาษาอังกฤษ					
+6	ฉันได้รับความรู้ และสามารถสื่อสาร ฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างง่าย ๆ ได้					

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนการพิจารณา				
		5	4	3	2	1
-7	ฉันไม่เกิดความรักในท้องถิ่นตน เมื่อได้เรียน					
+8	ภาษาอังกฤษ โดยใช้ทานเป็นสื่อ					
+9	ฉันรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
+10	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
-11	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันง่วงนอน					
+12	วิชาภาษาอังกฤษทำให้ฉันมั่นใจในตนเองมากขึ้นฉันรู้จัก ความสำคัญของภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก					
+13	ฉันดีใจและพอใจเมื่อถึงเวลาที่จะเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ					
+14	ฉันสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้					
-15	ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์กับผู้ใช้เลย					
+16	วิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วม ชั้นเรียน					
+17	ฉันสามารถตอบคำถามอย่างง่าย ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ					
+18	ฉันสามารถซักถามข้อสงสัยด้วยภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาใน เวลาเรียนภาษาอังกฤษ					
+19	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อ เพลง เกม และบทบาท สมมติ ช่วยให้มีแรงจูงใจในการเรียน					
+20	ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองเมื่อเรียน วิชาภาษาอังกฤษ					

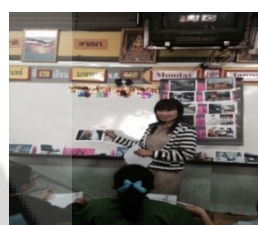
ภาคผนวก ง

ภาพตัวอย่างกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง (ป.4/2)

กลุ่มควบคุม (ป.4/5)

ภาพประกอบ 4 กิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวปัทมา วาสสามัคคี
วันเดือนปีเกิด	5 มีนาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลนครนายก ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 5 จาก โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2527	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโท สื่อสารมวลชน จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2557	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (การประถมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร